

Briuselis, 2013 07 24
COM(2013) 547 final

2013/0264 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2013/36/ES ir 2009/110/EB ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB

(Tekstas svarbus EEE)

{SWD(2013) 282 final}

{SWD(2013) 288 final}

{SWD(2013) 289 final}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

Pasiūlymo pagrindas ir tikslai

Europos elektroninių mokėjimų rinkoje yra daugybė galimybių inovacijoms. Pastaruoju metu vartotojų mokėjimo įpročiai jau gerokai pasikeitė. Be to, nuolat daugėjant mokėjimų kredito ir debeto kortele, augant e. prekybai ir vis populiarėjant išmaniesiems telefonams, susidarė sąlygos atsirasti naujoms mokėjimo priemonėms. Geresnė rinkos integracija ir mažesnis susiskaidymas šioje srityje Europos mastu turi didžiulių privalumų.

Ši iniciatyva sudarys sąlygas vartotojams ir prekytojams visapusiškai pasinaudoti vidaus rinka, visų pirma e. prekybos srityje. Pasiūlymu siekiama padėti toliau kurti visos ES elektroninių mokėjimų rinką, kuri sudarys sąlygas vartotojams, mažmenininkams ir kitiems rinkos dalyviams pajusti visą ES vidaus rinkos naudą, kaip nustatyta strategijoje „Europa 2020“ ir skaitmeninėje darbotvarkėje. Kadangi pasaulis nuo tradicinės prekybos pereina prie skaitmeninės ekonomikos, tokia integracija darosi vis svarbesnė.

Norint tai įgyvendinti ir skatinti didesnę konkurenciją, efektyvumą ir inovacijas e. mokėjimų srityje, reikėtų užtikrinti teisinį aiškumą ir vienodas veiklos sąlygas, o dėl to mažėtų ir vienodėtų išlaidos bei kainos mokėjimo paslaugų vartotojams, išaugtų mokėjimo paslaugų pasirinkimas ir skaidrumas, kartu taptų lengviau teikti novatoriškas mokėjimo paslaugas ir užtikrinti saugias bei skaidrias mokėjimo paslaugas.

Šių tikslų bus pasiekta atnaujinus ir papildžius dabartinę mokėjimo paslaugų sistemą; numačius taisykles, kuriomis užtikrinamas didesnis skaidrumas, inovacijos bei saugumas mažmeninių mokėjimų srityje ir geresnis nacionalinių taisyklių nuoseklumas, daugiausia dėmesio skiriant teisėtiems vartotojų poreikiams. Siūlomomis priemonėmis ketinama to pasiekti technologškai neutraliu būdu, kuris tobulėjant mokėjimo paslaugoms nepasens.

Į šį pasiūlymą įtraukta ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/64/EB (vadinamoji Mokėjimo paslaugų direktyva, MPD)¹, kurioje nustatytas suderintos teisinės sistemos, skirtos integruotai mokėjimų rinkai sukurti, pagrindas, taip gerinant vienodas veiklos sąlygas ir dabartinės mokėjimų sistemos prieinamumą visoms suinteresuotosioms šalims.

Šiuo metu, kai skirtumas tarp mokėjimo įstaigų (kurioms taikoma MPD) ir elektroninių pinigų įstaigų (kurioms taikoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/110/EB², Antroji elektroninių pinigų direktyva, EPD) vykstant technologijų ir verslo modelių konvergencijai vis mažėja, optimalus sprendimas būtų visiškas skaitmeninių mokėjimų sistemos

¹ 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje (OL L 319, 2007 12 5, p. 1).

² 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/110/EB dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros, iš dalies keičianti Direktyvas 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti Direktyvą 2000/46/EB (OL L 267, 2009 10 10, p. 7).

modernizavimas, kuriuo būtų sujungti abiejų kategorijų rinkos dalyviai ir atitinkami teisės aktai. Tačiau būtina to prielaida būtų EPD peržiūra, kad būtų užtikrintas reglamentavimo sistemos nuoseklumas. Vis dėlto daugelis valstybių narių vėluoja į nacionalinę teisę perkelti EPD, todėl nepavyko įgyti pakankamai šios direktyvos įgyvendinimo patirties, kad ji būtų vertinama kartu su Mokėjimo paslaugų direktyva ir per tą peržiūrą būtų apsvarstyta galima sinergija. Direktyvos 2009/110/EB peržiūrą numatyta atlikti 2014 m.

Bendrosios aplinkybės

Per pastaruosius 12 metų, priėmus dabartinį reguliavimo ir teisėkūros *acquis* dėl mokėjimų, pasiekta didelės pažangos ir integracijos ES mažmeninių mokėjimų srityje.

MPD nustatyta teisine sistema, Reglamentu (EB) Nr. 924/2009 dėl tarptautinių mokėjimų³ ir Antrąja elektroninių pinigų direktyva jau pasiekta didelės pažangos integruojant Europos mažmeninių mokėjimų rinkas. Reglamentu (ES) Nr. 260/2012⁴, kuriuo nustatoma perėjimo prie SEPA galutinė data, šis procesas spartinamas nustačius perėjimo prie Europos kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų, kurie pakeis nacionalines nacionalinių ir tarptautinių mokėjimų eurais schemas Europos Sąjungoje, terminus (euro zonai – 2014 m. vasario 1 d.). Šią reglamentavimo sistemą papildė ETT praktika ir Komisijos sprendimai, susiję su konkurencijos teise mažmeninių mokėjimų srityje.

Mažmeninių mokėjimų rinka labai dinamiška ir keletą pastarųjų metų joje sparčiai diegiamos inovacijos. Vis dėlto svarbios mokėjimų rinkos sritys, visų pirma mokėjimų kortele ir naujomis mokėjimo priemonėmis, pvz., mokėjimų internetu ir mobiliuoju telefonu, dažnai tebėra susiskaidžiusios palei valstybių sienas, dėl to sunku veiksmingai vystyti novatoriškoms ir paprastoms naudoti skaitmeninėms mokėjimo paslaugoms ir siūlyti vartotojams bei mažmenininkams patogius ir saugius mokėjimo metodus (galbūt išskyrus kredito korteles) visos Europos mastu, kad būtų galima pirkti vis įvairesnių prekių ir paslaugų. Naujaisi pokyčiai šiose rinkose taip pat atskleidė tam tikrą dabartinės teisinės mokėjimų sistemos spragų ir mokėjimų kortele, internetu ir mobiliuoju telefonu rinkų nepakankamumą – šiuos klausimus siekiama spęsti šia iniciatyva.

2012 m. atlikus Europos sistemos ir konkrečiai Mokėjimo paslaugų direktyvos peržiūrą ir surengus konsultacijas dėl Komisijos žaliosios knygos „Integruotos Europos mokėjimų kortele, internetu ir mobiliuoju telefonu rinkos kūrimas“⁵ padaryta išvada, kad reikia imtis papildomų priemonių ir atnaujinti teisės aktus, įskaitant MPD pakeitimus, kad mokėjimų sistema geriau atitiktų veiksmingos Europos mokėjimų rinkos poreikius ir visapusiškai prisidėtų prie mokėjimų aplinkos, kurioje skatinama konkurencija, inovacijos ir saugumas.

³ 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 924/2009 dėl tarptautinių mokėjimų Bendrijoje, panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 2560/2001 (OL L 266, 2009 10 9, p. 11).

⁴ 2012 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 260/2012, kuriuo nustatomi kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų eurais techniniai ir komerciniai reikalavimai ir iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 924/2009 (OL L 94, 2012 3 30, p. 22).

⁵ Komisijos žioji knyga „Integruotos Europos mokėjimų kortele, internetu ir mobiliuoju telefonu rinkos kūrimas“, COM(2011) 941 galutinis.

2012 m. Komisijos komunikate „II bendrosios rinkos aktas. Drauge už naują augimą“⁶ mažmeninių mokėjimų teisės aktų sistemos modernizavimas, turint omenyje jo potencialą naujojo augimo ir inovacijų požiūriu, nurodytas kaip vienas iš pagrindinių prioritetų. MPD tikslinimas ir teisės akto dėl daugiašalių tarpbankinių mokesčių už mokėjimus kortele pasiūlymo rengimas yra apibrėžti kaip vieni iš pagrindinių 2013 m. Komisijos veiksmų.

Pasiūlymo srityje galiojančios nuostatos

Ši iniciatyva yra platesnio su mokėjimo paslaugomis susijusių teisėkūros priemonių rinkinio dalis. Ją įgyvendinus bus papildyta ir atnaujinta esama teisinė mokėjimo paslaugų Europos Sąjungoje sistema ir konkrečiai:

- Direktyva 2007/64/EB, kuria sukuriama suderinta teisinė sistema, kad mokėjimus būtų galima atlikti greičiau ir lengviau visoje ES, nustatomos didesnės mokėjimo sistemų konkurencijos sąlygos ir užtikrinama masto ekonomija. Ja taip pat sudarytos geresnės sąlygos faktiškai įgyvendinti bendrą mokėjimų eurais erdvę (SEPA);
- Reglamentas (EB) Nr. 924/2009 dėl tarptautinių mokėjimų, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 2560/2001 ir reglamentas pradedamas taikyti tiesioginio debeto operacijoms. Juo panaikinti atlyginimo už nacionalinius ir tarptautinius mokėjimus eurais Europos Sąjungoje skirtumai mokėjimo paslaugų vartotojams. Jis taikomas visiems elektroniniu būdu atliekamiems mokėjimams;
- Reglamentas (ES) Nr. 260/2012, kuriame nustatyti perėjimo prie Europos kredito pervedimų bei Europos tiesioginio debeto operacijų ir nacionalinių bei tarptautinių mokėjimų eurais nacionalinių schemų pakeitimo Europos Sąjungoje terminai;
- Direktyva 2009/110/EB dėl elektroninių pinigų, kurioje numatyta teisinė e. pinigų išleidimo ir susigrąžinimo sistema ir kuria elektroninių pinigų įstaigoms taikoma rizikos ribojimo tvarka yra suderinama su MPD mokėjimo įstaigoms nustatytais reikalavimais;
- Reglamentas (EB) Nr. 1781/2006, kuriame nustatomos taisyklės, pagal kurias mokėjimo paslaugų teikėjai turi perduoti informaciją apie mokėtoją visais mokėjimo proceso etapais pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos, tyrimo ir nustatymo tikslais.

Be teisės aktų sistemos, antikonkurencinės praktikos mokėjimų rinkoje klausimas spęstas tam tikrose konkurencijos bylose, kurios nagrinėtos Europos ir nacionaliniu lygmeniu.

Derėjimas su kitomis Sąjungos politikos sritimis ir tikslais

Pasiūlymo tikslai visapusiškai dera su Sąjungos politikos sritimis ir siekiamais tikslais. Pirmia, įgyvendinus šį pasiūlymą, turint omenyje, kad reikia novatoriškų, efektyvių ir saugių mokėjimo priemonių, pagerės mokėjimo paslaugų ir apskritai visų prekių ir paslaugų vidaus rinkos veikimas. Bus lengviau vykdyti ekonominius sandorius Sąjungoje, o tai padės įgyvendinti platesnius strategijos „Europa 2020“ tikslus ir skatinti naują augimą. Antra, šios

⁶ Europos Komisijos komunikatas „II bendrosios rinkos aktas. Drauge už naują augimą“, COM(2012) 573 *final*.

iniciatyvos įgyvendinimas remia ES politiką kitose srityse, pvz., duomenų apsaugos, administracinių sankcijų, pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos, ir konkrečiau:

- Komisijos teisėkūros iniciatyvas, susijusias su Europos skaitmenine darbotvarke⁷, ir konkrečiai Komisijos pateiktą teisinės sistemos pasiūlymą dėl elektroninės atpažinties ir elektroninių operacijų patikimumo⁸, taip pat pasiūlymą dėl priemonių aukštam bendram tinklų ir informacinių sistemų saugumo lygiui visoje Sąjungoje užtikrinti⁹ ir Komunikate dėl elektroninės prekybos ir internetu teikiamų paslaugų¹⁰ nustatytus pagrindinius prioritetus, kuriais siekiama sukurti skaitmeninę bendrąją rinką;
- Komisijos pastangas didinti konkurenciją, o konkrečiai rinkos dalyviams nustatyti vienodas pareigas, teises ir galimybes ir lengvinti sąlygas teikti tarptautines mokėjimo paslaugas;
- Komisijos teisėkūros pasiūlymą dėl tarpbankinių mokesčių už kortele grindžiamas mokėjimo operacijas ir dėl tam tikrų ribojamųjų veiklos vykdymo taisyklių ir praktikos taikymo, kuris rengiamas kartu su šiuo pasiūlymu ir glaudžiai su juo derinamas;
- Direktyvą 2011/83/EB dėl vartotojų teisių¹¹, kuria siekiama skatinti kurti tikrą įmonių ir vartotojų vidaus rinką ir tinkamai suderinti aukšto lygio vartotojų apsaugą su įmonių konkurencingumu, šitaip apribojant prekyautojų galimybes taikyti mokesčius už mokėjimo priemonių naudojimą, kad jie neviršytų patiriamų sąnaudų.

2. KONSULTACIJOS SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMAS

Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis

2012 m. sausio 11 d. Europos Komisija paskelbė žaliąją knygą „Integruotos Europos mokėjimų kortele, internetu ir mobiliuoju telefonu rinkos kūrimas“¹², o po to surengtos išsamios viešos konsultacijos. Komisija gavo daugiau nei 300 atsakymų į klausimyną iš įvairių sričių valdžios institucijų, pilietinės visuomenės organizacijų, verslo federacijų ir įmonių, atstovaujančių labai įvairioms suinteresuotosioms šalims. Jau pasibaigus konsultacijoms gauta papildomų pastabų, nuomonės pareiškimų ir pagalbinių dokumentų.

⁷ Europos Komisijos komunikatas „Europos skaitmeninė darbotvarkė“, COM(2010) 245 galutinis.

⁸ Europos Komisijos pateiktas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl elektroninės atpažinties ir elektroninių operacijų patikimumo užtikrinimo paslaugų vidaus rinkoje pasiūlymas, COM(2012) 238 *final*.

⁹ Europos Komisijos pateiktas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl priemonių aukštam bendram tinklų ir informacinių sistemų saugumo lygiui visoje Sąjungoje užtikrinti pasiūlymas, COM(2013) 48 *final*.

¹⁰ Europos Komisijos komunikatas „Darni sistema, kuria siekiama padidinti pasitikėjimą bendrąja skaitmenine elektroninės prekybos ir internetu teikiamų paslaugų rinka“, COM(2011) 942.

¹¹ 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/83/ES dėl vartotojų teisių, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 93/13/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB bei panaikinamos Tarybos direktyva 85/577/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/7/EB (OL L 304, 2011 11 22, p. 64).

¹² <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0941:FIN:LT:PDF>.

Iš visapusiškų suinteresuotųjų šalių atsiliepimų¹³ surinkta svarbios informacijos apie kai kuriuos naujausius pokyčius ir galimus reikalavimus dėl esamos mokėjimų sistemos pakeitimų. 2012 m. gegužės 4 d. šiais klausimais surengtas viešas posėdis, kuriame dalyvavo apie 350 suinteresuotųjų šalių atstovų.

2012 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamentas patvirtino rezoliuciją dėl integruotos Europos mokėjimų kortele, internetu ir mobiliuoju telefonu rinkos kūrimo¹⁴. Rezoliucijoje yra pripažįstami žaliojoje knygoje nustatyti tikslai ir integracijos kliūtys ir raginama imtis teisėkūros veiksmų įvairiose srityse, susijusiose su mokėjimais kortele, tačiau atsargiau traktuoti mokėjimus internetu ir mobiliuoju telefonu, nes šios rinkos mažiau išplėtotos. Be to, raginama pertvarkyti bendros mokėjimų eurais erdvės (SEPA) valdymo modelį.

Konsultacijų rezultatai rodo, kad reikia dideliu mastu keisti esamą reglamentavimo sistemą tam, kad pagerėtų Europos mokėjimų rinkos veiksmingumas ir būtų lengviau kurti mokėjimo aplinką, kurioje skatinama konkurencija, inovacijos ir saugumas.

Patirties panaudojimas

Kiek tai susiję su MPD ir Reglamento dėl tarptautinių mokėjimų vidaus rinkoje peržiūra, taip pat su galimu abiejų teisės aktų tikslinimu, Komisija ėmėsi papildomo darbo surinkti faktinę šios srities medžiagą ir užtikrinti visapusišką įvairių suinteresuotųjų šalių dalyvavimą.

Komisijos peržiūros procesas, susijęs su MPD ir Reglamento dėl tarptautinių mokėjimų vidaus rinkoje poveikiu, rėmėsi dviem specialiais išorės tyrimais. Šie tyrimai leido Komisijai susidaryti visapusišką MPD ekonominių ir teisinių pasekmių vaizdą. Pirmasis tyrimas, kurį 2011 m. atliko išorės konsultantai „Tipik“, buvo teisinio suderinamumo vertinimas dėl MPD perkėlimo į nacionalinę teisę 27 valstybėse narėse¹⁵. 2012 m. atliekant antrąjį tyrimą, kurį parengė „London Economics“ ir IFF kartu su „PaySys“, analizuotas MPD poveikis mokėjimo paslaugoms vidaus rinkoje ir Reglamento dėl tarptautinių mokėjimų Bendrijoje taikymas. Be to, valstybės narės ir svarbūs rinkos dalyviai informacijos pateikė dalyvaudami Komisijos mokėjimų politikos srities patariamųjų komitetų, t. y. Mokėjimų komiteto (sudaryto iš ES šalių atstovų) ir Mokėjimo sistemų rinkos ekspertų grupės (sudarytos iš tiek pasiūlos, tiek paklausos rinkos dalyvių atstovų), veikloje. Be to, prireikus konkrečiais klausimais Komisija konsultavosi su kitomis svarbiomis suinteresuotosiomis šalimis.

Poveikio vertinimas

Komisija atliko poveikio vertinimą¹⁶, kuriame išanalizavo galimas pasekmes, jei nebūtų sukurta integruota Europos mokėjimų rinka. Konkrečiai išnagrinėti šie problemų veiksniai:

¹³ http://ec.europa.eu/internal_market/payments/docs/cim/gp_feedback_statement_en.pdf.

¹⁴ 2012 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl integruotos Europos mokėjimų kortele, internetu ir mobiliuoju telefonu rinkos kūrimo (2012/2040(INI)).

¹⁵ Su tyrimo medžiaga galima susipažinti:

http://ec.europa.eu/internal_market/payments/framework/transposition/index_en.htm.

¹⁶ Poveikio vertinime, kurį galima rasti [pateikti nuorodą], išsamiai aptartos įvairios politikos galimybės ir jų poveikis.

- nenuoseklus esamų taisyklių taikymas skirtingose valstybėse narėse dėl daugelio taikymo galimybių ir dažnai labai bendro pobūdžio kriterijų. Konkrečiai tam tikros MPD nustatytos išimties yra pernelyg bendro pobūdžio arba pasenusios, palyginti su pokyčiais rinkoje, ir aiškinamos labai skirtingai. Be to, atsiranda taikymo srities spragų tuomet, kai viena mokėjimo operacijos sudėtinė dalis atliekama ne EEE ir mokėjimai atliekami ne ES valiuta, o dėl to neišnyksta rinkos susiskaidymas, reguliacinis arbitražas ir konkurencijos iškraipymai;
- teisinis vakuumas tam tikrų naujai atsiradusių interneto paslaugų teikėjų, pvz., paslaugas teikiančių trečiųjų šalių, kurios siūlo internetine bankininkyste grindžiamą mokėjimo inicijavimą, atžvilgiu. Šios paslaugos yra perspektyvi ir dažnai pigesnė mokėjimo alternatyva mokėjimams kortele, kuri patraukli ir kortelių neturintiems vartotojams. Šiuo metu daugumai šių paslaugų teikėjų dabartinė teisinė sistema nėra taikoma, nes jie nė vienu momentu lėšų nelaiko. Dėl teisinio vakuumo kyla pavojus, kad bus ribojamos inovacijos ir tinkamos galimybių patekti į rinką sąlygos;
- nepakankama skirtingų mokėjimo sprendimų (mokėjimų kortele, internetu ir mobiliuoju telefonu) standartizacija ir sąveika skirtingais aspektais ir skirtingu laipsniu, ypač tarpvalstybiniu mastu, o prie to prisideda ir silpna ES mažmeninių mokėjimų rinkos valdymo tvarka;
- skirtinga ir nenuosekli mokesčių (už naudojimąsi konkrečia mokėjimo priemone, kuriuos taiko prekyautojai) taikymo praktika atskirose valstybėse narėse (maždaug pusė ES valstybių narių leidžia, o kita – draudžia taikyti pridėtinius mokesčius), dėl to kyla painiavos užsienyje arba internetu apsiperkantiems vartotojams ir susidaro nevienodos veiklos sąlygos;
- mokėjimo kortelių srityje taikomos tam tikros konkurenciją iškraipiančios ribojamosios veiklos vykdymo taisyklės ir praktika (susijusi su daugiašaliais tarpbankiniais mokesčiais ir taisyklės dėl prekyautojų pasirinkimo ir lankstumo kortelių priėmimo atžvilgiu).

Minėtos nustatytos problemos turi pasekmių vartotojams, prekyautojams, naujų mokėjimo paslaugų teikėjams ir visai mokėjimo paslaugų rinkai.

Atlikus poveikio vertinimą padaryta išvada, kad geriausios politikos galimybės siekiant pagerinti esamą padėtį šiais veiksmais: i) lengvinant konkurencingų vienodų veiklos sąlygų rinkoje įsitvirtinusiems ir naujiems mokėjimo kortele, internetu ir mobiliuoju telefonu paslaugų teikėjams atsiradimą, ii) didinant mokėjimo priemonių efektyvumą, skaidrumą ir pasirinkimą mokėjimo paslaugų vartotojams (vartotojams ir prekyautojams) ir iii) užtikrinant aukšto lygio jų apsaugą, MPD atžvilgiu būtų:

- stiprinti SEPA projektą ir sudaryti sąlygas visoms suinteresuotosioms šalims imtis aktyvesnio vaidmens formuojant ir įgyvendinant mažmeninių mokėjimų politiką (valdymas);
- sudaryti geresnes standartizacijos sąlygas taikant tinkamą valdymo sistemą ir aktyviau dalyvaujant Europos standartizacijos organizacijoms (standartizacija);
- užtikrinti teisinį tikrumą tarpbankinių mokesčių už mokėjimus kortele srityje ir išaiškinti tinkamą dabartinių ir būsimų mokėjimo kortele iniciatyvų verslo modelį (tarpbankiniai mokesčiai);
- panaikinti mokėjimams kortele taikomas ribojamąsias veiklos vykdymo taisykles, dėl kurių iškraipoma rinka (papildomos tarpbankinių mokesčių priemonės);

- suderinti valstybių narių politiką dėl pridėtinių mokesčių laikantis reglamentavimo sprendimų dėl tarpbankinių mokesčių (papildomos tarpbankinių mokesčių priemonės);
- apibrėžti susipažinimo su informacija apie turimas lėšas sąlygas paslaugas teikiančioms trečiosioms šalims, įskaitant mokėjimo inicijavimo paslaugas (MPD taikymo sritis);
- pakoreguoti teisės aktų sistemos taikymo sritį ir pagerinti jos nuoseklumą (MPD taikymo sritis);
- pagerinti esamos MPD įgyvendinimą (MPD kalibravimo priemonės);
- sustiprinti mokėjimo paslaugų vartotojų teises ir apsaugoti vartotojų teises atsižvelgiant į reglamentavimo pokyčius (MPD taikymo sritis, papildomos tarpbankinių mokesčių priemonės).

Per 2013 m. kovo 20 d. posėdį Poveikio vertinimo valdyba pritarė poveikio vertinimui. Pagal Valdybos rekomendacijas dokumente padaryta keletas pakeitimų, konkrečiai:

- pagrįsta Mokėjimo paslaugų direktyvos tikslinimo skuba, taip pat priežastys, kodėl reikia teisės aktais reglamentuoti daugiašalius tarpbankinius mokesčius,
- supaprastintas poveikio pateikimas daugiausia dėmesio pagrindiniame tekste skiriant svarbiausių galimybių poveikiui ir į priedus nukeliant ne tokius svarbius klausimus,
- geriau paaiškinta skirtingų galimybių ir priemonių rinkinių tarpusavio priklausomybė.

Šis pasiūlymas apima daugelį siūlomų politikos priemonių. Visų pirma tai yra sritys, kurioms jau taikomos dabartinės MPD taisyklės, pvz., galimybė paslaugas teikiančioms trečiosioms šalims patekti į rinką, pridėtiniai mokesčiai ir taisyklės mokėjimo įstaigoms. Kitoms priemonėms, visų pirma daugiašaliams tarpbankiniams mokesčiams ir papildomoms priemonėms reglamentuoti, bus skirtas specialus teisės akto pasiūlymas, kuris teikiamas tuo pačiu metu.

Kai kurios minėtos priemonės turėtų būti įgyvendinamos ne teisės aktais, pvz., klausimai, susiję su Europos standartizacijos organizacijų dalyvavimu ir SEPA valdymu.

Reikia stiprinti esamą SEPA valdymo tvarką, įskaitant esamo *ad hoc* aukšto lygio valdymo organo, SEPA tarybos, kuri siekiant pagerinti suinteresuotųjų šalių dalyvavimą valdant SEPA įsteigta pradiniam trejų metų laikotarpiui ir kuriai bendrai pirmininkauja Komisija ir Europos Centrinis Bankas, vaidmenį. Tuo tikslu reikia paaiškinti SEPA tarybos įgaliojimus, peržiūrėti jos sudėtį ir nustatyti geresnę rinkos pasiūlos ir paklausos interesų pusiausvyrą, kad Komisijai ir Europos Centriniam Bankui būtų užtikrintos veiksmingos konsultacijos dėl būsimos SEPA projekto krypties ir sudarytos geresnės sąlygos kurti integruotą, konkurencingą ir novatorišką mažmeninių mokėjimų, visų pirma euro zonoje, rinką. Komisija bendradarbiaus su Europos Centrinio Banku, kad nustatytų, kokiais būdais reikėtų spręsti su SEPA susijusio valdymo tvarkos užduočių, sudėties, pirmininkavimo ir veikimo klausimus.

3. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

Teisinis pagrindas

Šis pasiūlymas grindžiamas SESV 114 straipsniu.

Subsidiarumas ir proporcingumas

Integruota elektroninių mažmeninių mokėjimų ES rinka padeda siekti Sutarties dėl Europos Sąjungos 3 straipsnyje nustatyto tikslo sukurti vidaus rinką. Rinkos integracija būtina, kad Europos piliečiams visapusiškai atsiskleistų tam tikra nauda. Ši nauda, be kita ko, yra didesnė mokėjimo paslaugų teikėjų tarpusavio konkurencija ir platesnis pasirinkimas, daugiau inovacijų ir didesnis saugumas mokėjimo paslaugų vartotojams, visų pirma vartotojams. Integruota mokėjimų rinka galiausiai sudaro geresnes sąlygas tarpvalstybiniu mastu teikti prekes bei paslaugas ir taip prisideda prie tikros bendrosios rinkos. Mokėjimo paslaugų direktyvos tikslinimo išsamumas proporcingas iki šiol kilusioms problemoms. Direktyva tebėra apskritai tinkama nustatytam tikslui; kartu ES teisinė sistema turi keistis, kad būtų tinkamai atsižvelgta į naujausius technologinius ir verslo pokyčius mažmeninių mokėjimų srityje.

Dėl mokėjimų rinkos, kuri pagrįsta valstybių sienas peržengiančiais tinklais, pobūdžio jos integracijai reikalingas visos Sąjungos požiūris, nes, siekiant užtikrinti teisinį tikrumą ir vienodas veiklos sąlygas visiems atitinkamiems rinkos dalyviams, taikytini principai, taisyklės, procesai ir standartai turi būti nuoseklūs visose valstybėse narėse. Turint omenyje esamą susiskaidymą rinkoje, atskirais valstybių narių masto veiksmais nebūtų pasiektas tikslas sukurti integruotą ir efektyvią mokėjimų tiek už vietos, tiek už tarptautines prekes ir paslaugas rinką.

Šiuo požiūriu prisidedama prie tolesnės bendros mokėjimų eurais erdvės (SEPA) plėtros ir laikomasi skaitmeninės darbotvarkės, visų pirma dėl bendrosios skaitmeninės rinkos sukūrimo. Taip bus skatinamos technologinės inovacijos ir padedama užtikrinti naują augimą ir darbo vietų kūrimą, visų pirma elektroninės ir mobiliosios prekybos srityse.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Direktyvos poveikis biudžetui nurodytas prie pasiūlymo pridedamoje teisės akto finansinėje pažymoje.

5. PAPILDOMA INFORMACIJA

Europos ekonominė erdvė

Siūlomas aktas yra susijęs su Europos ekonominei erdvei svarbiu klausimu, todėl turėtų būti taikomas ir jai.

Aiškinamieji dokumentai

Siūlomoje naujoje direktyvoje yra keletas esamos direktyvos pakeitimų ir tam tikros naujos pareigos valstybėms narėms, paliekant gana nemažai veiksmų laisvės, kaip šias pareigas perkelti į nacionalinę teisę, pvz., naujos nuostatos dėl saugumo. Todėl valstybių narių prašoma pateikti aiškinamuosius dokumentus dėl būsimų perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių, kad Komisija galėtų lengviau identifikuoti atitinkamas nacionalines priemones ir stebėti teisingą direktyvos perkėlimą.

Išsamus pasiūlymo paaiškinimas

Šia trumpa santrauka apžvelgiant esminius pakeitimus, palyginti su panaikintina MPD, siekiama palengvinti sprendimo priėmimo procedūrą:

2 straipsnis (Taikymo sritis). Siūloma išplėsti taikymo sritį ir geografiniu, ir valiutų atžvilgiu.

2 straipsnio 1 dalis. MPD nuostatos dėl skaidrumo ir informavimo reikalavimai taip pat bus taikomi mokėjimo operacijoms į trečiąsias šalis, kai tik vieno iš mokėjimo paslaugų teikėjų buvimo vieta yra Europos Sąjungoje (angl. *one-leg transactions*) tų mokėjimo operacijos dalių, kurios atliekamos Europos Sąjungoje, atžvilgiu.

2 straipsnio 2 dalis. MPD nuostatos dėl skaidrumo ir informavimo reikalavimai bus taikomi plačiau, t. y. ne tik ES valiutoms, kaip yra šiuo metu, o visoms valiutoms.

3 straipsnis (Netaikymo sritis). Šioje nuostatoje paaiškinama ir atnaujinama dabartinėje direktyvoje numatyta netaikymo sritis, kuri apima kelių rūšių mokėjimo (arba su mokėjimais susijusią) veiklą.

3 straipsnio b punktas. Iš dalies pakeista prekybos agento išimtis, kad ji būtų taikoma tik prekybos agentams, kurie veikia arba mokėtojo, arba gavėjo vardu, o ne tiems, kurie veikia ir mokėtojo, ir gavėjo vardu. Dabartinėje MPD nustatyta išimtis vis dažniau naudojama mokėjimo operacijoms, kurias ir pardavėjo (gavėjo), ir pirkėjo (mokėtojo) vardu tvarko e. prekybos platformos. Toks išimties naudojimas viršija numatytas jos ribas, todėl turėtų būti papildomai apribotas.

3 straipsnio k punktas. Riboto tinklo išimtis vis dažniau naudojama dideliems tinklams, kuriuose atliekama didelės apimties mokėjimų ir siūloma įvairių produktų ir paslaugų. Tai akivaizdžiai viršija iš pradžių numatytas šios išimties ribas, dėl to daug mokėjimų lieka už reglamentavimo sistemos ribų ir reglamentuojami rinkos dalyviai atsiduria nepalankioje konkurencinėje padėtyje. Naujoji apibrėžtis, kuri atitinka Direktyvoje 2009/110/EB nustatytą ribotų tinklų apibrėžtį, turėtų padėti sumažinti tą riziką.

3 straipsnio l punktas. Griežčiau performuluota dabartinė skaitmeninio turinio, arba telekomunikacijų, išimtis, nes ji bus taikoma tik elektroninių ryšių tinklų ar paslaugų teikėjų, pvz., telekomunikacijų operatorių, teikiamoms papildomoms mokėjimo paslaugoms. Išimtis bus taikoma trečiosios šalies tiekiamo skaitmeninio turinio teikimui laikantis tam tikrų šioje direktyvoje nustatytų ribų. Naująją apibrėžtį turėtų būti užtikrintos vienodos veiklos sąlygos skirtingiems paslaugų teikėjams ir efektyviau tenkinami vartotojų apsaugos poreikiai mokėjimų srityje.

Senovo 3 straipsnio o punkto išbraukimas. Nustačius MPD išimtį nepriklausomų bankomatų operatorių bankomatų paslaugoms, susikūrė bankomatų tinklą, kuriuose iš vartotojų imami dideli mokesčiai už grynųjų pinigų išėmimą. Atrodo, kad šia nuostata esami bankams priklausantys bankomatų tinklai buvo skatinami nutraukti turimus sutartinius santykius su kitais mokėjimo paslaugų teikėjais, kad galėtų imti didesnius mokesčius tiesiogiai iš vartotojų. Todėl ši išimtis turėtų būti išbraukta.

9 straipsnis (Apsaugos reikalavimai). Šie reikalavimai bus racionalizuoti, o apsaugos reikalavimai licencijas pagal MPD turinčioms mokėjimo įstaigoms bus papildomai suvienodinti, visų pirma su tikslu užtikrinti vienodas veiklos sąlygas ir didinti teisinį tikrumą

sumažinant dabar valstybių narių turimas galimybes apriboti apsaugos reikalavimus ir sumažinti galimų apsaugos metodų skaičių.

14 straipsnis (EBI prižiūrimas Europos elektroninės prieigos punktas). Vienintelis elektroninės prieigos punktas turėtų būti informacijos apie leidimą turinčias ir registruotas mokėjimo įstaigas skaidrumo didinimo priemonė, nes jis būtų nacionalinių viešųjų registru Sąjungos masto jungtis.

27 straipsnis (Sąlygos). Turint omenyje tai, kad kai kurios valstybės narės turėjo neigiamos patirties (pvz., nemokumo atveju), susijusios su mažais mokėjimo paslaugų teikėjais, kurių veikla viršija dabartinę išimties režimo ribą, galimybės taikyti lengvesnį režimą mažoms mokėjimo įstaigoms taikymo sritis bus išplėsta ir apims daugiau mažų įstaigų. Siekiama rasti tinkamą pusiausvyrą ir, viena vertus, neužkrauti nereikalingos reglamentavimo naštos labai mažoms įstaigoms, o, kita vertus, užtikrinti, kad mokėjimo paslaugų vartotojai gautų tinkamo lygio apsaugą.

29 straipsnis (Teisė naudotis mokėjimo sistemomis). Šiame straipsnyje tikslinamos taisyklės dėl teisės naudotis mokėjimo sistemomis, išaiškinant sąlygas, kuriomis teisė netiesiogiai naudotis mokėjimo sistemomis, nustatytomis pagal Direktyvą 98/26/EB (Atsiskaitymų baigtinumo direktyvą), mokėjimo įstaigoms suteikiama panašiai kaip ir teisė, kuria naudojasi mažesnės kredito įstaigos.

55 straipsnio 3 ir 4 dalys (Taikomi mokesčiai). Pagal šią taisyklę bus papildomai suvienodinta pridėtinių mokesčių taikymo praktika, tinkamai atsižvelgiant į Direktyvą 2011/83 dėl vartotojų teisių ir Komisijos tuo pačiu metu teikiamą Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl tarpbankinių mokesčių už kortele grindžiamas mokėjimo operacijas pasiūlymą. Dėl dabartinėje MPD numatyto lankstumo, dėl kurio prekyautojai gali iš mokėtojo reikalauti mokesčio, jam siūlyti nuolaidą ar kitaip jį skatinti naudoti efektyviausią mokėjimo priemonę, leidžiant valstybėms narėms savo teritorijoje uždrausti arba apriboti tokius pridėtinius mokesčius, rinka tapo be galo heterogeninė. Šia galimybe uždrausti pridėtinius mokesčius pagal dabartinę MPD pasinaudojo trylika valstybių narių. Dėl valstybėse narėse galiojančių skirtingų taisyklių susidaro problemų ir painiavos tiek prekyautojams, tiek vartotojams, visų pirma užsienyje internetu perkant arba parduodant prekes ir paslaugas. Siūlomas pridėtinių mokesčių draudimas tiesiogiai susijęs su tarpbankinių mokesčių viršutinės ribos nustatymu pagal minėtą Reglamento dėl tarpbankinių mokesčių už kortele grindžiamas mokėjimo operacijas pasiūlymą. Turint omenyje reikšmingą mokesčių, kuriuos prekyautojas turės mokėti savo bankui, sumažėjimą, pridėtinių mokesčių už korteles, kurioms bus taikomi reikalavimai dėl daugiašalių tarpbankinių mokesčių ir kurios sudarys daugiau negu 95 % vartotojų kortelių rinkos, taikymas nebeturės pagrindo. Taigi siūlomos taisyklės padės vartotojams išvengti nepatogumų mokant kortele visoje Sąjungoje ir skatins daugiau naudotis mokėjimo kortelėmis, o ne grynaisiais pinigais.

Kiek tai susiję su kortelėmis, kurioms netaikomas minėtas Reglamento dėl tarpbankinių mokesčių už kortele grindžiamas operacijas pasiūlymas, t. y. įmonėms išduodamomis verslo mokėjimo kortelėmis ir trišalių sistemų kortelėmis, tinkamai atsižvelgiant į Direktyvą 2011/83 prekyautojams ir toliau bus leidžiama imti pridėtinį mokesťį, jei jis atitinka realiai patiriamas sąnaudas. 65 ir 66 straipsniai (Mokėjimo paslaugų teikėjo ir mokėtojo atsakomybė už

neautorizuotas mokėjimo operacijas). Siūlomais pakeitimais bus racionalizuotos ir papildomai suvienodintos taisyklės dėl atsakomybės neautorizuotų operacijų atveju, taip užtikrinant geresnę mokėjimo paslaugų vartotojų teisėtų interesų apsaugą. Išskyrus sukčiavimo ir didelio neatsargumo atvejus, maksimali suma, kurią mokėjimo paslaugų vartotojas bet kuriomis aplinkybėmis turėtų būti įpareigotas sumokėti įvykus neautorizuotai mokėjimo operacijai, nuo dabar galiojančios 150 EUR sumos bus sumažinta iki 50 EUR. Be to, bus paaiškinta, kad pinigai nebūtinai bus gražinami dėl pavėluotų mokėjimų. 67 straipsnis (Gavėjo ar per jį inicijuotų mokėjimo operacijų sumų gražinimas). Pagal šią taisyklę išaiškinama teisė į gražinimą tiesioginio debeto operacijų atveju ir taip ji suderinama su pagrindine SEPA tiesioginio debeto taisykle (angl. *SEPA Core Direct Debit Rulebook*), taikant sąlygą, kad prekė ar paslauga, už kurią sumokėta, dar nėra suvartota. Pagal dabartines taisykles tiesioginio debeto operacijoms taikoma skirtinga gražinimo tvarka priklausomai nuo to, ar suteiktas išankstinis leidimas, suma viršija numatytą sumą arba susitarta dėl papildomos teisės.

85 straipsnis (Saugumo priemonės). Siūlomos taisyklės yra susijusios su saugumo ir autentiškumo patvirtinimo aspektais pagal Komisijos pateiktą Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl tinklų ir informacinių sistemų saugumo pasiūlymą.

I–V antraštinės dalys ir I priedo 7 punktas (Reikalavimai naujoms paslaugoms ir paslaugų teikėjams, suteikiantiems galimybę naudotis mokėjimo sąskaitomis). Dabartinė MPD netaikoma šiems rinkos dalyviams, jei jie jokių momentu nedisponuoja mokėtojo arba gavėjo lėšomis. Tai, kad šios paslaugas teikiančios trečiosios šalys šiuo metu nereguliuotos bent jau tam tikrose valstybėse narėse, kelia saugumo, duomenų apsaugos ir atsakomybės klausimų, nepaisant galimos šių paslaugų ir paslaugų teikėjų duodamos naudos. Pagal pasiūlymą paslaugas teikiančios trečiosios šalys, kurios visų pirma siūlo internetine bankininkyste grindžiamo mokėjimo inicijavimo paslaugas, patenka į MPD mokėjimo sritį (I priedo 7 punktas). Dėl to turėtų padaugėti naujų nebrangių e. mokėjimo sprendimų internete, o kartu būtų užtikrinami tinkami saugumo, duomenų apsaugos ir atsakomybės standartai. Kad paslaugas teikiančios trečiosios šalys galėtų teikti mokėjimo inicijavimo paslaugas, joms reikės gauti licenciją arba užsiregistruoti ir jos bus prižiūrimos kaip mokėjimo įstaigos (II antraštinė dalis). Kaip ir kitiems mokėjimo paslaugų teikėjams, jiems bus taikomos suderintos teisės ir pareigos, visų pirma saugumo reikalavimai (85 ir 86 straipsniai). Numatomos taisyklės visų pirma bus susijusios su prieiga prie sąskaitos informacijos (58 straipsnis), reikalavimais dėl autentiškumo patvirtinimo (87 straipsnis) ir operacijų ištaisymo (63 ir 64 straipsniai) ir subalansuotu atsakomybės padalijimu (65 ir 66 straipsniai). Ši nauja tvarka bus naudinga naujiems mokėjimo paslaugų teikėjams, nesvarbu, ar jie kokių nors momentu disponuoja mokėtojo arba gavėjo lėšomis.

6 skyrius (Neteisminio skundų sprendimo ir teisių gynimo procedūros ginčams spręsti) turi padėti veiksmingai laikytis direktyvos. Naujomis priemonėmis atnaujinami reikalavimai dėl neteisminio skundų sprendimo ir teisių gynimo procedūrų ir tinkamų nuobaudų.

92 straipsnis (Sankcijos). Kaip ir kituose naujausiuose pasiūlyimuose finansinių paslaugų sektoriuje, valstybės narės bus įpareigotos suderinti administracines sankcijas, užtikrinti, kad už direktyvos pažeidimus būtų numatytos tinkamos administracinės priemonės ir sankcijos, taip pat užtikrinti, kad tos sankcijos būtų tinkamai taikomos.

Europos bankininkystės institucija. Direktyvoje yra keletas sričių, kuriose numatyta veiklos šiai institucijai, prisidedančiai prie nuoseklaus ir darnaus priežiūros veikimo (kaip nurodyta Reglamente (ES) Nr. 1093/2010). Visų pirma, EBI bus prašoma paskelbti gaires ir techninių reguliavimo standartų projektus įvairiose srityse, pvz., siekiant išaiškinti taisykles dėl mokėjimo įstaigų, veikiančių keliose valstybėse narėse pagal vienoje valstybėje narėje gautą leidimą, veiklos arba užtikrinti tinkamą saugumo reikalavimų nustatymą.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA**dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2013/36/ES ir 2009/110/EB ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB**

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,
atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,
atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,
teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,
atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę¹⁷,
atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę¹⁸,
pasikonsultavę su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu,
laikydami įprastos teisėkūros procedūros,
kadangi:

- (1) pastaruoju metu padaryta didelė pažanga Sąjungoje integruojant mažmeninius mokėjimus, visų pirma kalbant apie Sąjungos aktus dėl mokėjimų, konkrečiai Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2007/64/EB¹⁹, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 924/2009²⁰, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/110/EB²¹ ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 260/2012²². Mokėjimo paslaugų teisinė sistema dar labiau papildyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/83/ES²³, joje nustatius konkrečią ribą, iki kurios mažmenininkai gali taikyti pridėtinius mokesčius savo klientams už tam tikrų mokėjimo priemonių naudojimą;
- (2) remiantis 2005 m. gruodžio mėn. Komisijos pasiūlymu, Direktyva 2007/64/EB priimta 2007 m. gruodžio mėn. Nuo to laiko mažmeninių mokėjimų rinkoje įdiegta svarbių

¹⁷ OL C , , p. .

¹⁸ OL C , , p. .

¹⁹ 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje (OL L 319, 2007 12 5, p. 1).

²⁰ 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 924/2009 dėl tarptautinių mokėjimų Bendrijoje, panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 2560/2001 (OL L 266, 2009 10 9, p. 11).

²¹ 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/110/EB dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros, iš dalies keičianti Direktyvas 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinti Direktyvą 2000/46/EB (OL L 267, 2009 10 10, p. 7).

²² 2012 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 260/2012, kuriuo nustatomi kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų eurais techniniai ir komerciniai reikalavimai ir iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 924/2009 (OL L 94, 2012 3 30, p. 22).

²³ 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/83/ES dėl vartotojų teisių, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 93/13/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB bei panaikinamos Tarybos direktyva 85/577/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/7/EB (OL L 304, 2011 11 22, p. 64).

techninių inovacijų, greitai išaugo elektroniniu būdu bei mobiliuoju telefonu atliekamų mokėjimų skaičius ir rinkoje atsirado naujų rūšių mokėjimo paslaugų;

- (3) Sąjungos teisinės mokėjimo paslaugų sistemos peržiūra, o konkrečiai Direktyvos 2007/64/EB poveikio analizė ir konsultacijos dėl Komisijos žaliosios knygos „Integruotos Europos mokėjimų kortele, internetu ir mobiliuoju telefonu rinkos kūrimas“²⁴ parodė, kad dėl pokyčių atsirado svarbių su reglamentavimu susijusių uždavinių. Svarbios mokėjimų rinkos sritys, visų pirma mokėjimų kortele, internetu ir mobiliuoju telefonu, dažnai tebėra susiskaidžiusios palei valstybių sienas. Daugeliui novatoriškų mokėjimo produktų ar paslaugų Direktyva 2007/64/EB visiškai arba didele dalimi netaikoma. Be to, paaiškėjo, kad Direktyvos 2007/64/EB taikymo sritis ir visų pirma elementai, kuriems ji netaikoma, pvz., bendrosios taisyklės netaikomos tam tikrai su mokėjimu susijusiai veiklai, keletu atvejų pernelyg dviprasmiški, pernelyg bendro pobūdžio arba tiesiog pasenę, palyginti su pokyčiais rinkoje. Todėl susidarė teisinis netikrumas, mokėjimo grandinėje kyla galima saugumo rizika ir tam tikrose srityse neužtikrinama pakankama vartotojų apsauga. Praktiškai sunku įsitvirtinti novatoriškoms ir paprastoms naudoti skaitmeninėms mokėjimo paslaugoms ir jas teikiant Sąjungoje užtikrinti vartotojams ir mažmenininkams veiksmingus, patogius ir saugius mokėjimo metodus;
- (4) kad vartotojai, prekyautojai ir bendrovės pasinaudotų visais vidaus rinkos privalumais, turint omenyje skaitmeninės ekonomikos plėtrą, labai svarbu sukurti integruotą bendrąją elektroninių mokėjimų rinką;
- (5) siekiant panaikinti reglamentavimo spragas reikėtų numatyti naujas taisykles, o kartu numatyti daugiau teisinio aiškumo ir užtikrinti nuoseklų teisės aktų sistemos taikymą visoje Sąjungoje. Tiek esamiems, tiek naujiems rinkos dalyviams reikėtų garantuoti lygiavertes veiklos sąlygas, taip palengvinti galimybes naujoms mokėjimo priemonėms plėsti rinką ir užtikrinti aukšto lygio vartotojų apsaugą naudojantis tomis mokėjimo paslaugomis visoje Sąjungoje. Dėl to turėtų mažėti išlaidos bei kainos mokėjimo paslaugų vartotojams ir išaugti mokėjimo paslaugų pasirinkimas ir skaidrumas;
- (6) pastaruoju metu dėl didesnio techninio elektroninių mokėjimų sudėtingumo, pasaulio mastu nuolat augančio elektroninių mokėjimų skaičiaus ir naujoviškų mokėjimo paslaugų atsiradimo išaugo su elektroniniais mokėjimais susijusi saugumo rizika. Kadangi saugios mokėjimo paslaugos yra ypač svarbi tinkamai veikiančios mokėjimo paslaugų rinkos sąlyga, mokėjimo paslaugų vartotojai turėtų būti tinkamai apsaugoti nuo tokios rizikos. Mokėjimo paslaugos yra būtinos gyvybiškai svarbiai ekonominei ir visuomeninei veiklai palaikyti, todėl mokėjimo paslaugų teikėjai, pvz., kredito įstaigos, yra laikomi rinkos dalyviais pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos *[po priėmimo įterpti TIS direktyvos numerį]*²⁵ 3 straipsnio 8 punktą;
- (7) be bendrų priemonių, kurių pagal Direktyvą *[po priėmimo įterpti TIS direktyvos numerį]* reikia imtis valstybių narių lygmeniu, su mokėjimo operacijomis susijusios saugumo rizikos klausimas turėtų būti sprendžiamas ir mokėjimo paslaugų teikėjų lygmeniu. Saugumo priemonės, kurių turėtų imtis mokėjimo paslaugų teikėjai, turi būti proporcingos atitinkamai saugumo rizikai. Reikėtų nustatyti reguliaraus ataskaitų teikimo mechanizmą, siekiant užtikrinti, kad mokėjimo paslaugų teikėjai kompetentingoms institucijoms kartą per metus teiktų atnaujintą informaciją apie jų saugumo rizikos vertinimą ir (papildomas) priemones, kurių imtasi reaguojant į tą riziką. Be to, siekiant užtikrinti, kad žala kitiems mokėjimo paslaugų teikėjams bei mokėjimo sistemoms, pvz., didelis mokėjimo sistemos sutrikimas, ir vartotojams būtų minimali, labai svarbu, kad mokėjimo paslaugų teikėjai būtų įpareigoti

²⁴ COM(2012) 941 *final*.

²⁵ [data] Europos Parlamento ir Tarybos direktyva XXXX/XX/ES dėl priemonių aukštam bendram tinklų ir informacinių sistemų saugumo lygiui visoje Sąjungoje užtikrinti (OL L x, p. x).

nepagrįstai nedelsdami apie didelius saugumo incidentus pranešti Europos bankininkystės institucijai;

- (8) peržiūrėtą mokėjimo paslaugų reglamentavimo sistemą papildė Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) [XX/XX/XX]²⁶. Tuo reglamentu įvedamos taisyklės dėl daugiašalių ir dvišalių tarpbankinių mokesčių taikymo už visas vartotojų debeto bei kredito kortele atliekamas operacijas ir tomis operacijomis grindžiamus mokėjimus, atliekamus elektroniniu būdu bei mobiliuoju telefonu, taip pat nustatomi tam tikrų veiklos vykdymo taisyklių taikymo kortele atliekamoms operacijoms apribojimai. Tuo reglamentu siekiama toliau spartinti veiksmingos integruotos mokėjimų kortele rinkos įgyvendinimą;
- (9) siekiant išvengti valstybių narių požiūrio skirtumų, kurie būtų žalingi vartotojams, šioje direktyvoje mokėjimo paslaugų teikėjams nustatytos nuostatos dėl skaidrumo ir informavimo reikalavimai taip pat turėtų būti taikomi operacijoms, kai mokėtojo arba gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo buvimo vieta yra Europos ekonominėje erdvėje (toliau – EEE), o kito mokėjimo paslaugų teikėjo buvimo vieta yra ne EEE. Be to, tikslinga nuostatas dėl skaidrumo ir informavimo taikyti ir operacijoms visomis valiutomis, kurias tarpusavyje atlieka EEE esantys mokėjimo paslaugų teikėjai;
- (10) mokėjimo paslaugų apibrėžtis turėtų būti technologiškai neutrali ir sudaryti sąlygas toliau plėtoti naujų rūšių mokėjimo paslaugas kartu užtikrinant lygiavertes veiklos sąlygas tiek esamiems, tiek naujiems mokėjimo paslaugų teikėjams;
- (11) valstybėse narėse reikalavimų netaikymas mokėjimo operacijoms, kurios mokėtojo arba gavėjo vardu atliekamos per prekybos agentą, kaip nustatyta Direktyvoje 2007/64/EB, labai skiriasi. Tam tikros valstybės narės leidžia netaikymo galimybę naudoti elektroninės prekybos platformoms, kurios veikia kaip tarpininkai tiek atskirų pirkėjų, tiek pardavėjų vardu neturėdamos realių sąlygų derėtis arba sudaryti sutartį dėl prekių ar paslaugų pirkimo ar pardavimo. Tokia padėtis viršija numatytas galimybes netaikyti reikalavimų ribas ir dėl to gali padidėti rizika vartotojams, nes šių paslaugų teikėjų paslaugoms teisinės sistemos nustatyta apsauga tebėra netaikoma. Skirtinga reikalavimų taikymo praktika taip pat iškraipo konkurenciją mokėjimų rinkoje. Kad į šias problemas būtų atsižvelgta, apibrėžtis turėtų būti tikslesnė ir aiškesnė;
- (12) rinkos dalyvių atsiliepimai rodo, kad vykdant mokėjimo veiklą, kuriai taikoma riboto tinklo išimtis, atliekama dažnai didžiulės apimties bei vertės mokėjimų ir vartotojams siūloma šimtai ar tūkstančiai produktų ir paslaugų, o tai neatitinka Direktyvoje 2007/64/EB numatytos riboto tinklo išimties tikslo. Tai reiškia, kad mokėjimo paslaugų vartotojams, visų pirma vartotojams, didėja rizika ir neužtikrinama teisinė apsauga, o reglamentuojamiems rinkos dalyviams atsiranda aiškių trūkumų. Tai rizikai apriboti būtina tiksliau apibūdinti ribotą tinklą vadovaujantis Direktyva 2009/110/EB. Taigi, turėtų būti laikoma, kad mokėjimo priemonė naudojama tokia ribotame tinkle, jeigu ji gali būti naudojama tik prekėms ir paslaugoms konkrečioje parduotuvėje arba parduotuvių tinkle įsigyti arba riboto asortimento prekėms arba paslaugoms įsigyti, nepriklausomai nuo geografinės pardavimo vietos. Tokios priemonės galėtų apimti parduotuvių korteles, kuro korteles, narystės korteles, viešojo transporto korteles, maisto kuponus ar konkrečių paslaugų kuponus, kuriems kartais taikoma speciali teisinė mokesčių ar darbo srities sistema, skirta skatinti naudoti tokias priemones siekiant įgyvendinti socialiniuose teisės aktuose nustatytus tikslus. Kai tokia specialiam tikslui skirta priemonė tampa priemone, skirta bendram tikslui, išimtis, pagal kurią leidžiama nukrypti nuo šios direktyvos taikymo srities, nebetaikoma. Neturėtų būti nukrypstama nuo šios direktyvos taikymo srities tokių priemonių, kurios gali būti naudojamos pirkiniams išvardytų pardavėjų parduotuvėse, atžvilgiu, nes paprastai tokios

²⁶ [data] Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. [XX/XX/XX] dėl tarpbankinių mokesčių už kortele grindžiamas mokėjimo operacijas (OL L x, p. x).

priemonės yra skirtos naudoti paslaugų teikėjų tinkle, kuris nuolat plečiasi. Išimtis turėtų būti taikoma kartu su galimų mokėjimo paslaugų teikėjų pareiga pranešti apie veiklą, kuriai taikoma riboto tinklo apibrėžtis;

- (13) į Direktyvos 2007/64/EB taikymo sritį neįtrauktos tam tikros mokėjimo operacijos, atliekamos naudojant telekomunikacijų ar informacinių technologijų prietaisus, kai tinklo operatorius ne tik veikia kaip tarpininkas tiekiant prekes ir teikiant paslaugas tuo prietaisu, bet ir sukuria tų prekių ar paslaugų pridėtinę vertę. Visų pirma ši išimtis sudaro sąlygas perkamų prekių ar paslaugų (pradedant skambučio melodijomis ir didesnio tarifo SMS paslaugomis) kainą tiesiogiai įtraukti į operatoriaus teikiamą sąskaitą už telefoną – tai padeda kurti naujus verslo modelius, grindžiamus mažos vertės skaitmeninio turinio pardavimu. Iš rinkos dalyvių atsiliepimų nematyti, kad šis mokėjimo metodas, kuriuo vartotojai pasitiki kaip patogiu mažos ribos neviršijantiems mokėjimams atlikti, būtų išsivystęs į bendro pobūdžio mokėjimų tarpininkavimo paslaugą. Tačiau dėl dviprasmiškos dabartinės išimties formuluotės ši taisyklė valstybėse narėse įgyvendinta skirtingai. Tai reiškia, kad operatoriams bei vartotojams neužtikrinamas teisinis tikrumas ir kai kuriais atvejais Direktyva 2007/64/EB buvo netaikoma kitoms mokėjimų tarpininkavimo paslaugoms. Todėl tikslinga apriboti tos direktyvos taikymo sritį. Išimtis turėtų būti orientuota konkrečiai į labai mažus mokėjimus už skaitmeninį turinį, pvz., skambučio melodijas, ekrano paveikslėlius, muziką, žaidimus, vaizdo medžiagą arba programėles. Reikalavimai turėtų būti netaikomi tik mokėjimo paslaugoms, kurios teikiamos kaip elektroninių ryšių paslaugų (t. y. atitinkamo operatoriaus pagrindinės veiklos) papildomos paslaugos;
- (14) panašiai į Direktyvos 2007/64/EB taikymo sritį neįtrauktos mokėjimo paslaugos, kurias teikia nuo bankų ar kitų mokėjimo paslaugų teikėjų nepriklausomi bankomatų operatoriai. Ši nuostata, kuri iš pradžių buvo nustatyta kaip paskata įrengti atskirus bankomatus atokiose ir mažai gyvenamose vietose leidžiant imti papildomus mokesčius, be kortelę išdavusiam mokėjimo paslaugų teikėjui mokamų mokesčių, nebuvo skirta naudoti bankomatų paslaugų teikėjams, turintiems šimtų ar net tūkstančių bankomatų tinklus, apimančius vieną ar kelias valstybes nares. Dėl to ta direktyva netaikoma vis didesnei bankomatų rinkos daliai, o tai turi neigiamą poveikį vartotojų apsaugai. Be to, esami bankomatų paslaugų teikėjai taip skatinami performuoti savo verslo modelį ir nutraukti įprastus sutartinius santykius su mokėjimo paslaugų teikėjais, kad galėtų imti didesnius mokesčius tiesiogiai iš vartotojų. Todėl išimtis turėtų būti išbraukta;
- (15) paslaugų teikėjai, norintys pasinaudoti Direktyvos 2007/64/EB reikalavimų netaikymu, dažnai nesikonsultuoja su valdžios institucijomis, ar jų veiklai ta direktyva taikoma, ar netaikoma, bet remiasi savo pačių vertinimu. Panašu, kad mokėjimo paslaugų teikėjai pasinaudojo kai kuriomis išimtimis tam, kad performuotų verslo modelius ir jų siūloma mokėjimo veikla nepatektų į tos direktyvos taikymo sritį. Dėl to gali padidėti rizika mokėjimo paslaugų vartotojams ir vidaus rinkoje gali susidaryti nevienodos sąlygos mokėjimo paslaugų teikėjams. Todėl paslaugų teikėjai turėtų būti įpareigoti kompetentingoms institucijoms pranešti apie tam tikrą veiklą, siekiant užtikrinti vienodą taisyklių aiškinimą visoje vidaus rinkoje;
- (16) svarbu nustatyti reikalavimą, kad galimi mokėjimo paslaugų teikėjai praneštų apie ketinimą vykdyti veiklą ribotame tinkle, jei mokėjimo operacijų apimtis viršija tam tikrą ribą. Kompetentingos institucijos turėtų išnagrinėti, ar tą veiklą galima laikyti veikla ribotame tinkle, ir remdamosi 3 straipsnio k punkte nustatytais kriterijais dėl to priimti motyvuotą sprendimą;
- (17) naujos taisyklės turėtų atitikti požiūrį, kurio laikytasi Direktyvoje 2007/64/EB, reikalavimus taikyti visų rūšių elektroninio mokėjimo paslaugoms. Todėl vis dar netikslinga naujas taisykles taikyti paslaugoms, kai mokėtojas perduoda lėšas arba jas transportuoja gavėjui tik banknotais ir monetomis arba kai tas perdavimas grindžiamas popieriniu čekiu, popieriniu

vekseliu, skoliniu įsipareigojimu arba kitomis priemonėmis, popieriniais pateisinamaisiais dokumentais arba kortelėmis, skirtomis mokėjimo paslaugų teikėjui arba kitai šaliai, siekiant perduoti lėšas gavėjui;

- (18) nuo Direktyvos 2007/64/EB priėmimo atsirado naujų rūšių mokėjimo paslaugų, ypač mokėjimų internetu srityje. Visų pirma išsivystė paslaugas teikiančios trečiosios šalys, kurios vartotojams ir prekyautojams siūlo vadinamąsias mokėjimo inicijavimo paslaugas, o tai darydamos dažnai neįgyja pervedamų lėšų. Tos paslaugos padeda lengviau atlikti e. prekybos mokėjimus, nes tarp prekyautojo interneto svetainės ir vartotojo internetinės bankininkystės platformos sukuriama programinės įrangos tiltas, kad būtų inicijuoti mokėjimai internetu remiantis kredito pervedimo arba tiesioginio debeto operacijomis. Paslaugas teikiančios trečiosios šalys siūlo pigią mokėjimų kortele alternatyvą tiek prekyautojams, tiek vartotojams ir vartotojams suteikia galimybę apsipirkti internetu net ir tuomet, jei jie neturi kredito kortelių. Tačiau kadangi šiuo metu paslaugas teikiančioms trečiosioms šalims Direktyva 2007/64/EB netaikoma, jas nebūtinai prižiūri kompetentinga institucija ir jos nebūtinai laikosi Direktyvos 2007/64/EB reikalavimų. Dėl to kyla įvairių teisinių klausimų dėl, pvz., vartotojų apsaugos, saugumo ir atsakomybės, taip pat konkurencijos ir duomenų apsaugos. Todėl tie klausimai turėtų būti sprendžiami naujomis taisyklėmis;
- (19) pinigų perlaida yra paprasta mokėjimo paslauga, paprastai grindžiama grynaisiais pinigais, kuriuos mokėtojas perduoda mokėjimo paslaugų teikėjui, kuris perveda atitinkamą sumą, pavyzdžiui, pasinaudodamas ryšių tinklu, gavėjui arba kitam mokėjimo paslaugų teikėjui, veikiančiam gavėjo vardu. Kai kuriose valstybėse narėse prekybos centrai, prekyautojai ir kiti mažmenininkai teikia visuomenei atitinkamą paslaugą sudarydami sąlygas sumokėti komunalinius mokesčius ir apmokėti kitas įprastas namų ūkio sąskaitas. Šios sąskaitų apmokėjimo paslaugos turėtų būti laikomos pinigų perlaida, išskyrus atvejus, kai kompetentingos institucijos mano, kad tokia veikla yra kita mokėjimo paslauga;
- (20) būtina nurodyti tokių kategorijų mokėjimo paslaugų teikėjus, kurie gali teisėtai teikti mokėjimo paslaugas visoje Sąjungoje, t. y. kredito įstaigas, kurios iš vartotojų priima indėlius, kurie gali būti naudojami mokėjimo operacijoms finansuoti, ir kurioms toliau turėtų būti taikomi rizikos ribojimo reikalavimai pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2013/36/EB²⁷, elektroninių pinigų įstaigas, kurios leidžia elektroninius pinigus mokėjimo operacijoms finansuoti ir kurioms toliau turėtų būti taikomi rizikos ribojimo reikalavimai pagal Direktyvą 2009/110/EB, mokėjimo įstaigas ir pašto pinigų persiuntimo sistemų (žiro) įstaigas, kurioms tokia teisė suteikta pagal nacionalinę teisę;
- (21) šioje direktyvoje turėtų būti nustatomos mokėjimo operacijų vykdymo taisyklės, kai lėšos yra elektroniniai pinigai, kaip numatyta Direktyvoje 2009/110/EB. Tačiau šioje direktyvoje neturėtų būti reglamentuojamas elektroninių pinigų išleidimas ir nekeičiamas elektroninių pinigų įstaigų rizikos ribojimo reglamentavimas, kaip numatyta toje direktyvoje. Todėl mokėjimo įstaigoms neturėtų būti leidžiama išleisti elektroninių pinigų;
- (22) Direktyva 2007/64/EB nustatyta rizikos ribojimo tvarka ir įvesta bendra licencija, skirta visiems mokėjimo paslaugų teikėjams, nesusijusiems su indėlių priėmimu ar elektroninių pinigų išleidimu. Todėl Direktyva 2007/64/EB įvesta nauja mokėjimo paslaugų teikėjų kategorija – mokėjimo įstaigų kategorija – numatant juridiniams asmenims, kurie nepriklauso egzistuojančioms kategorijoms, išduoti, laikantis griežtų ir išsamių sąlygų, leidimus teikti mokėjimo paslaugas visoje Sąjungoje. Taip visoje Sąjungoje tokioms paslaugoms turėtų galioti tos pačios sąlygos;

²⁷ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

- (23) mokėjimo įstaigų veiklos leidimų išdavimo ir išlaikymo sąlygos iš esmės nepasikeitė. Kaip ir Direktyvoje 2007/64/EB, sąlygos apima rizikos ribojimo reikalavimus, kurie būtų proporcingi tokių įstaigų veiklos metu patiriamai veiklos ir finansinei rizikai. Šiuo atveju reikalinga patikima pradinio kapitalo, susieto su einamuoju kapitalu, tvarka, kuri, priklausomai nuo rinkos poreikių, vėliau galėtų būti išvystyta labiau. Atsižvelgiant į įvairovę mokėjimo paslaugų srityje, pagal šią direktyvą turėtų būti leidžiami įvairūs su tam tikra priežiūros laisve derinami būdai, skirti užtikrinti, kad vienoda rizika visų mokėjimo paslaugų teikėjų atveju būtų traktuojama vienodai. Reikalavimuose mokėjimo įstaigoms turėtų būti atspindėtas faktas, kad mokėjimo įstaigos vykdo vis labiau specializuotą ir ribotą veiklą, tokiu būdu atsirandanti rizika yra siauresnė ir ją lengviau stebėti bei kontroliuoti negu riziką, atsirandančią vykdant platesnio pobūdžio kredito įstaigų veiklą. Pirmiausia mokėjimo įstaigoms turėtų būti draudžiama priimti iš vartotojų indėlius ir leidžiama naudotis iš vartotojų gautomis lėšomis tik mokėjimo paslaugoms teikti. Reikalaujamos rizikos ribojimo taisyklės, įskaitant pradinį kapitalą, turėtų atitikti riziką, susijusią su atitinkama mokėjimo paslauga, kurią teikia mokėjimo įstaiga. Paslaugos, kuriomis suteikiama galimybė naudotis mokėjimo sąskaitomis, bet jokių sąskaitų nesiūloma, pradinio kapitalo atžvilgiu turėtų būti laikomos vidutiniškai rizikingomis;
- (24) turėtų būti numatyta, kad klientų lėšos turi būti laikomos atskirai nuo mokėjimo įstaigos lėšų, skirtų kitai verslo veiklai. Tačiau atrodo, kad taikyti apsaugos reikalavimus būtina tik tuomet, kai mokėjimo įstaiga įgyja kliento lėšas. Mokėjimo įstaigoms taip pat turėtų būti taikomi galiojantys kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu reikalavimai;
- (25) šia direktyva nereikėtų keisti mokėjimo įstaigų pareigų, susijusių su metinių ir konsoliduotųjų finansinių ataskaitų rengimu ir auditu. Mokėjimo įstaigos turėtų parengti metines ir konsoliduotąsias finansines ataskaitas pagal Tarybos direktyvą 78/660/EEB²⁸ ir, kai taikytina, Tarybos direktyvas 83/349/EEB²⁹ ir 86/635/EEB³⁰. Turėtų būti atliekamas metinių finansinių ataskaitų ir konsoliduotųjų finansinių ataskaitų auditas, išskyrus atvejus, kai pagal Direktyvą 78/660/EEB ir, kai taikytina, direktyvas 83/349/EEB ir 86/635/EEB mokėjimo įstaigai ši pareiga netaikoma;
- (26) keičiantis technologijoms, pastaruoju metu taip pat atsirado įvairių papildomų paslaugų, pvz., informacijos apie sąskaitas ir sąskaitų apibendrinimo (angl. *account aggregation*) paslaugos. Šioms paslaugoms ši direktyva taip pat turėtų būti taikoma, kad vartotojams būtų užtikrinta tinkama apsauga ir teisinis tikrumas dėl jų statuso;
- (27) mokėjimo paslaugų teikėjai, teikdami vieną ar daugiau mokėjimo paslaugų, kurioms taikoma ši direktyva, visuomet turėtų turėti mokėjimo sąskaitas, skirtas tik mokėjimo operacijoms. Kad mokėjimo įstaigos galėtų teikti mokėjimo paslaugas, joms būtina turėti galimybę naudotis mokėjimo sąskaitomis. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad ši galimybė būtų teikiama proporcingai teisėtam tikslui, kuriuo ketinama ja pasinaudoti;
- (28) šioje direktyvoje mokėjimo institucijų vykdomas kredito suteikimas, t. y. kredito linijų suteikimas ir kredito kortelių išdavimas, turėtų būti reglamentuojamas tik tuo atveju, jeigu jis yra glaudžiai susijęs su mokėjimo paslaugomis. Tik jeigu kreditas teikiamas siekiant sudaryti palankesnes sąlygas mokėjimo paslaugoms teikti ir toks kreditas yra trumpalaikio pobūdžio ir suteiktas ne ilgesniam nei 12 mėnesių laikotarpiui, įskaitant atsinaujinančius kreditus, tikslinga leisti mokėjimo įstaigoms tokį kreditą teikti atsižvelgiant į jų tarpvalstybinę veiklą, jei laikomasi sąlygos, kad jis refinansuojamas daugiausia naudojant

²⁸ 1978 m. liepos 25 d. Tarybos direktyva dėl tam tikrų tipų bendrovių metinių atskaitomybių (OL L 222, 1978 8 14, p. 11).

²⁹ 1983 m. birželio 13 d. Tarybos direktyva dėl konsoliduotos atskaitomybės (OL L 193, 1983 7 18, p. 1).

³⁰ 1986 m. gruodžio 8 d. Tarybos direktyva dėl bankų ir kitų finansų įstaigų metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės (OL L 372, 1986 12 31, p. 1).

mokėjimo įstaigos nuosavas lėšas bei kitas lėšas, įgytas iš kapitalo rinkų, bet ne lėšas, turimas kliento vardu ir skirtas mokėjimo paslaugoms teikti. Tokios taisyklės neturėtų daryti įtakos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2008/48/EB³¹ arba kitiems atitinkamiems Sąjungos ar nacionalinės teisės aktams, susijusiems su tomis kredito suteikimo vartotojams sąlygomis, kurios šia direktyva nėra derinamos;

- (29) apskritai patirtis parodė, kad nacionalinių kompetentingų institucijų, atsakingų už leidimų išdavimą mokėjimo įstaigoms, už kontrolės vykdymą ir už sprendimų dėl tų leidimų panaikinimo priėmimą, tarpusavio bendradarbiavimas vyksta tinkamai. Tačiau kompetentingų institucijų tarpusavio bendradarbiavimą tiek dėl informacijos, kuria keičiamasi, tiek dėl nuoseklaus direktyvos taikymo ir aiškinimo reikėtų sustiprinti tais atvejais, kai leidimą turinti mokėjimo įstaiga naudojama įsisteigimo teise arba paslaugų teikimo laisve norėtų mokėjimo paslaugas teikti ir kitoje valstybėje narėje, kuri nėra jos buveinės valstybė narė (angl. *passporting*). Europos bankininkystės institucijos (EBI) reikėtų prašyti parengti bendradarbiavimo ir keitimosi duomenimis gaires;
- (30) siekiant didinti informacijos apie kompetentingų institucijų leidimą turinčias arba registruotas mokėjimo įstaigas, įskaitant jų tarpininkus ir filialus, skaidrumą, EBI turėtų būti sukurtas interneto portalas, kuris būtų elektroninės prieigos punktas – nacionalinių registru jungtis. Šiomis priemonėmis reikėtų siekti sustiprinti kompetentingų institucijų tarpusavio bendradarbiavimą;
- (31) geriau užtikrinti, kad būtų teikiama tiksli, atnaujinta informacija, reikėtų nustatant reikalavimą, kad mokėjimo įstaigos, įskaitant papildomus tarpininkus, filialus arba išorės subjektus, kuriems perduodamas veiklos vykdymas, savo buveinės valstybės kompetentingas institucijas nepagrįstai nedelsdamos informuotų apie visus pokyčius, turinčius įtakos prašant leidimo pateiktos informacijos ir faktų tikslumui. Kilus abejonėms, kompetentingos institucijos taip pat turėtų patikrinti, ar gauta informacija yra teisinga;
- (32) nors šioje direktyvoje nustatomi minimalūs įgaliojimai, kuriuos kompetentingos institucijos turėtų turėti, kad prižiūrėtų, ar mokėjimo įstaigos laikosi reikalavimų, naudojantis šiais įgaliojimais reikia laikytis pagrindinių teisių, įskaitant teisę į privatų gyvenimą. Kad būtų galima naudotis tais įgaliojimais, kai dėl to gali būti labai pažeidžiama teisė į privatų ir šeimos gyvenimą, būsto neliečiamybę ir komunikacijos slaptumą, valstybės narės turėtų įdiegti tinkamas ir veiksmingas apsaugas nuo piktnaudžiavimo ar savivalės priemonės, pvz., kai tinka, reikalavimą gauti išankstinį atitinkamos valstybės narės teisminės institucijos leidimą;
- (33) svarbu užtikrinti, kad visiems pinigų perlaidų paslaugas teikiantiems asmenims būtų taikomi tam tikri minimalūs teisiniai ir reguliavimo reikalavimai. Todėl pageidautina reikalauti registruoti visų asmenų, teikiančių pinigų perlaidų paslaugas, įskaitant asmenis, kurie negali įvykdyti visų su leidimo vykdyti mokėjimo įstaigos veiklą išdavimu susijusių sąlygų, tapatybę ir buvimo vietą. Šis požiūris atitinka Finansinių veiksmų, nukreiptų prieš pinigų plovimą, darbo grupės VI specialios rekomendacijos, kuria numatoma nustatyti mechanizmą, pagal kurį visų toje rekomendacijoje nustatytų sąlygų įvykdyti negalintys mokėjimo paslaugų teikėjai vis tiek galėtų būti laikomi mokėjimo įstaigomis, principus. Šiais tikslais valstybės narės turėtų įrašyti tokius asmenis į mokėjimo įstaigų registrą, netaikydamos visų leidimų suteikimo sąlygų. Tačiau leisti taikyti išimtį būtina nustatant griežtus mokėjimo operacijų apimties reikalavimus. Išimtimi besinaudojančios mokėjimo įstaigos neturėtų turėti įsisteigimo teisės ir laisvės teikti paslaugas, jos taip pat neturėtų galėti netiesiogiai naudotis tokiais teisėmis būdamos mokėjimo sistemos narėmis;

³¹ 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/48/EB dėl vartojimo kredito sutarčių ir panaikinanti Tarybos direktyvą 87/102/EEB (OL L 133, 2008 5 22, p. 66).

- (34) būtina, kad kiekvienas mokėjimo paslaugų teikėjas galėtų naudotis mokėjimo sistemų techninės infrastruktūros paslaugomis. Tačiau tokiam naudojimuisi turėtų būti taikomi atitinkami reikalavimai, kad būtų užtikrintas tų sistemų vientisumas ir stabilumas. Kiekvienas mokėjimo paslaugų teikėjas, prašantis dalyvauti mokėjimo sistemoje, mokėjimo sistemos dalyviams turėtų pateikti įrodymus, kad jo vidaus tvarka yra pakankamai tvirta kovoti su visų rūšių rizika. Paprastai tokios mokėjimo sistemos apima, pvz., keturšales kortelių sistemas bei pagrindines sistemas, kuriose apdorojami kredito pervedimai ir tiesioginio debeto pervedimai. Siekiant visoje Sąjungoje užtikrinti vienodo požiūrio principą į skirtingų kategorijų leidimą turinčius mokėjimo paslaugų teikėjus, atsižvelgiant į jų licencijsijoje nurodytas sąlygas, būtina aiškiai išdėstyti taisykles, susijusias su galimybe teikti mokėjimo paslaugas ir naudotis mokėjimo sistemomis;
- (35) turėtų būti numatyta nuostata dėl nediskriminavimo principo taikymo leidimą turinčioms mokėjimo įstaigoms ir kredito įstaigoms, kad vidaus rinkoje konkuruojantis mokėjimo paslaugų teikėjas galėtų naudotis tų mokėjimo sistemų techninės infrastruktūros paslaugomis tomis pačiomis sąlygomis. Reikėtų numatyti skirtingas nuostatas dėl leidimą turinčių mokėjimo paslaugų teikėjų ir išimtimi pagal šią direktyvą bei pagal Direktyvos 2009/110/EB 3 straipsnį besinaudojančių mokėjimo paslaugų teikėjų, atsižvelgiant jų atitinkamų rizikos ribojimo sistemų skirtumus. Bet kuriuo atveju taikyti skirtingas kainų sąlygas galima tik tuomet, kai tai pateisinama skirtingomis išlaidomis, kurias patiria mokėjimo paslaugų teikėjai. Tai neturėtų daryti įtakos valstybių narių teisei apriboti galimybes naudotis sisteminės svarbos sistemomis pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 98/26/EB³² ir Europos Centrinio Banko ir Europos centrinių bankų sistemos (ECBS) kompetencijai, susijusiai su naudojimusi mokėjimo sistemomis;
- (36) tam tikrais atvejais pagal analogiją Direktyvos 98/26/EB nuostatams valstybės narės konkrečioms mokėjimo paslaugų teikėjams suteikė netiesioginę teisę naudotis nustatytomis mokėjimo sistemomis. Šį sprendimą atitinkamos valstybės narės priima savo nuožiūra. Tačiau, siekiant užtikrinti sąžiningą mokėjimo paslaugų teikėjų konkurenciją, šioje direktyvoje reikėtų numatyti, kad kai valstybė narė mokėjimo paslaugų teikėjui suteikia netiesioginę teisę naudotis tokiais sistemomis, tokioje pačioje padėtyje esantiems kitiems mokėjimo paslaugų teikėjams turėtų būti taikomas toks pats nediskriminuojamas požiūris;
- (37) pastaruoju metu tam tikros trišalės mokėjimo sistemos, kuriose sistema veikia kaip vienintelis mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėtojai, ir gavėjai, tapo pripažintais mokėjimų apdorojimo rinkos dalyviais. Todėl nebėra pagrindo leisti šioms sistemoms taikyti išimtį, susijusią su naudojimosi teisės suteikimu kitiems mokėjimo paslaugų teikėjams, kai kitoms mokėjimo sistemoms tokia išimtis negali būti taikoma;
- (38) siekiant užtikrinti mokėjimo paslaugoms keliamų sąlygų ir informavimo reikalavimų skaidrumą, reikėtų nustatyti tam tikras taisykles;
- (39) ši direktyva neturėtų būti taikoma nei grynaisiais pinigais atliekamoms mokėjimo operacijoms, kadangi jau egzistuoja bendra mokėjimų grynaisiais pinigais rinka, nei mokėjimo operacijoms popieriniais čekiais, kadangi pastarosios dėl savo pobūdžio negali būti tvarkomos taip veiksmingai, kaip kiti mokėjimo būdai. Tačiau gera praktika šioje srityje turėtų būti grindžiama šioje direktyvoje nustatytais principais;
- (40) kadangi vartotojai ir įmonės nėra vienodoje padėtyje, nereikia ir vienodo jų apsaugos lygio. Kadangi svarbu užtikrinti vartotojų teises nuostatomis, nuo kurių negalima nukrypti sudarant sutartį, įmonėms ir organizacijoms, kai jos neturi reikalų su vartotojais, tikslinga leisti susitarti kitaip. Tačiau valstybės narės turėtų turėti galimybę numatyti, kad mikroįmonėms,

³² 1998 m. gegužės 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/26/EB dėl atsiskaitymų baigtinumo mokėjimų ir vertybinių popierių atsiskaitymų sistemose (OL L 166, 1998 6 11, p. 45).

kaip apibrėžta Komisijos rekomendacijoje 2003/361/EB³³, būtų taikomos tos pačios nuostatos kaip ir vartotojams. Bet kuriuo atveju tam tikros pagrindinės direktyvos nuostatos turėtų būti taikomos visada, neatsižvelgiant į vartotojo statusą;

- (41) šioje direktyvoje turėtų būti nurodytos mokėjimo paslaugų teikėjų pareigos, susijusios su informacijos teikimu mokėjimo paslaugų vartotojams, kurie turėtų gauti tokią pačią aiškiai išdėstytą informaciją apie mokėjimo paslaugas, kad galėtų priimti sprendimus remdamiesi išsamia informacija ir laisvai rinktis Sąjungos teritorijoje. Siekiant skaidrumo, šioje direktyvoje turėtų būti nustatomi būtini suderinti reikalavimai, reikalingi užtikrinti, kad mokėjimo paslaugų vartotojams būtų suteikta reikiama ir pakankama informacija apie mokėjimo paslaugų sutartį ir mokėjimo operacijas. Siekiant skatinti sklandų bendros rinkos mokėjimo paslaugų veikimą, valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė priimti tik šioje direktyvoje nustatytas su informavimu susijusias nuostatas;
- (42) vartotojai turėtų būti apsaugoti nuo nesąžiningos ir klaidinančios praktikos pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/29/EB³⁴, taip pat pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/31/EB³⁵ bei Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/65/EB³⁶. Papildomos nuostatos šiose direktyvose taikomos toliau. Tačiau visų pirma reikėtų aiškiau nustatyti šioje direktyvoje ir Direktyvoje 2002/65/EB nustatytą informavimo prieš pasirašant sutartį reikalavimų santykį;
- (43) reikalaujama informacija turėtų atitikti vartotojų poreikius ir būti perduodama standartiniu formatu. Tačiau informavimo apie vieno mokėjimo operaciją reikalavimai turėtų skirtis nuo reikalavimų, keliamų bendrajai sutarčiai, pagal kurią numatoma vykdyti pasikartojančias mokėjimo operacijas;
- (44) praktikoje bendrosios sutartys ir jose nustatytos mokėjimo operacijos yra daug labiau įprastos ir ekonominiu požiūriu svarbesnės už vieno mokėjimo operacijas. Bendroji sutartis yra būtina, jei yra mokėjimo sąskaita arba konkreti mokėjimo priemonė. Todėl išankstiniam informavimui apie bendrąsias sutartis keliami reikalavimai turėtų būti pakankamai išsamūs, o informacija visuomet turėtų būti teikiama popieriuje arba naudojant kitą patvariąją laikmeną, pavyzdžiui, sąskaitų spausdintuvų spaudinius, vienkartinio įrašymo kompaktinius diskus, skaitmeninius universaliuosius diskus ir asmeninių kompiuterių standžiuosius diskus, kuriuose galima laikyti elektroninį paštą, ir interneto svetaines, jeigu tokias svetaines galima naudoti ateityje informavimo tikslus atitinkančiu laikotarpiu ir kuriose laikomą informaciją galima atkurti nepakitusią. Tačiau dėl būdo, kurį naudojant vėliau suteikiama informacija apie įvykdytas mokėjimo operacijas, turėtų būti galima susitarti mokėjimo paslaugų teikėjo ir mokėjimo paslaugų vartotojo sudarytoje bendrojoje sutartyje, pavyzdžiui, interneto bankininkystės atveju, visa informacija apie mokėjimo sąskaitą būtų pateikiama prijungties režimu;
- (45) vieno mokėjimo operacijų atveju turėtų būti pateikiama tik esminė informacija mokėjimo paslaugų teikėjo iniciatyva. Kadangi mokėtojas paprastai pateikia mokėjimo nurodymą asmeniškai, nereikia reikalauti, kad informacija kiekvienu atveju būtų pateikiama popieriuje ar naudojant kitą patvariąją laikmeną. Mokėjimo paslaugų teikėjas informaciją gali pateikti žodžiu prie langelio arba pateikti ją kitu lengvai prieinamu būdu, pavyzdžiui, nuolat

³³ 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacija 2003/361/EB dėl mikroįmonių, mažų ir vidutinių įmonių apibrėžimo (OL L 124, 2003 5 20, p. 36).

³⁴ 2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje (OL L 149, 2005 6 11, p. 22).

³⁵ 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (OL L 178, 2000 7 17, p. 1).

³⁶ 2002 m. rugsėjo 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/65/EB dėl nuotolinės prekybos vartotojams skirtomis finansinėmis paslaugomis (OL L 271, 2002 10 9, p. 16).

skelbdamas sąlygas skelbimų lentoje patalpose. Taip pat turėtų būti pateikiama informacija, kur galima susipažinti su išsamesne informacija (pvz., svetainės adresas). Tačiau vartotojui pareikalavus, esminė informacija turėtų būti pateikiama popieriuje arba naudojant kitą patvariąją laikmeną;

- (46) šioje direktyvoje turėtų būti numatyta vartotojo teisė nemokamai gauti atitinkamą informaciją prieš įsipareigojant mokėjimo paslaugų sutartimi. Vartotojas taip pat turėtų galėti prašyti nemokamai iš anksto pateikti informaciją ir bendrąją sutartį popieriuje bet kuriuo sutartinių santykių metu, kad galėtų palyginti mokėjimo paslaugų teikėjų paslaugas ir jų sąlygas bei iškilus ginčui patikrinti savo sutartines teises ir pareigas. Tos nuostatos turėtų atitikti Direktyvą 2002/65/EB. Aiškios šios direktyvos nuostatos dėl nemokamo informavimo neturėtų reikšti, kad leidžiama imti mokesčius už informacijos teikimą vartotojams pagal kitas taikomas direktyvas;
- (47) nustatant būdą, kuriuo mokėjimo paslaugų teikėjas teiktų reikalaujamą informaciją mokėjimo paslaugų vartotojui, reikėtų atsižvelgti į pastarojo poreikius bei į praktinius techninius aspektus ir ekonominį efektyvumą, atsižvelgiant į situaciją, susijusią su susitarimu pagal atitinkamą mokėjimo paslaugų sutartį. Todėl direktyvoje turėtų būti skiriami du būdai, kuriais mokėjimo paslaugų teikėjas teiktų informaciją: arba informacija turėtų būti suteikta, t. y. mokėjimo paslaugų teikėjas savo iniciatyva turėtų aktyviai informuoti tinkamu laiku, kaip reikalaujama šioje direktyvoje, mokėjimo paslaugų vartotojui papildomai nesikreipiant, arba mokėjimo paslaugų vartotojui turėtų būti sudaryta galimybė gauti informaciją, atsižvelgiant į bet kokią jo prašymą dėl papildomos informacijos. Pastaruoju atveju siekiantis gauti informacijos mokėjimo paslaugų vartotojas turėtų imtis aktyvių veiksmų, pvz., jos aiškiai paprašyti iš mokėjimo paslaugų teikėjo, registruotis į banko sąskaitos elektroninio pašto dėžutę arba įdėti banko kortelę į spausdintuvą, kad gautų sąskaitos išrašus. Tokiems tikslams mokėjimo paslaugų teikėjas turėtų užtikrinti, kad būtų įmanoma gauti informaciją ir kad mokėjimo paslaugų vartotojas galėtų ja naudotis;
- (48) vartotojas turėtų gauti pagrindinę informaciją apie įvykdytas mokėjimo operacijas be papildomų mokesčių. Vieno mokėjimo operacijos atveju mokėjimo paslaugų teikėjas neturėtų imti atskiro mokesčio už šią informaciją. Taip pat vėliau kas mėnesį teikiama informacija apie mokėjimo operacijas pagal bendrąją sutartį turėtų būti nemokama. Tačiau, atsižvelgiant į skaidrumo svarbą nustatant kainas ir skirtingus vartotojų poreikius, šalys turėtų galėti susitarti dėl mokesčių, jei informacija teikiama dažniau ar papildomai. Siekiant atsižvelgti į skirtingą nacionalinę praktiką, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama nustatyti taisykles, reikalaujant, kad kas mėnesį popieriuje mokėjimo sąskaitų ataskaitos visada būtų teikiamos nemokamai;
- (49) siekiant sudaryti palankesnes sąlygas vartotojų mobilumui, vartotojams turėtų būti suteikta galimybė praėjus metams be mokesčio nutraukti bendrąją sutartį. Vartotojams neturėtų būti nustatomas ilgesnis kaip vieno mėnesio, o mokėjimo paslaugų teikėjams – trumpesnis kaip dviejų mėnesių – įspėjimo laikotarpis. Ši direktyva neturėtų daryti įtakos mokėjimo paslaugų teikėjo pareigai išskirtinėmis aplinkybėmis nutraukti mokėjimo paslaugų sutartį, kaip numatyta pagal kitus atitinkamus Sąjungos ar nacionalinės teisės aktus, pvz., su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu susijusius teisės aktus, taip pat bet kokiems veiksams, kuriais siekiama įšaldyti lėšas, arba bet kokioms specialioms priemonėms, susijusioms su nusikaltimų prevencija bei tyrimu;
- (50) alternatyvi galimybė perkant pigias prekes ir paslaugas turėtų būti mažos vertės mokėjimai, kuriuos atlikti būtų pigu ir nesudėtinga bei kuriems neturėtų būti keliami pernelyg dideli reikalavimai. Todėl nustatant atitinkamus informavimo reikalavimus ir mažos vertės mokėjimų vykdymo taisykles reikėtų apsiriboti esmine informacija, taip pat atsižvelgiant į pagrįstus priemonių, skirtų mažos vertės mokėjimams, techninius pajėgumus. Nepaisant lengvesnio režimo, mokėjimo paslaugų vartotojams turėtų būti užtikrinta atitinkama apsauga

atsižvelgiant į šių priemonių, visų pirma išankstinio mokėjimo priemonių, keliamą ribotą riziką;

- (51) būtina nustatyti kriterijus, pagal kuriuos paslaugas teikiančioms trečiosioms šalims būtų leidžiama susipažinti su informacija apie mokėjimo paslaugų vartotojo sąskaitoje, kuri yra kito mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje, turimas lėšas ir tą informaciją naudoti. Visų pirma, tiek paslaugas teikianti trečioji šalis, tiek mokėjimo paslaugų teikėjas, tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą, turėtų laikytis būtinų duomenų apsaugos ir saugumo reikalavimų, kurie nustatyti arba nurodyti šioje direktyvoje arba įtraukti į EBI gaires. Mokėtojai turėtų duoti aiškų sutikimą, kad paslaugas teikianti trečioji šalis gautų prieigą prie jo mokėjimo sąskaitos ir tinkamai informuotų apie tos prieigos naudojimo mastą. Siekiant sudaryti sąlygas vystyti kitiems mokėjimo paslaugų teikėjams, kurie negali priimti indėlių, būtina, kad kredito įstaigos teiktų jiems informaciją apie turimas lėšas, jei mokėtojas davė sutikimą, kad ši informacija būtų perduota mokėjimo priemonę išdavusiam mokėjimo paslaugų teikėjui;
- (52) kad būtų atsižvelgta į paslaugas teikiančios trečiosios šalies dalyvavimą operacijoje visada, kai naudojamos mokėjimo inicijavimo paslauga, reikėtų tinkamai pakoreguoti mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų teises bei pareigas. Konkrečiai, subalansuotas atsakomybės padalijimas mokėjimo paslaugų teikėjui, tvarkančiam sąskaitą, ir paslaugas teikiančiai trečiajai šaliai, dalyvaujančiai operacijoje, turėtų priversti juos prisiimti atsakomybę už atitinkamas operacijos dalis, kurias jie kontroliuoja, ir kilus incidentui aiškiai nustatyti atsakingą šalį. Sukčiavimo arba ginčo atveju paslaugas teikiančiai trečiajai šaliai turėtų tekti konkreti pareiga mokėtojui ir sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui pateikti operacijų nuorodą ir informaciją apie autorizavimą, susijusį su atitinkama operacija;
- (53) siekiant sumažinti riziką, susijusią su neautorizuotomis arba netinkamai atliktomis mokėjimo operacijomis, ir jų pasekmes, mokėjimo paslaugų vartotojas turėtų kuo greičiau informuoti mokėjimo paslaugų teikėją apie visus ginčus, susijusius su tariamai neautorizuotomis arba netinkamai atliktomis mokėjimo operacijomis, jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas įvykdė savo informavimo pareigas pagal šią direktyvą. Jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas laikosi šio pranešimo termino, jis turėtų turėti galimybę pateikti šiuos reikalavimus per nacionalinėje teisėje nustatytą senaties terminą. Ši direktyva neturėtų turėti įtakos kitiems mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų tarpusavio reikalavimams;
- (54) neautorizuotos mokėjimo operacijos atveju mokėtojui turėtų būti nedelsiant sugrąžinta atitinkamos operacijos suma. Kad mokėtojas išvengtų bet kokių nepatogumų, grąžintos sumos įskaitymo į sąskaitą data turėtų būti ne vėlesnė nei data, kada atitinkama suma nurašyta nuo sąskaitos. Siekiant paskatinti mokėjimo paslaugų vartotoją nepagrįstai nedelsiant pranešti paslaugų teikėjui apie mokėjimo priemonės vagystę arba praradimą ir taip sumažinti neautorizuotų mokėjimo operacijų riziką, vartotojas turėtų būti atsakingas tik už labai ribotą sumą, išskyrus mokėjimo paslaugų vartotojo sukčiavimo ar didelio neatsargumo atvejus. Šiuo atveju tinkama suma siekiant užtikrinti suderintą ir aukšto lygio vartotojų apsaugą Sąjungoje yra 50 EUR. Be to, kai vartotojai praneša mokėjimo paslaugų teikėjui, kad jų mokėjimo priemonei galėjo kilti pavojus, nebeturėtų būti reikalaujama, kad vartotojai padengtų vėliau atsiradusius nuostolius, susijusius su neautorizuotu tos priemonės panaudojimu. Ši direktyva neturėtų daryti įtakos paslaugų teikėjo atsakomybei už techninį savo produktų saugumą;
- (55) siekiant įvertinti galimą mokėjimo paslaugų vartotojo aplaidumą, reikėtų atsižvelgti į visas aplinkybes. Įtariamo aplaidumo įrodymai ir laipsnis paprastai turėtų būti vertinami pagal nacionalinę teisę. Sutartiniai terminai ir sąlygos, susiję su mokėjimo priemonės suteikimu ir naudojimu, kurių poveikis padidintų įrodinėjimo pareigą vartotojui ar sumažintų įrodinėjimo pareigą išdavėjui, turėtų būti laikomi negaliojančiais. Be to, konkrečiose situacijose ir visų pirma tuomet, kai mokėjimo priemonė nenaudojama prekybos vietoje, pvz., taip yra

mokėjimus atliekant internetu, tikslinga, kad iš mokėjimo paslaugų teikėjo būtų reikalaujama pateikti tariamo aplaidumo įrodymų, nes mokėtojo galimybės tai padaryti tokiais atvejais yra labai ribotos;

- (56) turėtų būti numatytos nuostatos dėl nuostolių paskirstymo neautorizuotų mokėjimo operacijų atveju. Išskyrus sukčiavimo ir didelio neatsargumo atvejus, įvykus neautorizuotai mokėjimo operacijai iš vartotojo sąskaitos, jis neturėtų būti jokiais aplinkybėmis įpareigotas sumokėti daugiau nei 50 EUR. Mokėjimo paslaugų vartotojams, kurie nėra vartotojai, gali būti taikomos kitokios nuostatos, nes tokie vartotojai paprastai gali geriau įvertinti sukčiavimo riziką ir imtis atitinkamų apsaugos priemonių;
- (57) šioje direktyvoje turėtų būti nustatytos grąžinimo taisyklės, kad būtų užtikrinta vartotojo apsauga tais atvejais, kai įvykdytos mokėjimo operacijos suma yra didesnė už sumą, kurios pagrįstai būtų buvę galima tikėtis. Kad mokėtojas išvengtų finansinių nuostolių, reikia užtikrinti, kad grąžintos sumos įskaitymo į sąskaitą data turėtų būti ne vėlesnė nei data, kada atitinkama suma nurašyta nuo sąskaitos. Tiesioginio debeto atveju mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų galėti nustatyti dar palankesnes sąlygas savo klientams, kurie turėtų turėti besąlyginę teisę į bet kokių abejotinių mokėjimo operacijų sumų grąžinimą. Tačiau ši besąlyginė teisė į grąžinimą, kuria užtikrinama aukščiausio lygio vartotojų apsauga, nėra pagrįsta tuomet, kai prekiautojas jau įvykdė sutartį ir atitinkama prekė ar paslauga jau suvartota. Kai vartotojas pateikia reikalavimą grąžinti mokėjimo operacijos sumą, teisės į grąžinimą neturėtų turėti įtakos mokėtojo atsakomybei gavėjui, atsirandančiai pagal pagrindinius santykius, pavyzdžiui, dėl užsakytų, suvartotų arba teisėtai apmokestintų prekių ar paslaugų arba vartotojo teisėms atšaukti mokėjimo nurodymą;
- (58) finansų planavimo ir mokėjimo pareigų įvykdymo laiku tikslais vartotojai ir įmonės turėtų būti tikri dėl mokėjimo nurodymo įvykdymo trukmės. Todėl šioje direktyvoje turėtų būti nurodomas momentas, nuo kurio įsigalioja teisės ir pareigos, būtent tada, kai mokėjimo paslaugų teikėjas gauna mokėjimo nurodymą, įskaitant atvejus, kai jis turėjo galimybę jį gauti pasitelkus ryšio priemones, dėl kurių buvo susitarta mokėjimo paslaugų sutartyje, nepaisant galimo ankstesnio dalyvavimo procese, kurio rezultatas yra sukurtas ir perduotas mokėjimo nurodymas, pavyzdžiui, tikrinant saugumą ir lėšų buvimą, informaciją apie asmeninio identifikavimo numerio naudojimą ar mokėjimo pasižadėjimo išdavimą. Be to, mokėjimo nurodymo gavimo momentas turėtų būti momentas, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas gauna mokėjimo nurodymą nurašyti lėšas iš mokėtojo sąskaitos. Šiuo požiūriu neturėtų turėti reikšmės, kurią dieną ar kuriuo momentu gavėjas mokėjimo paslaugų teikėjui perduoda mokėjimo nurodymus gauti lėšas, pavyzdžiui, mokėjimo kortele ar tiesioginio debeto atvejais, arba kurią dieną gavėjui mokėjimo paslaugų teikėjas suteikia išankstinį finansavimą (sąskaitoje suteikdamas atitinkamą kreditą). Vartotojai turėtų būti įsitikinę, kad pilnas ir galiojantis mokėjimo nurodymas bus tinkamai įvykdytas, jei mokėjimo paslaugų teikėjas neturi sutartinio ar įstatymų numatyto pagrindo atsisakyti jį vykdyti. Jei mokėjimo paslaugų teikėjas atsisakytų vykdyti mokėjimo nurodymą, mokėjimo paslaugų vartotojui turėtų būti kuo anksčiau pranešama apie atsisakymą ir jo priežastį laikantis Sąjungos ir nacionalinėje teisėje nustatytų reikalavimų;
- (59) atsižvelgiant į mokėjimo operacijų apdorojimo šiuolaikinėmis visiškai automatizuotomis mokėjimo sistemomis greitį, o tai reiškia, kad po tam tikro laiko mokėjimo nurodymų negalima atšaukti be didelių žmogaus įsikišimo išlaidų, reikia nustatyti tikslų mokėjimo atšaukimo terminą. Tačiau atsižvelgiant į mokėjimo paslaugos ir mokėjimo nurodymo rūšį šalys savo susitarimu gali nustatyti skirtingus laiko momentus. Šiuo atveju nuostata dėl mokėjimo atšaukimo turėtų būti taikoma tik mokėjimo paslaugų vartotojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo santykiuose, todėl nedaro įtakos nuostatoms dėl mokėjimo operacijų mokėjimo sistemose neatšaukiamumo ir baigtinumo;
- (60) toks neatšaukiamumas neturėtų daryti įtakos mokėjimo paslaugų teikėjo teisei ar pareigai pagal kai kurių valstybių narių įstatymus, remiantis mokėtojo bendrąja sutartimi arba

nacionaline teise, įstatymais ir kitais teisės aktais ar gairėmis, kompensuoti mokėtojiui įvykdytos mokėjimo operacijos sumą mokėtojo ir gavėjo ginčo atveju. Toks kompensavimas turėtų būti laikomas nauju mokėjimo nurodymu. Išskyrus šiuos atvejus, teisinis ginčas, kylantis dėl santykių, susijusių su mokėjimo nurodymu, turėtų būti išspręstas tik tarp mokėtojo ir gavėjo;

- (61) siekiant visiškai integruoto automatizuoto mokėjimų apdorojimo ir teisinio tikrumo, mokėjimo paslaugų vartotojams vykdant visas pareigas, kuriomis grindžiama operacija, būtina, kad visa mokėtojo pervesta suma būtų įskaityta į gavėjo sąskaitą. Atitinkamai, mokėjimo operacijų vykdyme dalyvaujantys tarpininkai neturėtų turėti galimybės daryti atskaitymų iš pervedamos sumos. Tačiau gavėjams turėtų būti galima sudaryti susitarimą su savo mokėjimo paslaugų teikėju, pagal kurį pastarasis galėtų atskaityti savo mokesčius. Nepaisant to, siekiant suteikti gavėjui galimybę patikrinti, ar atitinkama suma tinkamai sumokėta, vėliau teikiamoje informacijoje apie mokėjimo operaciją reikėtų nurodyti ne tik visą pervestą lėšų sumą, bet ir mokesčių sumą;
- (62) patirtis mokesčių srityje parodė, kad sistema yra veiksmingiausia, kai mokesčius mokėtojas ir gavėjas pasidalija, kadangi sudaromos palankesnės automatizuoto mokėjimų apdorojimo sąlygos. Todėl įprastu atveju reikėtų nustatyti, kad mokesčius iš mokėtojo ir gavėjo tiesiogiai ima atitinkami jų mokėjimo paslaugų teikėjai. Ši nuostata turėtų būti taikoma tik tais atvejais, kai mokėjimo operacijai atlikti nereikalingas valiutos keitimas. Imamų mokesčių suma gali būti lygi ir nuliui, kadangi šios direktyvos nuostatos neturėtų turėti poveikio praktikai, kai mokėjimo paslaugų teikėjas neima mokesčių iš vartotojų už sumų įskaitymą į jų sąskaitas. Atitinkamai, atsižvelgiant į sutartines sąlygas, mokėjimo paslaugų teikėjas už naudojimąsi mokėjimo paslauga gali imti mokesį tik iš gavėjo (prekiautojo), o tai reiškia, kad iš mokėtojo mokesčiai neimami. Naudojimasis mokėjimo sistemomis gali būti apmokestinamas imant abonentinį mokesį. Nuostatos dėl pervedamos sumos ar imamų mokesčių neturi tiesioginio poveikio mokėjimo paslaugų teikėjų ar tarpininkų tarpusavio kainų nustatymui;
- (63) dėl skirtingos mokesčių už naudojimąsi tam tikra mokėjimo priemone taikymo (toliau – pridėtinių mokesčių taikymas) praktikos Sąjungos mokėjimų rinka tapo be galo heterogeninė ir kyla painiavos vartotojams, visų pirma e. prekybos ir tarpvalstybinėmis aplinkybėmis. Valstybėse narėse, kuriose leidžiama taikyti pridėtinius mokesčius, esantys prekiautojai produktus ir paslaugas siūlo valstybėse narėse, kuriose tai draudžiama, ir šiuo atveju vis tiek ima pridėtinį mokesį iš vartotojo. Be to, tvirtas loginis pridėtinių mokesčių taikymo praktikos tikslinimo pagrindas grindžiamas tuo, kad Reglamentu (ES) Nr. xxx/yyyy nustatomos daugiašalių tarpbankinių mokesčių už kortele grindžiamus mokėjimus taisyklės. Kadangi pridėtiniai mokesčiai yra pagrindinė priežastis, dėl kurios dauguma mokėjimų kortele brangūs, ir praktikoje jie taikomi tik mokėjimams kortele, be tarpbankinių mokesčių taisyklių nustatymo, reikėtų patikslinti pridėtinių mokesčių taikymo taisykles. Siekiant skatinti išlaidų skaidrumą ir efektyviausių mokėjimo priemonių naudojimą, valstybės narės ir mokėjimo paslaugų teikėjai neturėtų atimti galimybės, tinkamai atsižvelgiant į Direktyvoje 2011/83/ES išdėstytas nuostatas, gavėjui reikalauti, kad mokėtojas mokėtų mokesį už naudojimąsi konkrečia mokėjimo priemone. Tačiau gavėjo teisė reikalauti pridėtinio mokesčio turėtų būti taikoma tik toms mokėjimo priemonėms, su kuriomis susiję tarpbankiniai mokesčiai nereglamentuojami. Taip turėtų būti skatinama naudoti pigiausias mokėjimo priemones;
- (64) siekiant padidinti mokėjimų veiksmingumą visoje Sąjungoje, visiems mokėtojo inicijuotiems mokėjimams, nurodytiems eurais ar kita euro zonai nepriklausančios valstybės narės valiuta, įskaitant kredito pervedimus ir pinigų perlaidas, turėtų būti taikomas maksimalus vienos dienos įvykdymo laikotarpis. Visiems kitiems mokėjimams, pavyzdžiui, gavėjo arba per jį inicijuotiems mokėjimams, įskaitant tiesioginio debeto pervedimus ir mokėjimus kortele, jei mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėtojas nėra sudarę aiškaus

susitarimo, numatančio ilgesnį įvykdymo laikotarpį, turėtų būti taikomas toks pats vienos dienos įvykdymo laikotarpis. Turėtų būti įmanoma šiuos laikotarpius pratęsti dar viena darbo diena, jei mokėjimo nurodymas pateikiamas popieriuje. Taip sudaromos sąlygos nepertraukiamai teikti mokėjimo paslaugas tiems vartotojams, kurie yra įpratę naudoti tik rašytinius dokumentus. Kai naudojama tiesioginio debeto schema, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas turėtų perduoti nurodymą gauti lėšas per terminą, dėl kurio susitarė gavėjas ir mokėjimo paslaugų teikėjas, sudarydamas sąlygas atsiskaitymą atlikti nustatytą dieną. Atsižvelgiant į tai, kad mokėjimo infrastruktūros dažnai yra labai veiksmingos, ir siekiant užkirsti kelią dabartinio paslaugų lygio pablogėjimui, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama tinkamais atvejais palikti arba nustatyti taisykles, kuriose nustatomas trumpesnis nei vienos darbo dienos įvykdymo laikotarpis;

- (65) nuostatų dėl visos mokėjimo sumos ir įvykdymo laikotarpio įgyvendinimas turėtų būti gera praktika, kai vieno iš paslaugų teikėjų buvimo vieta nėra Sąjungoje;
- (66) mokėjimo paslaugų vartotojams svarbu žinoti tikrąsias mokėjimo paslaugų sąnaudas ir mokesčius, kad galėtų pasirinkti. Taigi turėtų būti užkertamas kelias neskaidrių kainų nustatymo metodų taikymui, nes manoma, kad dėl tokių metodų vartotojams yra itin sudėtinga nustatyti realią mokėjimo paslaugos kainą. Ypač neturėtų būti leidžiamas mokėjimo įskaitymo datos keitimas vartotojo nenaudai;
- (67) kad mokėjimo sistema veiktų sklandžiai ir veiksmingai, vartotojas turi pasitikėti mokėjimo paslaugų teikėju, kuris tinkamai ir per sutartą laiką įvykdo mokėjimo operaciją. Paprastai teikėjas gali įvertinti su mokėjimo operacija susijusią riziką. Būtent mokėjimo paslaugų teikėjas pasirūpina mokėjimo sistema, imasi priemonių atšaukti neteisingai nukreiptas arba paskirstytas lėšas ir dažniausiai priima sprendimą dėl mokėjimo operacijos vykdyme dalyvaujančių tarpininkų. Atsižvelgiant į visa tai, visiškai tikslinga, išskyrus esant neįprastoms arba nenumatytoms aplinkybėms, nustatyti, kad mokėjimo paslaugų teikėjas būtų atsakingas už mokėjimo operacijos, kurią jis priėmė iš vartotojo, įvykdymą, išskyrus už gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo veiksmus ir neveikimą, už kurių pasirinkimą yra atsakingas tik gavėjas. Tačiau siekiant, kad mokėtojas neliktų be apsaugos mažai tikėtinomis aplinkybėmis, kai gali būti neaišku (*non liquet*), ar mokėjimo sumą tinkamai gavo gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, ar negavo, atitinkama įrodinėjimo pareiga turėtų tekti mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui. Dažniausiai įstaiga tarpininkė (kuri dažnai yra neutrali įstaiga, pavyzdžiui, centrinis bankas arba tarpuskaitos namai), pervedanti mokėjimo sumą iš siunčiančiojo gaunančiajam mokėjimo paslaugų teikėjui, saugo duomenis apie sąskaitą ir prireikus gali ją pateikti. Jei mokėjimo suma yra įskaityta į gaunančiojo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą, gavėjas nedelsiant turėtų įgyti teisę pateikti reikalavimą mokėjimo paslaugų teikėjui dėl įskaitymo į sąskaitą;
- (68) mokėjimo paslaugas mokėtoju teikiantis subjektas turėtų prisiimti atsakomybę už tinkamą mokėjimo įvykdymą, įskaitant visų pirma atsakomybę už visą mokėjimo operacijos sumą ir įvykdymo laikotarpį, bei visą atsakomybę už tai, kad kitos šalys mokėjimų grandinėje iki gavėjo sąskaitos neįvykdė savo pareigų. Prisiimdamas šią atsakomybę, tuo atveju, kai visa suma neįskaitoma arba tik pavėluotai įskaitoma į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas turėtų tinkamai įvykdyti mokėjimą arba nepagrįstai nedeldamas grąžinti mokėtoju atitinkamą operacijos sumą, nedarant įtakos kitiems reikalavimams, kurie gali būti pateikti pagal nacionalinę teisę. Dėl mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybės su netinkamu mokėjimu susijusios sąnaudos neturėtų tekti mokėtoju arba gavėjui. Mokėjimo operacijų neįvykdymo, netinkamo arba pavėluoto įvykdymo atveju valstybės narės turėtų užtikrinti, kad mokėjimo paslaugų teikėjų taisomųjų mokėjimų įskaitymo data visuomet būtų ta pati kaip įskaitymo data tinkamo įvykdymo atveju;
- (69) ši direktyva turėtų būti susijusi tik su mokėjimo paslaugų vartotojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo sutartinėmis pareigomis ir prievolėmis. Tačiau tam, kad kredito pervedimai ir kitos

mokėjimo paslaugos tinkamai veiktų, reikia, kad mokėjimo paslaugų teikėjai ir jų tarpininkai, pavyzdžiui, apdorojimo paslaugą teikiantys subjektai, turėtų sutartis, kuriose būtų susitarta dėl jų tarpusavio teisių ir pareigų. Su atsakomybe susiję klausimai yra esminė šių vienaarūšių sutarčių dalis. Siekiant užtikrinti mokėjimo operacijoje dalyvaujančių mokėjimo paslaugų teikėjų ir tarpininkų patikimumą, būtinas teisinis tikrumas, kad mokėjimo paslaugų teikėjui, kuris nėra atsakingas, būtų kompensuojami jo patirti nuostoliai ar sumos, sumokėtos pagal atsakomybę reglamentuojančias šios direktyvos nuostatas. Papildomas teisės ir turinį, susijusius su atgręžtinio reikalavimo teise bei tai, kaip reikėtų tvarkyti su netinkamai įvykdyta mokėjimo operacija susijusius reikalavimus mokėjimo paslaugų teikėjui arba tarpininkui, turėtų būti galima nustatyti sutartinėse nuostatose;

- (70) mokėjimo paslaugų teikėjui turėtų būti suteikta galimybė tiksliai nurodyti informaciją, kurią reikalaujama pateikti mokėjimo nurodymui tinkamai įvykdyti. Tačiau, kita vertus, siekiant išvengti suskaidymo ir pavojaus integruotų mokėjimo sistemų Sąjungoje struktūrai, valstybėms narėms neturėtų būti leidžiama reikalauti, kad mokėjimo operacijoms vykdyti būtų naudojamas atskiras identifikatorius. Tačiau tai neturėtų valstybėms narėms atimti galimybės reikalauti, kad mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo būtų reikalaujama veikti apdairiai ir patikrinti, kai techniškai įmanoma ir kai tai galima padaryti automatiškai, unikalus identifikatoriaus sutaptį, ir jei nustatoma, kad unikalus identifikatorius nesutampa, atsisakyti atlikti mokėjimo nurodymą ir apie tai pranešti mokėtojui. Mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė turėtų apsiriboti tinkamu mokėjimo operacijos įvykdymu pagal mokėjimo paslaugų vartotojo mokėjimo nurodymą;
- (71) siekiant užtikrinti veiksmingą sukčiavimo prevenciją ir kovoti su sukčiavimu atliekant mokėjimus visoje Sąjungoje, reikėtų įtraukti nuostatą, kad mokėjimo paslaugų teikėjai veiksmingai keistųsi duomenimis, kad jiems būtų leidžiama rinkti, tvarkyti ir keistis asmens duomenimis apie asmenis, susijusius su sukčiavimu mokėjimo metu. Asmens duomenų tvarkymui taikant šią direktyvą taikoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB³⁷, nacionalinės taisyklės, kuriomis Direktyva 95/46/EB perkeliama į nacionalinę teisę, ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001³⁸;
- (72) šia direktyva paisoma pagrindinių teisių ir laikomasi principų, kurie pripažįstami Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, įskaitant teisę į privatų ir šeimos gyvenimą, teisę į asmens duomenų apsaugą, laisvę užsiimti verslu, teisę į veiksmingą teisinę gynybą ir teisę nebūti du kartus teisiamam ar baudžiamam už tą pačią nusikalstamą veiką. Ši direktyva turi būti įgyvendinta remiantis tomis teisėmis ir principais;
- (73) būtina užtikrinti veiksmingą pagal šią direktyvą priimtų nacionalinės teisės aktų nuostatų vykdymą. Todėl turėtų būti nustatytos tinkamos procedūros, pagal kurias bus galima teikti skundus dėl to, kad mokėjimo paslaugų teikėjai nesilaiko tų nuostatų, ir užtikrinti, kad prireikus bus skiriamos atitinkamos, veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos sankcijos. Kad būtų užtikrinamas veiksmingas šios direktyvos laikymasis, valstybės narės turėtų paskirti kompetentingas institucijas, atitinkančias Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 1093/2010³⁹ nustatytas sąlygas ir veikiančias nepriklausomai nuo mokėjimo paslaugų teikėjų. Skaidrumo sumetimais valstybės narės turėtų Komisijai pranešti apie paskirtas institucijas aiškiai apibrėždamos jų pareigas pagal šią direktyvą;

³⁷ 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995 11 23, p. 31).

³⁸ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

³⁹ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 12).

- (74) nedarant įtakos vartotojų teisei iškelti bylą teisme, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad mokėjimo paslaugų teikėjų ir vartotojų konfliktai dėl šioje direktyvoje nustatytų teisių ir pareigų būtų sprendžiami lengvai prieinama ir ekonomiškai ne teismo tvarka. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 593/2008⁴⁰ numatyta, kad šalies, kurioje yra vartotojų įprastinė gyvenamoji vieta, privalomomis taisyklėmis suteiktai apsaugai negalėtų būti pakenkta sutartinėmis sąlygomis dėl taikytinos teisės. Kiek tai susiję su efektyvios ir veiksmingos ginčų sprendimo procedūros nustatymu, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad mokėjimo paslaugų teikėjai nustatytų veiksmingą vartotojų skundų sprendimo procedūrą, kurios jų vartotojai gali imtis, prieš ginčą pateikiant spręsti ne teismo tvarka arba teisme. Skundų sprendimo procedūroje turėtų būti numatyti trumpi ir aiškiai apibrėžti laikotarpiai, per kuriuos mokėjimo paslaugų teikėjas turėtų atsakyti į skundą;
- (75) valstybės narės turėtų nustatyti, ar teikti leidimus mokėjimo įstaigoms paskirtos kompetentingos institucijos taip pat galėtų būti kompetentingos institucijos taikant neteisminio skundų sprendimo ir teisių gynimo procedūras;
- (76) ši direktyva neturėtų daryti įtakos nacionalinės teisės aktų nuostatomis, susijusioms su pasekmėmis, atsiradusiomis dėl atsakomybės už ataskaitos netikslią formuluotę arba perdavimą;
- (77) ši direktyva neturėtų daryti įtakos nuostatomis, susijusioms su Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2006/112/EB⁴¹ nustatytu požiūriu į PVM taikymą mokėjimo paslaugoms;
- (78) siekiant teisinio tikrumo, tikslinga numatyti pereinamojo laikotarpio nuostatas, kuriomis leidžiama asmenims, jau pradėjusiems mokėjimo įstaigų veiklą pagal iki šios direktyvos įsigaliojimo galiojusius nacionalinės teisės aktus, kuriais į nacionalinę teisę perkeliama Direktyva 2007/64/EB, nustatytu laikotarpiu tęsti tą veiklą atitinkamoje valstybėje narėje;
- (79) pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais pritaikoma nuoroda į Rekomendaciją 2003/361/EB, kai ta rekomendacija iš dalies pakeičiama, ir kuriais dėl infliacijos arba reikšmingų rinkos pokyčių atnaujinamas mokėjimo paslaugų teikėjo įvykdytų mokėjimo operacijų sumos vidurkis, kuris naudojamas kaip riba valstybėse narėse, kurios naudojasi galimybe mažesnėms mokėjimo įstaigoms netaikyti (dalies) licencijavimo reikalavimų. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (80) kad būtų užtikrintas nuoseklus šios direktyvos taikymas, Komisija turėtų turėti galimybę kliautis EBI kompetencija ir parama, o šiai institucijai turėtų būti pavesta užduotis parengti gaires ir techninius reguliavimo standartus, susijusius su mokėjimo paslaugų saugumo aspektais ir valstybių narių bendradarbiavimu, kai paslaugos teikiamos ir leidimus turinčios mokėjimo įstaigos steigiamos kitose valstybėse narėse. Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai patvirtinti tuos techninius reguliavimo standartus. Tos specialios užduotys atitinka EBI vaidmenį ir atsakomybę, kaip apibrėžta Reglamente (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo EBI įsteigta;
- (81) kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. užtikrinti tolesnę bendrosios mokėjimo paslaugų rinkos integraciją, valstybės narės negali deramai pasiekti, nes tam reikia suderinti daug skirtingų

⁴⁰ 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 593/2008 dėl sutartinėms prievolėms taikytinos teisės (ROMA I) (OL L 177, 2008 7 4, p. 6).

⁴¹ 2006 m. lapkričio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006 12 11, p. 1).

taisyklių, kurios šiuo metu egzistuoja įvairių valstybių narių teisinėse sistemose, ir kadangi to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi Sutarties dėl Europos Sąjungos 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;

- (82) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų⁴² valstybės narės įsipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimo apie perkėlimo į nacionalinę teisę priemonės pridėti vieną ar kelis dokumentus, kuriuose būtų paaiškintas direktyvos nuostatų ir atitinkamų perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių ryšys. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (83) turint omenyje pakeitimų, kuriuos reikia padaryti Direktyvoje 2007/64/EB, skaičių, tikslinga ją panaikinti ir pakeisti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

⁴² 2011 m. rugsėjo 28 d. Bendras valstybių narių ir Komisijos politinis pareiškimas dėl aiškinamųjų dokumentų (OL C 369, 2011 12 17, p. 14).

I ANTRAŠTINĖ DALIS

DALYKAS, TAIKymo SRITIS IR APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Dalykas

1. Šioje direktyvoje nustatomos taisyklės, pagal kurias valstybės narės nustato šias šešias mokėjimo paslaugų teikėjų kategorijas:
 - (a) kredito įstaigos, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013⁴³ 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte, įskaitant Sąjungoje esančius kredito įstaigų, kurių pagrindinės buveinės yra Sąjungoje arba, pagal Direktyvos 2013/36/ES 47 straipsnį, už jos ribų, filialus, kaip apibrėžta to reglamento 4 straipsnio 1 dalies 17 punkte;
 - (b) elektroninių pinigų įstaigos, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/110/EB 2 straipsnio 1 dalyje;
 - (c) pašto pinigų persiuntimo sistemų (žiro) įstaigos, pagal nacionalinę teisę turinčios teisę teikti mokėjimo paslaugas;
 - (d) mokėjimo įstaigos, kaip apibrėžta šios direktyvos 4 straipsnio 4 punkte;
 - (e) Europos Centrinis Bankas ir nacionaliniai centriniai bankai, kai jie veikia ne kaip pinigų institucija ar kitos viešosios valdžios institucijos;
 - (f) valstybės narės ar jų regionų arba vietos valdžios institucijos, kai jos veikia ne kaip viešosios valdžios institucijos.
2. Šioje direktyvoje taip pat nustatomos taisyklės, reglamentuojančios mokėjimo paslaugų sąlygų skaidrumą ir informavimo apie šias paslaugas reikalavimus bei atitinkamas mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų teises ir pareigas, susijusias su mokėjimo paslaugų teikimu kaip reguliariu užsiėmimu arba verslo veikla.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma mokėjimo paslaugoms, teikiamoms Sąjungoje, kai tiek mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo, tiek gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo arba mokėjimo operaciją atliekančio vieno mokėjimo paslaugų teikėjo buvimo vieta yra Sąjungoje. 78 straipsnis ir III antraštinė dalis taip pat taikomi mokėjimo operacijoms, kai tik vieno iš mokėjimo paslaugų teikėjų buvimo vieta yra Sąjungoje tų mokėjimo operacijos dalių, kurios atliekamos Sąjungoje, atžvilgiu.
2. III antraštinė dalis taikoma mokėjimo paslaugoms bet kuria valiuta. IV antraštinė dalis taikoma eurais arba euro zonai nepriklausančios valstybės narės valiuta teikiamoms mokėjimo paslaugoms.
3. Valstybės narės gali atsisakyti taikyti visas šios direktyvos nuostatas ar jų dalį Direktyvos 2013/36/ES 2 straipsnio 5 dalies 2–23 punktuose nurodytoms įmonėms, išskyrus nurodytas to straipsnio 5 dalies 2 ir 3 punktuose.

⁴³ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl praudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

3 straipsnis
Netaikymo sritis

Ši direktyva netaikoma:

- (a) mokėjimo operacijoms, kurios atliekamos tik grynaisiais pinigais iš mokėtojo tiesiogiai gavėjui be tarpininkų įsikišimo;
- (b) mokėjimo operacijoms, kurios atliekamos iš mokėtojo gavėjui per prekybos agentą, kuris arba mokėtojo, arba gavėjo vardu yra įgaliotas derėtis arba sudaryti sutartį dėl prekių ar paslaugų pardavimo ar pirkimo;
- (c) banknotų ir monetų profesionaliam fiziniam transportavimui, įskaitant surinkimą, tvarkymą ir pristatymą;
- (d) neprofesionaliam grynujų pinigų rinkimui ir pristatymui, vykdant veiklą, kuria nesiekama pelno, arba labdarą;
- (e) paslaugoms, kai grynuosius pinigus gavėjas suteikia mokėtojui vykdant dalį mokėjimo operacijos, gavus aiškų mokėjimo paslaugų vartotojo prašymą prieš pat mokėjimo operacijos įvykdymą, mokant už perkamas prekes ar paslaugas;
- (f) grynujų pinigų operacijoms, kai lėšos nelaikomos mokėjimo sąskaitoje;
- (g) mokėjimo operacijoms, vykdomoms pagal bet kuri iš šių mokėjimo paslaugų teikėją įpareigojančių dokumentų siekiant perduoti lėšas gavėjui:
 - i) popierinius čekius, kuriuos reglamentuoja 1931 m. kovo 19 d. Ženevos konvencija dėl vieningo čekių įstatymo;
 - ii) popierinius čekius, panašius į nurodytus i papunktyje, kuriuos reglamentuoja valstybių narių, nesančių 1931 m. kovo 19 d. Ženevos konvencijos dėl vieningo čekių įstatymo šalimis, teisės aktai;
 - iii) popierinius vekselius pagal 1930 m. birželio 7 d. Ženevos konvenciją dėl vieningo įsakomųjų ir paprastųjų vekselių įstatymo;
 - iv) popierinius vekselius, panašius į nurodytus iii papunktyje, kuriuos reglamentuoja valstybių narių, nesančių 1930 m. birželio 7 d. Ženevos konvencijos dėl vieningo įsakomųjų ir paprastųjų vekselių įstatymo šalimis, teisės aktai;
 - v) popierinius pateisinamuosius dokumentus;
 - vi) popierinius kelionių čekius;
 - vii) popierines pašto perlaidas, kaip jas apibrėžusi Pasaulinė pašto sąjunga;
- (h) mokėjimo operacijoms, vykdomoms mokėjimo arba vertybinių popierių atsiskaitymo sistemoje arba tarp atsiskaitymų tarpininkų, pagrindinių sandorio šalių, tarpuskaitos namų ir (arba) centrinių bankų bei kitų sistemos dalyvių ir mokėjimo paslaugų teikėjų, nedarant įtakos 29 straipsniui;
- (i) mokėjimo operacijoms, susijusioms su turto vertybiniais popieriais, įskaitant dividendų, pajamų ar kitus paskirstymus, arba išpirkimu ar pardavimu, kurias atlieka h punkte nurodyti asmenys arba investicinės įmonės, kredito įstaigos, kolektyvinio investavimo subjektai ar turto valdymo bendrovės, teikiantys investicines paslaugas, bei kiti subjektai, kuriems leidžiama saugoti finansines priemones;
- (j) paslaugoms, kurias teikia techninių paslaugų teikėjai, užtikrinantys mokėjimo paslaugų teikimą, bet niekada neįgyjantys pervedamų lėšų, įskaitant duomenų tvarkymą ir saugojimą, patikėjimo ir privatumo apsaugos paslaugas, duomenų ir subjekto autentiškumo patvirtinimą, informacinių technologijų (IT) ir ryšių tinklo

suteikimą, mokėjimo paslaugoms teikti naudojamų terminalų ir prietaisų suteikimą bei techninę priežiūrą, išskyrus mokėjimo inicijavimo paslaugas ir informacijos apie sąskaitas paslaugas;

- (k) paslaugoms, grindžiamoms konkrečiomis tiksliai apibrėžtiems poreikiams skirtomis priemonėmis, kurias galima naudoti tik tam tikru būdu dėl to, kad jos sudaro sąlygas konkrečios priemonės turėtojui įsigyti prekes ar paslaugas tik jos išdavėjo patalpose arba ribotame paslaugų teikėjų tinkle pagal tiesioginį komercinį susitarimą su profesionaliu išdavėju, arba dėl to, kad jas galima naudoti tik tam tikroms prekėms ar paslaugoms įsigyti;
- (l) elektroninių ryšių tinklų ar paslaugų teikėjų vykdomoms mokėjimo operacijoms, kai operacija tinklo ar paslaugos abonentui teikiama skaitmeniniam turiniui pirkti kaip elektroninių ryšių paslaugų papildoma paslauga, nepriklausomai nuo to, koku prietaisu naudojantis turinys perkamas arba vartojamas, jei vienos mokėjimo operacijos vertė neviršija 50 EUR, o bendra mokėjimo operacijų vertė neviršija 200 EUR per bet kuri sąskaitos pateikimo mėnesį;
- (m) mokėjimo operacijoms, vykdomoms tarp mokėjimo paslaugų teikėjų, jų tarpininkų ar filialų jų sąskaita;
- (n) mokėjimo operacijoms, vykdomoms tarp patronuojančiosios įmonės ir jos patronuojamosios įmonės arba tarp tos pačios patronuojančiosios įmonės patronuojamųjų įmonių, netarpininkaujant mokėjimo paslaugų teikėjui, kuris nėra tai pačiai grupei priklausanti įmonė.

4 straipsnis **Apibrėžtys**

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

1. buveinės valstybė narė – viena iš toliau nurodytų:
 - i) valstybė narė, kurioje yra mokėjimo paslaugų teikėjo registruota buveinė; arba
 - ii) jei mokėjimo paslaugų teikėjas pagal nacionalinę teisę neturi registruotos buveinės – valstybė narė, kurioje yra jo pagrindinė buveinė;
2. priimančioji valstybė narė – valstybė narė, kuri nėra buveinės valstybė narė ir kurioje mokėjimo paslaugų teikėjas turi tarpininką arba filialą arba teikia mokėjimo paslaugas;
3. mokėjimo paslauga – bet kurios I priede nurodytos rūšies veikla;
4. mokėjimo įstaiga – juridinis asmuo, kuriam pagal 10 straipsnį buvo išduotas leidimas teikti ir vykdyti mokėjimo paslaugas visoje Sąjungoje;
5. mokėjimo operacija – mokėtojo ar jo vardu arba gavėjo inicijuotas lėšų įmokėjimo, pervedimo arba išėmimo veiksmas, nesvarbu, kokie yra mokėtojo ir gavėjo vienas kitam prisiimti įsipareigojimai, kuriais grindžiama operacija;
6. mokėjimo sistema – lėšų pervedimo sistema, turinti formalią standartizuotą mokėjimo operacijų apdorojimo, tarpuskaitos ir (arba) atsiskaitymų tvarką bei bendras taisykles;
7. mokėtojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris turi mokėjimo sąskaitą ir leidžia vykdyti mokėjimo nurodymą iš tos mokėjimo sąskaitos arba, jeigu mokėjimo sąskaitos nėra, fizinis arba juridinis asmuo, kuris duoda mokėjimo nurodymą;
8. gavėjas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris yra numatytas mokėjimo operacijos lėšų gavėjas;

9. mokėjimo paslaugų teikėjas – 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos įstaigos bei pagal 27 straipsnį išimtimi besinaudojantys juridiniai ir fiziniai asmenys;
10. sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas – mokėjimo paslaugų teikėjas, mokėtoju teikiantis ir prižiūrintis mokėjimo sąskaitas;
11. mokėjimo paslaugas teikianti trečioji šalis – mokėjimo paslaugų teikėjas, vykdamas veiklą, nurodytą I priedo 7 punkte;
12. mokėjimo paslaugų vartotojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris naudojami mokėjimo paslauga kaip mokėtojas ir (arba) kaip gavėjas;
13. vartotojas – fizinis asmuo, kuris pagal mokėjimo paslaugų sutartis, kurioms taikoma ši direktyva, veikia siekdamas su jo vykdoma prekyba, verslu ar profesija nesusijusių tikslų;
14. bendroji sutartis – mokėjimo paslaugų sutartis, kuria reglamentuojamas būsimas atskirų ir paskesnių mokėjimo operacijų vykdymas ir kurioje gali būti nustatyta pareiga atidaryti mokėjimo sąskaitą bei jos atidarymo sąlygos;
15. pinigų perlaida – mokėjimo paslauga, kai lėšos gaunamos iš mokėtojo neatidarant mokėjimo sąskaitų mokėtojo arba gavėjo vardu vien tam, kad atitinkama suma būtų pervesta gavėjui ar kitam gavėjo vardu veikiančiam mokėjimo paslaugų teikėjui, ir (arba) kai tokios lėšos gaunamos gavėjo vardu ir jam pateikiamos;
16. mokėjimo sąskaita – vieno ar kelių mokėjimo paslaugų vartotojų vardu atidaryta sąskaita, naudojama mokėjimo operacijoms vykdyti;
17. lėšos – banknotai ir monetos, pinigų pakaitalai ir elektroniniai pinigai, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/110/EB 2 straipsnio 2 punkte;
18. mokėjimo nurodymas – mokėtojo arba gavėjo nurodymas jo mokėjimo paslaugų teikėjui įvykdyti mokėjimo operaciją;
19. įskaitymo data – nurodytas laiko momentas, kuriuo naudojasi mokėjimo paslaugų teikėjas apskaičiuodamas palūkanas už lėšas, nurašomas iš mokėjimo sąskaitos arba į ją įskaitomas;
20. pagrindinis valiutos keitimo kursas – valiutos keitimo kursas, kuriuo remiantis apskaičiuojamas valiutos keitimas ir kurį pateikia mokėjimo paslaugų teikėjas arba nurodo viešai prieinamas šaltinis;
21. autentiškumo patvirtinimas – mokėjimo paslaugų teikėjo taikoma konkrečios mokėjimo priemonės vartotojo tapatybės tikrinimo procedūra, per kurią taip pat naudojami personalizuoti jos saugumo požymiai arba tikrinami personalizuoti tapatybės dokumentai;
22. griežtas kliento autentiškumo patvirtinimas – fizinio arba juridinio asmens tapatybės patvirtinimo procedūra, grindžiama dviejų ar daugiau elementų, kurie skirstomi į žinojimo, turėjimo ir būdingumo kategorijas ir yra nepriklausomi, nes vieną iš jų pažeidus nesumažėja kitų patikimumas, naudojimu, ir jos struktūra tokia, kad būtų užtikrintas autentiškumo patvirtinimo duomenų slaptumas;
23. pagrindinė palūkanų norma – palūkanų norma, kuria remiantis apskaičiuojamos visos taikomos palūkanos ir kurią nurodo viešai prieinamas šaltinis, kurį gali patikrinti abi mokėjimo paslaugų sutarties šalys;
24. unikalūs identifikatoriai – raidžių, skaičių ar simbolių derinys, kurį mokėjimo paslaugų teikėjas nurodo mokėjimo paslaugų vartotojui ir kurį mokėjimo paslaugų vartotojas turi pateikti, kad būtų vienareikšmiškai identifikuotas kitas mokėjimo operacijoje dalyvaujantis mokėjimo paslaugų vartotojas ir (arba) mokėjimo operacijoje naudojama to kito mokėjimo paslaugų vartotojo mokėjimo sąskaita;
25. tarpininkas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris teikdamas mokėjimo paslaugas veikia mokėjimo įstaigos vardu;

26. mokėjimo priemonė – personalizuota (-os) priemonė (-ės) ir (arba) tam tikros procedūros, dėl kurių susitaria mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas ir kurios naudojamos mokėjimo nurodymui inicijuoti;
27. nuotolinio ryšio priemonė – priemonė, kurią galima naudoti mokėjimo paslaugų sutarčiai sudaryti, mokėjimo paslaugų teikėjui ir mokėjimo paslaugų vartotojui fiziškai nedalyvaujant;
28. patvarioji laikmena – priemonė, kuri leidžia mokėjimo paslaugų vartotojui saugoti asmeniškai jam skirtą informaciją taip, kad ji tam tikrą pageidaujama laiką būtų prieinama ir kad ją būtų galima atgaminti nepakitusia;
29. mikroįmonė – įmonė, kuri mokėjimo paslaugų sutarties sudarymo metu yra 2003 m. gegužės 6 d. redakcijos Rekomendacijos 2003/361/EB priedo 1 straipsnyje ir 2 straipsnio 1 ir 3 dalyse apibrėžta įmonė;
30. darbo diena – diena, kurią atitinkamas mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas arba gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, dalyvaujantis vykdant mokėjimo operaciją, dirba vykdydamas mokėjimo operacijai atlikti būtiną veiklą;
31. tiesioginis debetas – mokėjimo paslauga, kurią teikiant lėšos nurašomos iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos, kai mokėjimo operaciją inicijuoja gavėjas, remdamasis gavėjui, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui arba mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui duotu mokėtojo sutikimu;
32. mokėjimo inicijavimo paslauga – su prieigos prie mokėjimo sąskaitos suteikimu susijusi mokėjimo paslauga, kurią teikia mokėjimo paslaugas teikianti trečioji šalis, kai mokėtojas gali aktyviai dalyvauti inicijuojant mokėjimą arba naudojant mokėjimo paslaugas teikiančios trečiosios šalies programinę įrangą arba kai mokėtojas arba gavėjas gali naudodami mokėjimo priemones perduoti mokėtojo skiriamuosius duomenis sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui;
33. informavimo apie sąskaitas paslauga – mokėjimo paslauga, kai mokėjimo paslaugų vartotojui teikiama konsoliduota ir patogi naudoti informacija apie vieną ar kelias mokėjimo sąskaitas, kurias mokėjimo paslaugų vartotojas turi vieno ar kelių sąskaitą tvarkančių mokėjimo paslaugų teikėjų įstaigose;
34. filialas – veiklos vieta, kuri nėra pagrindinė buveinė ir kuri yra mokėjimo įstaigos dalis, neturinti juridinio asmens statuso ir tiesiogiai atliekanti kai kurias arba visas mokėjimo įstaigos veiklas būdingas operacijas; visos veiklos vietos, kurias toje pačioje valstybėje narėje įsteigė mokėjimo įstaigos, kurių pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje, laikomos vienu filialu;
35. grupė – įmonių grupė, kurią sudaro patronuojančioji įmonė, jos patronuojamosios įmonės ir subjektai, kuriuose patronuojančioji įmonė arba jos patronuojamosios įmonės turi kapitalo dalį, taip pat įmonės, susijusios Direktyvos 83/349/EEB 12 straipsnio 1 dalyje nurodytais santykiais;
36. elektroninių ryšių tinklas – tinklas, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/21/EB⁴⁴ 2 straipsnio a punkte;
37. elektroninių ryšių paslauga – paslauga, kaip apibrėžta Direktyvos 2002/21/EB 2 straipsnio c punkte;
38. skaitmeninis turinys – prekės ar paslaugos, kaip apibrėžta Direktyvos 2011/83/ES 2 straipsnio 11 punkte.

⁴⁴ 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos (Pagrindų direktyva) (OL L 108, 2002 4 24, p. 33).

II ANTRAŠTINĖ DALIS MOKĖJIMO PASLAUGŲ TEIKĖJAI

1 SKYRIUS

Mokėjimo įstaigos

1 SKIRSNIS

BENDROSIOS TAISYKLĖS

5 straipsnis

Prašymai išduoti leidimą

Prašymas išduoti leidimą vykdyti mokėjimo įstaigos veiklą pateikiamas buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms, kartu pateikiant:

- (a) veiklos programą, kurioje visų pirma nurodoma numatomų mokėjimo paslaugų rūšis;
- (b) verslo planą, įskaitant numatomą pirmųjų trejų finansinių metų biudžeto sąmatą, įrodančią, kad pareiškėjas gali patikimai veikti naudodamas tinkamas ir proporcingas sistemas, išteklius ir procedūras;
- (c) įrodymą, kad mokėjimo įstaiga turi 6 straipsnyje numatytą pradinį kapitalą;
- (d) 9 straipsnio 1 dalyje nurodytų mokėjimo įstaigų atveju – priemonių, kurių pagal 9 straipsnį buvo imtasi siekiant apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojų lėšas, aprašymą;
- (e) pareiškėjo taikomos valdymo tvarkos ir vidaus kontrolės mechanizmų, įskaitant administracines, rizikos valdymo ir apskaitos procedūras, aprašymą, įrodantį, kad ta valdymo tvarka, kontrolės mechanizmai ir procedūros yra proporcingos, tinkamos, patikimos ir adekvačios;
- (f) nustatytos procedūros, pagal kurią stebimi saugumo incidentai ir su saugumu susiję klientų skundai, į juos reaguojama ir imamasi tolesnių veiksmų, įskaitant pranešimo apie incidentus mechanizmą, kuriuo atsižvelgiama į 86 straipsnyje nustatytas mokėjimo įstaigos pranešimo pareigas, aprašymą;
- (g) nustatyto proceso, kurio metu stebima, fiksuojama ir ribojama prieiga prie neskelbtinų mokėjimo duomenų, taip pat loginių ir fizinių ypatingos svarbos išteklių aprašymą;
- (h) veiklos tęstinumo aprašymą, jame aiškiai nurodant ypatingos svarbos operacijas, veiksmingus nenumatytų atvejų planus ir reguliaraus tokių planų adekvatumo ir efektyvumo testavimo ir peržiūros procedūrą;
- (i) principų ir apibrėžčių, taikomų renkant veiklos rezultatų, operacijų ir sukčiavimo statistinius duomenis, aprašymą;
- (j) saugumo politikos dokumentą, išsamų su jos mokėjimo paslaugomis susijusios rizikos vertinimą ir saugumo kontrolės bei rizikos mažinimo priemonių, kurių imtasi siekiant tinkamai apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojus nuo nurodytos rizikos, įskaitant sukčiavimą ir neteisėtą neskelbtinų ir asmens duomenų naudojimą, aprašymą;
- (k) vidaus kontrolės mechanizmų, kuriuos pareiškėjas yra įdiegęs siekdamas įvykdyti pareigas, susijusias su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu pagal Europos Parlamento ir Tarybos

direktyvą 2005/60/EB⁴⁵ ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1781/2006⁴⁶, aprašymą;

- (l) pareiškėjo organizacinės struktūros aprašymą, įskaitant, jei taikoma, numatomo tarpininkų ir filialų panaudojimo aprašymą, išorės subjektų panaudojimo tvarkos aprašymą, bei jo dalyvavimo nacionalinėje arba tarptautinėje mokėjimo sistemoje aprašymą;
- (m) tapatybės duomenis asmenų, tiesiogiai ar netiesiogiai turinčių pareiškėjo kvalifikuojančiąją (kvalifikuotąją) akcijų paketo dalį, kaip apibrėžta Direktyvos 2013/36/ES 3 straipsnio 1 dalies 33 punkte, jų turimo kapitalo dydžius ir jų tinkamumo įrodymą atsižvelgiant į būtinybę užtikrinti mokėjimo įstaigos patikimą ir rizikos ribojimo principais grindžiamą valdymą;
- (n) direktorių ir asmenų, atsakingų už mokėjimo įstaigos valdymą, ir prireikus asmenų, atsakingų už mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų teikimo veiklos valdymą, tapatybės duomenis bei įrodymus, kad jie yra geros reputacijos ir turi tinkamų žinių bei patirties mokėjimo paslaugoms vykdyti, kaip apibrėžė mokėjimo įstaigos buveinės valstybė narė;
- (o) kai taikytina, teisės aktų nustatyta auditą atliekančių auditorių ir audito įmonių, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2006/43/EB⁴⁷, tapatybės duomenis;
- (p) pareiškėjo teisinį statusą ir įstatus;
- (q) pareiškėjo pagrindinės buveinės adresą.

Pateikdamas d, e, f ir l punktuose nurodytą informaciją, pareiškėjas pateikia savo audito tvarkos ir organizacinės tvarkos, kurią jis nustatė, kad galėtų imtis visų pagrįstų veiksmų savo vartotojų interesams apsaugoti ir mokėjimo paslaugų teikimo tęstinumui bei patikimumui užtikrinti, aprašymą.

Teikiant informaciją apie j punkte nurodytas saugumo kontrolės bei rizikos mažinimo priemones nurodoma, kaip jomis užtikrinamas aukštas techninio saugumo lygis, įskaitant programinės įrangos ir IT sistemų, kurias pareiškėjas arba įmonės, su kuriomis jis sudaręs subrangos sutartis, naudoja visoms savo operacijoms arba jų daliai vykdyti, saugumą. Tos priemonės taip pat turi apimti 86 straipsnio 1 dalyje nustatytas saugumo priemones. Tomis priemonėmis atsižvelgiama į 86 straipsnio 2 dalyje nurodytas Europos bankininkystės institucijos (EBI) gaires dėl saugumo priemonių, kai jos bus priimtos.

6 straipsnis **Pradinis kapitalas**

Valstybės narės reikalauja, kad leidimo išdavimo metu mokėjimo įstaigos turėtų pradinį kapitalą, sudarytą iš Direktyvos 2013/36/EB 12 straipsnyje nurodytų lėšų:

- (a) jeigu mokėjimo įstaiga teikia tik I priedo 6 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą, jos kapitalas jokių metų negali būti mažesnis kaip 20 000 EUR;
- (b) jeigu mokėjimo įstaiga teikia I priedo 7 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą, jos kapitalas jokių metų negali būti mažesnis kaip 50 000 EUR;

⁴⁵ 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui (OL L 309, 2005 11 25, p. 15).

⁴⁶ 2006 m. lapkričio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1781/2006 dėl mokėtojo informacijos, pateikiamos pervedant lėšas (OL L 345, 2006 12 8, p. 1).

⁴⁷ 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB dėl teisės aktų nustatyto metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės audito, iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 78/660/EEB ir 83/349/EEB bei panaikinanti Tarybos direktyvą 84/253/EEB (OL L 157, 2006 6 9, p. 87).

- (c) jeigu mokėjimo įstaiga teikia bet kurią I priedo 1–5 punktuose nurodytą mokėjimo paslaugą, jos kapitalas jokių metų negali būti mažesnis kaip 125 000 EUR.

7 straipsnis
Nuosavos lėšos

1. Mokėjimo įstaigos nuosavos lėšos negali būti mažesnės už sumą, reikalaujamą pagal šios direktyvos 6 arba 8 straipsnį, žiūrint, kuri iš šių sumų didesnė.
2. Valstybės narės imasi būtinų priemonių, kad užkirstų kelią nuosavų lėšų skaičiavimui taikytinų elementų kartotiniam naudojimui, jei mokėjimo įstaiga priklauso tai pačiai grupei, kaip ir kita mokėjimo įstaiga, kredito įstaiga, investicinė įmonė, turto valdymo bendrovė ar draudimo įmonė. Ši dalis taip pat taikoma, jeigu mokėjimo įstaiga yra mišraus pobūdžio ir vykdo kitą veiklą, išskyrus mokėjimo paslaugų teikimą.
3. Jei tenkinamos Reglamento (ES) Nr. 575/2013 7 straipsnyje nustatytos sąlygos, valstybės narės ar jų kompetentingos institucijos gali nuspręsti netaikyti šios direktyvos 8 straipsnio mokėjimo įstaigoms, kurioms taikoma konsoliduota patronuojančiųjų kredito įstaigų priežiūra pagal Direktyvą 2013/36/ES.

8 straipsnis

Nuosavų lėšų apskaičiavimas

1. Nepaisant 6 straipsnyje nustatytų reikalavimų pradiniam kapitalui, valstybės narės reikalauja, kad mokėjimo įstaigos visą laiką turėtų nuosavas lėšas, apskaičiuotas laikantis vieno iš toliau nurodytų trijų metodų, kuriuos nustatė kompetentingos institucijos nacionalinės teisės aktuose nustatyta tvarka:

A metodas

Mokėjimo įstaigų nuosavos lėšos turi sudaryti bent 10 % jų praėjusių metų fiksuotų pridėtinių išlaidų. Kompetentingos institucijos gali šį reikalavimą patikslinti tuo atveju, jeigu nuo praėjusių metų mokėjimo įstaigos veikloje įvyko esminių pokyčių. Jeigu apskaičiavimo dieną mokėjimo įstaiga dar nėra baigusi visų vieno metų veiklos, tai reikalavimas yra, kad nuosavos lėšos sudarytų 10 % jų atitinkamų fiksuotų pridėtinių išlaidų, kurios numatytos jos verslo plane, išskyrus atvejus, kai kompetentingos institucijos reikalauja patikslinti šį planą.

B metodas

Mokėjimo įstaigos nuosavos lėšos turi būti ne mažesnės už toliau nurodytų dydžių, padaugintų iš padidinimo daugiklio k, sumą, kaip apibrėžta toliau 2 dalyje, kur mokėjimo apimtis (MA) sudaro vieną dvyliktąją bendros mokėjimo operacijų, kurias mokėjimo įstaiga atliko praėjusiais metais, sumos:

- (a) 4,0 % tos MA dalies iki 5 mln. EUR,
plius
- (b) 2,5 % tos MA dalies nuo 5 mln. EUR iki 10 mln. EUR,
plius
- (c) 1 % tos MA dalies nuo 10 mln. EUR iki 100 mln. EUR,
plius
- (d) 0,5 % tos MA dalies nuo 100 mln. EUR iki 250 mln. EUR,
plius

(e) 0,25 % tos MA dalies virš 250 mln. EUR.

C metodas

Mokėjimo įstaigos nuosavos lėšos turi būti ne mažesnės už atitinkamą rodiklį, apibrėžtą a punkte, padaugintą iš b punkte nustatyto padauginimo daugiklio ir vėl padaugintą iš 2 dalyje apibrėžto padidrinimo daugiklio k:

(a) Atitinkamas rodiklis yra šių elementų suma:

- palūkanų pajamų,
- palūkanų išlaidų,
- gautų komisinių ir kitų mokesčių, ir
- kitų veiklos pajamų.

Kiekvienas elementas įtraukiamas į sumą su savo teigiamu arba neigiamu ženklu. Pajamos iš neįprastų ir nebūdingų elementų negali būti naudojamos apskaičiuojant atitinkamą rodiklį. Išlaidos, susijusios su trečiųjų šalių teikiamomis išorės subjektams perduotoms paslaugomis gali sumažinti atitinkamą rodiklį, jei išlaidos patiriamos dėl pagal šią direktyvą prižiūrimos įstaigos. Atitinkamas rodiklis apskaičiuojamas kiekvienų finansinių metų pabaigoje pagal paskutinių dvylikos mėnesių stebėjimus. Atitinkamas rodiklis apskaičiuojamas už praeitus finansinius metus. Tačiau pagal C metodą apskaičiuotos nuosavos lėšos negali būti mažesnės nei 80 % pastarųjų trejų finansinių metų atitinkamo rodiklio vidurkio. Jei nėra jokių audituotų duomenų, gali būti naudojami sąmatiniai verslo duomenys.

(b) Padauginimo daugiklis yra:

- i) 10 % tos atitinkamo rodiklio dalies iki 2,5 mln. EUR;
- ii) 8 % tos atitinkamo rodiklio dalies nuo 2,5 mln. EUR iki 5 mln. EUR;
- iii) 6 % tos atitinkamo rodiklio dalies nuo 5 mln. EUR iki 25 mln. EUR;
- iv) 3 % tos atitinkamo rodiklio dalies nuo 25 mln. EUR iki 50 mln. EUR;
- v) 1,5 % virš 50 mln. EUR.

2. Padidrinimo daugiklis k, naudotinas taikant B ir C metodus, yra:

- (a) 0,5, jeigu mokėjimo įstaiga teikia tik I priedo 6 punkte išvardytas mokėjimo paslaugas;
- (b) 1, jeigu mokėjimo įstaiga teikia bet kurią I priedo 1–5 punktuose arba 7 punkte nurodytą mokėjimo paslaugą.

3. Kompetentingos institucijos, remdamosi mokėjimo įstaigos rizikos valdymo procesu, su rizika susijusių nuostolių duomenų rinkimo kokybės ir vidinių kontrolės mechanizmų įvertinimu, gali reikalauti, kad mokėjimo įstaiga turėtų nuosavų lėšų sumą, kuri yra iki 20 % didesnė negu suma, kuri būtų gauta taikant pagal 1 dalį pasirinktą metodą, arba gali leisti, kad mokėjimo įstaiga turėtų nuosavų lėšų sumą, kuri yra iki 20 % mažesnė negu suma, kuri būtų gauta taikant pagal 1 dalį pasirinktą metodą.

9 straipsnis

Apsaugos reikalavimai

1. Valstybės narės arba kompetentingos institucijos reikalauja, kad mokėjimo įstaiga, kuri teikia kurią nors mokėjimo paslaugą ir tuo pačiu metu vykdo kitą veiklą, nurodytą 17 straipsnio 1 dalies c punkte, apsaugotų iš mokėjimo paslaugų vartotojų arba per kitą

mokėjimo paslaugų teikėją gautas visas lėšas mokėjimo operacijoms vykdyti vienu iš šių būdų:

- (a) lėšos niekada negali būti laikomos kartu su kitų fizinių arba juridinių asmenų, nesančių mokėjimo paslaugų vartotojais, kurių vardu tos lėšos laikomos, lėšomis ir, jei po lėšų gavimo dienos einančios darbo dienos pabaigoje jas vis dar turi mokėjimo įstaiga ir jos dar nėra pristatytos gavėjui ar nėra pervestos kitam mokėjimo paslaugų teikėjui, jos deponuojamos atskiroje kredito įstaigos sąskaitoje arba investuojamos į saugų, likvidų ir mažos rizikos turtą, kaip apibrėžta buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų; ir jos pagal nacionalinę teisę yra apsaugotos tų mokėjimo paslaugų vartotojų naudai tuo atveju, jei mokėjimo įstaigos kreditoriai pateiktų reikalavimų, visų pirma nemokumo atveju;
 - (b) lėšos apdraudžiamos pagal draudimo polisą ar joms taikoma kita panaši garantija, išduota draudimo bendrovės ar kredito įstaigos, nepriklausančios tai pačiai kaip ir mokėjimo įstaiga grupei, tokiai sumai, kuri neapdraudus pagal draudimo liudijimą ar neturint kitos panašios garantijos būtų buvusi atskirta, išmokamai tuo atveju, kai mokėjimo įstaiga negali įvykdyti savo finansinių įsipareigojimų.
2. Kai iš mokėjimo įstaigos reikalaujama apsaugoti lėšas pagal 1 dalį ir tų lėšų dalis bus naudojama būsimums mokėjimo operacijoms vykdyti, o likusi suma – paslaugoms, kurios nėra mokėjimo paslaugos, teikti, 1 dalyje nustatyti reikalavimai taip pat taikomi tai būsimums operacijoms vykdyti gautai lėšų daliai. Kai ši dalis nėra pastovi arba jos dydis nežinomas iš anksto, valstybės narės mokėjimo įstaigoms leidžia taikyti šią dalį remdamosi pavyzdine dalimi, kuri, kaip manoma, bus naudojama mokėjimo paslaugoms teikti, jei tokia pavyzdinė dalis gali būti pagrįstai nustatyta remiantis ankstesniais duomenimis tenkinant kompetentingų institucijų reikalavimus.

10 straipsnis

Leidimo išdavimas

1. Valstybės narės reikalauja, kad įmonės, išskyrus nurodytas 1 straipsnio 1 dalies a, b, c, e ir f punktuose ir pagal 27 straipsnį išimtimi besinaudojančius juridinius bei fizinius asmenis, ketinančius teikti mokėjimo paslaugas, prieš pradėdamos teikti mokėjimo paslaugas gautų leidimą vykdyti mokėjimo įstaigos veiklą. Leidimas išduodamas tik valstybėje narėje įsisteigusiam juridiniam asmeniui.
2. Leidimai išduodami, jei kartu su prašymu leidimui gauti pateikta informacija ir įrodymai atitinka visus 5 straipsnyje nustatytus reikalavimus ir kompetentingos institucijos, nuodugniai patikrinusios prašymą, pateikė teigiamą bendrą įvertinimą. Prieš išduodama leidimą kompetentinga institucija atitinkamais atvejais gali konsultuotis su nacionaliniu centriniu banku ar kitomis atitinkamomis viešosios valdžios institucijomis.
3. Mokėjimo įstaigos, kuri pagal jos buveinės valstybės narės nacionalinę teisę privalo turėti registruotą buveinę, pagrindinė buveinė turi būti toje pačioje valstybėje narėje, kurioje yra jos registruota buveinė.
4. Kompetentingos institucijos išduoda leidimą tik tuo atveju, jei atsižvelgiant į poreikį užtikrinti patikimą ir rizikos ribojimo principais grindžiamą mokėjimo įstaigos valdymą, mokėjimo įstaiga turi tvirtą mokėjimo paslaugų veiklos valdymo tvarką, įskaitant suprantamą organizacinę struktūrą su aiškiai apibrėžtomis, skaidriomis ir nuosekliomis atsakomybės ribomis, rizikos, kurią ji patiria ar gali patirti, nustatymo, valdymo, stebėsenos ir informavimo apie ją veiksmingus procesus bei atitinkamus vidaus kontrolės mechanizmus, įskaitant patikimas administracines ir apskaitos procedūras; ši tvarka, procedūros ir mechanizmai turi būti visapusiai ir proporcingi mokėjimo įstaigos teikiamų mokėjimo paslaugų pobūdžiui, apimčiai ir sudėtingumui.

5. Kai mokėjimo įstaiga teikia bet kurias I priede išvardytas mokėjimo paslaugas ir tuo pačiu metu vykdo kitą verslo veiklą, kompetentingos institucijos gali reikalauti įsteigti atskirą subjektą mokėjimo paslaugų verslui vykdyti, jei mokėjimo įstaigos vykdoma kita nei mokėjimo paslaugų teikimo veikla turi ar gali turėti neigiamos įtakos mokėjimo įstaigos finansiniam patikimumui ar kompetentingų institucijų galimybei stebėti, ar mokėjimo įstaiga vykdo visas šioje direktyvoje nustatytas pareigas.
6. Kompetentingos institucijos atsisako išduoti leidimą, jei, atsižvelgiant į poreikį užtikrinti tinkamą ir apgalvotą mokėjimo įstaigos valdymą, jie nėra patenkinti akcijų turėtojų arba narių, kuriems priklauso kvalifikuotoji akcijų paketo dalis, patikimumu.
7. Jeigu mokėjimo įstaiga ir kiti fiziniai ar juridiniai asmenys yra susiję glaudžiais ryšiais, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 38 punkte, kompetentingos institucijos išduoda leidimą tik tuo atveju, jei tokie ryšiai netrukdo veiksmingai vykdyti jų priežiūros funkcijų.
8. Kompetentingos institucijos išduoda leidimą tik tuo atveju, jei trečiosios šalies įstatymai ir kiti teisės aktai, taikomi vienam ar keletui fizinių ar juridinių asmenų, su kuriais mokėjimo įmonė yra susijusi glaudžiais ryšiais, arba sunkumai, atsirandantys įgyvendinant tuos įstatymus ir kitus teisės aktus, netrukdo joms veiksmingai vykdyti jų priežiūros funkcijų.
9. Leidimas galioja visose valstybėse narėse ir suteikia teisę atitinkamai mokėjimo įstaigai teikti mokėjimo paslaugas visoje Sąjungoje, naudojantis laisve teikti paslaugas arba įsisteigimo laisve, jei tokias paslaugas apima leidimas.

11 straipsnis
Pranešimas apie sprendimą

Per tris mėnesius nuo prašymo gavimo arba, jeigu prašymas buvo neišsamus, per tris mėnesius po to, kai buvo gauta visa sprendimui priimti reikalinga informacija, kompetentingos institucijos praneša pareiškėjui, ar leidimas išduotas, ar atsisakyta jį išduoti. Atsisakius išduoti leidimą, visada nurodomos atsisakymo priežastys.

12 straipsnis
Leidimo panaikinimas

1. Kompetentingos institucijos gali panaikinti mokėjimo įstaigai išduotą leidimą tik vienu iš toliau nurodytų atvejų, jei įstaiga:
 - (a) per 12 mėnesių nepasinaudoja šiuo leidimu, aiškiai atsisako šio leidimo arba ilgiau kaip šešis mėnesius nevykdo veiklos, jeigu atitinkama valstybė narė nėra numačiusi, kad tokiais atvejais šis leidimas netenka galios;
 - (b) gavo leidimą pateikusi klaidingą informaciją ar pasinaudojusi kitomis neteisėtomis priemonėmis;
 - (c) nebeatitinka leidimo išdavimo sąlygų arba kompetentingos institucijos neinformuoja apie šiuo atžvilgiu svarbius pokyčius;
 - (d) toliau vykdydama mokėjimo paslaugų teikimo veiklą galėtų kelti grėsmę mokėjimo sistemos stabilumui arba pasitikėjimui ja;
 - (e) atitinka vieną ar daugiau kitų aplinkybių, dėl kurių nacionalinėje teisėje numatoma panaikinti leidimą.
2. Privalo būti nurodomos leidimo panaikinimo priežastys ir apie tai informuojami suinteresuoti asmenys.

3. Informacija apie leidimo panaikinimą skelbiama viešai, taip pat ir 13 bei 14 straipsniuose nurodytuose registruose.

13 straipsnis

Registravimas buveinės valstybėje narėje

Valstybės narės įsteigia leidimus turinčių mokėjimo įstaigų, jų tarpininkų ir filialų, taip pat pagal 27 straipsnį išimtimi besinaudojančių fizinių ir juridinių asmenų bei tarpininkų ir filialų, ir 2 straipsnio 3 dalyje nurodytų įstaigų, kurios turi teisę teikti mokėjimo paslaugas pagal nacionalinę teisę, viešąjį registrą. Jos įregistruojamos buveinės valstybės narės registre.

Tame registre nurodomos mokėjimo paslaugos, kurioms teikti yra išduotas leidimas mokėjimo įstaigai arba kurioms teikti buvo įregistruotas fizinis ar juridinis asmuo. Leidimus turinčios mokėjimo įstaigos registre nurodomos atskirai nuo fizinių ir juridinių asmenų, kurie buvo įregistruoti pagal 27 straipsnį. Registras turi būti prieinamas visuomenei susipažinti, pasiekiamas prijungties režimu ir reguliariai atnaujinamas.

14 straipsnis

EBI prižiūrimas interneto portalas

1. EBI sukuria interneto portalą, kuris būtų Europos elektroninės prieigos punktas ir kuriame sujungiami 13 straipsnyje nurodyti viešieji registrai. Prieigos punktą sukuria ir valdo EBI.
2. Viešųjų registrų sujungimo sistemą sudaro:
 - (a) valstybių narių centriniai registrai;
 - (b) portalas, kuris yra Europos elektroninės prieigos punktas.
3. Valstybės narės užtikrina, kad per prieigos punktą būtų galima naudotis jų viešaisiais registrais.
4. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato techninius reikalavimus dėl galimybės Sąjungos mastu susipažinti su 13 straipsnyje nurodytuose viešuosiuose registruose esančia informacija. EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai iki [... per dvejus metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos].

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

15 straipsnis

Leidimo išsaugojimas

Jei dėl kokių nors pokyčių pasikeičia 5 straipsnyje nustatytos informacijos ir įrodymų tikslumas, mokėjimo įstaiga nepagrįstai nedelsdama praneša apie tai savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

16 straipsnis
Apskaita ir teisės aktų nustatytas auditas

1. Mokėjimo įstaigoms *mutatis mutandis* taikoma Direktyva 78/660/EEB ir, kai taikytina, direktyvos 83/349/EEB bei 86/635/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1606/2002⁴⁸.
2. Mokėjimo įstaigų metines finansines ataskaitas ir konsoliduotąsias finansines ataskaitas audituoja teisės aktų nustatyta auditą atliekantys auditoriai arba audito įmonės, kaip apibrėžta Direktyvoje 2006/43/EB, išskyrus tuos atvejus, kai taikomos šio reikalavimo išimtys pagal Direktyvą 78/660/EEB ir, kai taikytina, direktyvas 83/349/EEB bei 86/635/EEB.
3. Priežiūros tikslais valstybės narės reikalauja, kad mokėjimo įstaigos pateiktų atskirą apskaitos informaciją apie mokėjimo paslaugas ir 17 straipsnio 1 dalyje nurodytą veiklą, dėl kurios pateikiama auditoriaus išvada. Šią išvadą parengia, kai taikytina, teisės aktų nustatyta auditą atliekantys auditoriai arba audito įmonės.
4. Direktyvos 2013/36/ES 63 straipsnyje nustatytos pareigos *mutatis mutandis* taikomos teisės aktų nustatyta auditą atliekantiems auditoriams arba audito įmonėms, atliekančioms mokėjimo įstaigų vykdomos mokėjimo paslaugų veiklos auditą.

17 straipsnis
Veikla

1. Be mokėjimo paslaugų teikimo veiklos, mokėjimo įstaigos turi teisę vykdyti šią veiklą:
 - (a) teikti operacijų ir glaudžiai susijusias papildomas paslaugas, pavyzdžiui, užtikrinti mokėjimo operacijų vykdymą, teikti užsienio valiutų keitimo paslaugas, vykdyti saugojimo veiklą ir kaupti bei tvarkyti duomenis;
 - (b) valdyti mokėjimo sistemas, nedarant įtakos 29 straipsniui;
 - (c) vykdyti veiklą, kuri nėra mokėjimo paslaugų teikimo veikla, atsižvelgiant į taikomus Sąjungos ir nacionalinės teisės aktus.
2. Kai mokėjimo įstaigos teikia vieną ar daugiau mokėjimo paslaugų, jos gali turėti tik mokėjimo sąskaitas, skirtas išimtinai mokėjimo operacijoms. Valstybės narės užtikrina, kad galimybė naudotis tomis mokėjimo sąskaitomis būtų proporcinga.
3. Visos lėšos, kurias mokėjimo įstaigos gauna iš mokėjimo paslaugų vartotojų mokėjimo paslaugoms teikti, nelaikomos indėliu arba kitomis grąžintinomis lėšomis, kaip apibrėžta Direktyvos 2013/36/ES 9 straipsnyje, arba elektroniniais pinigais, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/110/EB 2 straipsnio 2 dalyje.
4. Mokėjimo įstaigos gali suteikti su mokėjimo paslaugomis, nurodytomis I priedo 4 arba 5 punkte, susijusį kreditą tik tuo atveju, jei laikomasi šių sąlygų:
 - (a) kreditas yra papildoma priemonė ir suteiktas tik mokėjimo operacijai įvykdyti;
 - (b) nepaisant nacionalinių taisyklių dėl kredito suteikimo kredito kortelėmis, dėl mokėjimo suteiktas ir pagal 10 straipsnio 9 dalį ir 26 straipsnį įvykdytas kreditas grąžinamas per trumpą laikotarpį, kuris jokių būdu negali būti ilgesnis nei 12 mėnesių;
 - (c) toks kreditas nėra suteikiamas iš mokėjimo operacijai vykdyti gautų ar laikomų lėšų;

⁴⁸ 2002 m. liepos 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1606/2002 dėl tarptautinių apskaitos standartų taikymo (OL L 243, 2002 9 11, p. 1).

- (d) mokėjimo įstaigos nuosavos lėšos, priežiūros institucijų nuomone, bet kuriuo metu yra pakankamos atsižvelgiant į bendrą suteikto kredito sumą.
5. Mokėjimo įstaigos negali vykdyti indėlių ar kitokių gražintinų lėšų priėmimo veiklos, kaip apibrėžta Direktyvos 2013/36/ES 9 straipsnyje.
6. Ši direktyva nedaro įtakos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2008/48/EB⁴⁹ arba kitiems susijusiems Sąjungos teisės aktams ar nacionalinėms priemonėms, susijusioms su kreditų suteikimo vartotojams sąlygomis, kurios nederinamos pagal šią direktyvą ir neprieštarauja Sąjungos teisei.

2 SKIRSNIS

KITI REIKALAVIMAI

18 straipsnis

Tarpininkų, filialų ar išorės subjektų, kuriems perduodamas veiklos vykdymas, pasitelkimas

1. Tais atvejais, kai mokėjimo įstaiga ketina teikti mokėjimo paslaugas per tarpininką, ji buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikia šią informaciją:
- (a) tarpininko pavadinimą ir adresą;
 - (b) vidaus kontrolės mechanizmų, kuriuos tarpininkai naudos, kad įvykdytų pareigas, susijusias su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu pagal Direktyvą 2005/60/EB, aprašymą;
 - (c) direktorių ir asmenų, atsakingų už mokėjimo paslaugoms teikti pasitelkto tarpininko valdymą, tapatybės duomenis bei įrodymą, kad jie yra kompetentingi ir tinkami asmenys.
2. Gavusios informaciją pagal 1 dalį, kompetentingos institucijos tarpininką įrašo į 13 straipsnyje numatytą registrą.
3. Prieš įrašydamos tarpininką į registrą, kompetentingos institucijos, jei jos mano, kad pateikta informacija yra neteisinga, imasi papildomų veiksmų informacijai patikrinti.
4. Jei patikrinusios informaciją kompetentingos institucijos nėra įsitikinusios, kad pagal 1 dalį pateikta informacija yra teisinga, jos atsisako tarpininką įrašyti į 13 straipsnyje numatytą registrą.
5. Jei mokėjimo įstaiga pageidauja teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje pasitelkusi tarpininką, ji privalo laikytis 26 straipsnyje nurodytos tvarkos. Tuo atveju prieš įregistruojant tarpininką pagal šį straipsnį, buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos informuoja priimančiosios valstybės narės kompetentingas institucijas apie savo ketinimą įregistruoti tarpininką ir atsižvelgti į jų nuomonę.
6. Jei priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos turi pagrįstų priežasčių įtarti, kad ketinant pasitelkti tarpininką ar įsteigti filialą yra plaunami ar buvo plaunami pinigai ar finansuojami teroristai, kaip apibrėžta Direktyvoje 2005/60/EB, arba kėsintasi tai daryti, arba kad pasitelkus tokį tarpininką arba įsteigus tokį filialą galėtų padidėti pinigų plovimo ar teroristų finansavimo rizika, jos apie tai informuoja buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas, kurios gali atsisakyti tarpininką ar filialą įregistruoti arba gali panaikinti tarpininko ar filialo registraciją, jei ji jau buvo atlikta.
7. Kai mokėjimo įstaiga ketina perduoti mokėjimo paslaugų veiklos funkcijų vykdymą išorės subjektui, ji apie tai informuoja savo buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas.

⁴⁹ 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/48/EB dėl vartojimo kredito sutarčių ir panaikinanti Direktyvą 87/102/EEB (OL L 133, 2008 5 22, p. 66).

Svarbios veiklos funkcijos negali būti perduodamos išorės subjektams taip, kad iš esmės pablogintų mokėjimo įstaigos vidaus kontrolės kokybę ir kompetentingų institucijų sugebėjimą stebėti, ar mokėjimo įstaiga laikosi visų šioje direktyvoje nustatytų pareigų.

Taikant antrą pastraipą, veiklos funkcija laikoma svarbia, jeigu ją netinkamai vykdydama arba jos nevykdydama mokėjimo įstaiga iš esmės nebegalėtų toliau laikytis savo leidimo reikalavimų pagal šią antraštinę dalį arba kitų pareigų pagal šią direktyvą, arba būtų pakenkta finansinei jos veiklai arba patikimumui, arba jos teikiamų mokėjimo paslaugų tęstinumui. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo įstaigos, perduodamos svarbias veiklos funkcijas išorės subjektams, laikytųsi šių sąlygų:

- (a) išorės subjektui perdavus veiklos funkcijas, vyresnioji vadovybė negali perduoti savo atsakomybės;
 - (b) negali keistis mokėjimo įstaigos santykiai su jos mokėjimo paslaugų vartotojais ir pareigos jų atžvilgiu pagal šią direktyvą;
 - (c) negali būti sušvelnintos sąlygos, kurių mokėjimo įstaiga turi laikytis, kad jai būtų suteiktas leidimas pagal šią antraštinę dalį arba kad ji išsaugotų tą leidimą;
 - (d) negali būti pašalintos arba pakeistos kitos sąlygos, kuriomis remiantis mokėjimo įstaigai buvo išduotas leidimas.
8. Mokėjimo įstaigos užtikrina, kad jų vardu veikiantys tarpininkai ir filialai apie tokį faktą informuotų mokėjimo paslaugų vartotojus.
9. Mokėjimo institucijos savo buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas nepagrįstai nedelsdamos informuoja apie pokyčius, susijusius su papildomų tarpininkų, filialų ar išorės subjektų, kuriems perduodamas veiklos vykdymas, pasitelkimu, ir atitinkamai atnaujina 1 dalyje nurodytą informaciją.

19 straipsnis

Atsakomybė

1. Valstybės narės užtikrina, kad, kai mokėjimo įstaigos pasitelkia trečiąsias šalis operacinėms funkcijoms vykdyti, tos mokėjimo įstaigos imtųsi pagrįstų priemonių užtikrinti, kad būtų laikomasi šių direktyvos reikalavimų.
2. Valstybės narės reikalauja, kad mokėjimo įstaigos liktų visiškai atsakingos už visus jų darbuotojų arba tarpininkų, filialų ar išorės subjektų, kuriems perduodamas veiklos vykdymas, veiksmus.

20 straipsnis

Įrašų saugojimas

Valstybės narės reikalauja, kad mokėjimo įstaigos saugotų visus atitinkamus įrašus šios antraštinės dalies tikslais bent penkerius metus, nedarant įtakos Direktyvos 2005/60/EB ar kitų atitinkamų Sąjungos teisės aktų taikymui.

3 SKIRSNIS

KOMPETENTINGOS INSTITUCIJOS IR PRIEŽIŪRA

21 straipsnis

Kompetentingų institucijų paskyrimas

1. Kompetentingomis institucijomis, atsakingomis už leidimų išdavimą mokėjimo įstaigoms ir už rizikos ribojimo principais grindžiamą mokėjimo įstaigų priežiūrą, kurios turi vykdyti pagal šią antraštinę dalį nustatytas pareigas, valstybės narės paskiria viešosios valdžios

institucijas arba įstaigas, kurios yra pripažintos nacionalinės teisės aktuose arba kurias pripažįsta viešosios valdžios institucijos, kurioms nacionalinės teisės aktuose šiuo tikslu suteikti aiškūs įgaliojimai, įskaitant nacionalinius centrinius bankus.

Kompetentingos institucijos užtikrina nepriklausomumą nuo ūkio subjektų ir išvengti interesų konflikto. Nedarant įtakos pirmai pastraipai, mokėjimo įstaigos, kredito įstaigos, elektroninių pinigų įstaigos arba pašto pinigų persiuntimo sistemų (žiro) įstaigos negali būti kompetentingomis institucijomis.

Valstybės narės apie tai informuoja Komisiją.

2. Valstybės narės užtikrina, kad pagal 1 dalį paskirtos kompetentingos institucijos turėtų visus savo pareigoms atlikti būtinus įgaliojimus.
3. Jeigu klausimams, kuriuos apima ši antraštinė dalis, spręsti valstybės narės teritorijoje yra daugiau negu viena kompetentinga institucija, tai valstybės narės užtikrina tų institucijų glaudų bendradarbiavimą, kad jos galėtų veiksmingai įvykdyti savo atitinkamas pareigas. Tai taikoma ir tais atvejais, kai institucijos, kompetentingos spręsti šioje antraštinėje dalyje numatytus klausimus, nėra kompetentingos institucijos, atsakingos už kredito įstaigų priežiūrą.
4. Atsakomybė už pagal 1 dalį paskirtų kompetentingų institucijų uždavinius tenka buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms.
5. Pagal 1 dalį negalima daryti prielaidos, kad kompetentingų institucijų reikalaujama prižiūrėti kitą mokėjimo įstaigų verslo veiklą, išskyrus mokėjimo paslaugų teikimą ir veiklą, nurodytą 17 straipsnio 1 dalies a punkte.

22 straipsnis

Priežiūra

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingų institucijų vykdomos kontrolės priemonės, skirtos patikrinti, ar nuolat laikomasi šios antraštinės dalies nuostatų, būtų proporcingos, tinkamos ir pritaikomos atsižvelgiant į mokėjimo įstaigų patiriamą riziką.
Siekiant patikrinti, ar laikomasi šios antraštinės dalies nuostatų, kompetentingos įstaigos turi teisę imtis šių veiksmų, visų pirma:
 - (a) reikalauti, kad mokėjimo įstaiga pateiktų visą informaciją, kurios reikia stebint, ar laikomasi nuostatų;
 - (b) atlikti patikrinimus vietoje – mokėjimo įstaigoje, tarpininko ar filialo, mokėjimo įstaigos atsakomybe teikiančio mokėjimo paslaugas, ar bet kurio išorės subjekto, kuriam perduodamas veiklos vykdymas, būstinėje;
 - (c) teikti rekomendacijas ir gaires bei atitinkamais atvejais nustatyti privalomosios galios administracines nuostatas;
 - (d) sustabdyti leidimo galiojimą arba jį panaikinti 12 straipsnyje nurodytais atvejais.
2. Nedarant įtakos leidimų panaikinimo procedūroms ir baudžiamosios teisės nuostatoms, valstybės narės numato, jog jų atitinkamos kompetentingos institucijos gali mokėjimo įstaigoms arba toms įstaigoms, kurios iš tikrųjų kontroliuoja mokėjimo įstaigų veiklą, ir kurios pažeidžia įstatymus ir kitus teisės aktus, susijusius su jų mokėjimo paslaugų veiklos priežiūra ar vykdymu, priimti arba taikyti baudas ar priemones, kuriomis konkrečiai siekiama pašalinti pastebėtus pažeidimus arba jų priežastis.
3. Nepaisant 6 straipsnyje, 7 straipsnio 1 ir 2 dalyse bei 8 straipsnyje nustatytų reikalavimų, valstybės narės užtikrina, kad kompetentingoms institucijoms būtų suteikta teisė imtis šio straipsnio 1 dalyje apibūdintų veiksmų, kad būtų užtikrintas pakankamas mokėjimo

paslaugoms teikti kapitalas, visų pirma kai mokėjimo įstaigos vykdoma veikla, kuri nėra mokėjimo paslaugų veikla, turi ar gali turėti neigiamos įtakos mokėjimo įstaigos finansiniam patikimumui.

23 straipsnis

Profesinė paslaptis

1. Valstybė narė užtikrina, kad visi asmenys, dirbantys arba dirbę kompetentingose institucijose, ir kompetentingų institucijų vardu veikiantys ekspertai išipareigotų saugoti profesines paslaptis, nedarant įtakos atvejams, kuriuos apima baudžiamosios teisės nuostatos.
2. Siekiant užtikrinti asmens ir verslo teisių apsaugą, keičiantis informacija pagal 25 straipsnį griežtai laikomasi profesinių paslapčių saugojimo reikalavimų.
3. Valstybės narės gali taikyti šį straipsnį atsižvelgdamos *mutatis mutandis* į Direktyvos 2013/36/ES 53–61 straipsnius.

24 straipsnis

Teisė kreiptis į teismus

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingų institucijų priimti sprendimai mokėjimo įstaigų atžvilgiu laikantis pagal šią direktyvą priimtų įstatymų ir kitų teisės aktų, gali būti ginčijami teismuose.
2. 1 pastraipa taip pat taikoma neveikimo atvejais.

25 straipsnis

Keitimasis informacija

1. Skirtingų valstybių narių kompetentingos institucijos bendradarbiauja tarpusavyje ir atitinkamais atvejais su Europos Centrinio Banku bei valstybių narių nacionaliniais centriniais bankais, EBI ir kitomis atitinkamomis kompetentingomis institucijomis, paskirtomis pagal mokėjimo paslaugų teikėjams taikomus Sąjungos ar nacionalinės teisės aktus.
2. Be to, valstybės narės leidžia savo kompetentingoms institucijoms keistis informacija su:
 - (a) kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis, atsakingomis už leidimų išdavimą mokėjimo įstaigoms ir jų priežiūrą;
 - (b) Europos Centrinio Banku ir valstybių narių nacionaliniais centriniais bankais, kaip pinigų ir priežiūros institucijomis, bei atitinkamais atvejais su kitomis viešosios valdžios institucijomis, atsakingomis už mokėjimo ir atsiskaitymo sistemų priežiūrą;
 - (c) kitomis atitinkamomis institucijomis, paskirtomis pagal šią direktyvą, Direktyvą 2005/60/EB ir mokėjimo paslaugų teikėjams taikomus kitus Sąjungos teisės aktus, pavyzdžiui, teisės aktus, taikomus pinigų plovimo ir teroristų finansavimo atvejams;
 - (d) EBI, kaip institucija, prisidedančia prie nuoseklaus ir darnaus priežiūros mechanizmų veikimo, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 1 straipsnio 5 dalies a punkte.

26 straipsnis

Įsisteigimo teisės ir laisvės teikti paslaugas įgyvendinimas

1. Leidimą turinti mokėjimo įstaiga, pageidaujanti pirmą kartą kitoje valstybėje narėje, kuri nėra jos buveinės valstybė narė, teikti mokėjimo paslaugas pasinaudodama įsisteigimo

teise arba laisve teikti paslaugas, apie tai praneša savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

Per vieną mėnesį nuo tokios informacijos gavimo buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos praneša priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms mokėjimo įstaigos pavadinimą ir adresą, už filialo valdymą atsakingų asmenų vardus ir pavardes, jo organizacinę struktūrą bei tai, kokios rūšies mokėjimo paslaugas ji ketina teikti priimančiosios valstybės narės teritorijoje.

Siekdamos kitos valstybės narės teritorijoje esančiam mokėjimo įstaigos tarpininkui, filialui arba išorės subjektui, kuriam perduodamas veiklos vykdymas, taikyti kontrolės priemonės ir imtis reikiamų 22 straipsnyje numatytų veiksmų, buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos bendradarbiauja su priimančiosios valstybės narės kompetentingomis institucijomis.

2. Bendradarbiaudamos, kaip numatyta 1 ir 2 dalyse, buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos praneša priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms, kada jos ketina atlikti patikrinimą vietoje priimančiosios valstybės narės teritorijoje.

Tačiau buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos gali pavesti priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms atlikti atitinkamos įstaigos patikrinimus vietoje.

3. Kompetentingos institucijos suteikia viena kitai visą esminę ir (arba) reikiamą informaciją, visų pirma tarpininko, filialo arba išorės subjekto, kuriam perduodamas veiklos vykdymas, įvykdytų ar įtariamų pažeidimų atveju. Šiuo atveju kompetentingos institucijos pagal prašymą perduoda visą atitinkamą informaciją ir savo iniciatyva perduoda visą esminę informaciją.
4. 1–4 dalimis nedaroma įtakos kompetentingų institucijų pareigoms pagal Direktyvą 2005/60/EB ir Reglamentą (EB) Nr. 1781/2006, ypač pagal Direktyvos 2005/60/EB 37 straipsnio 1 dalį ir Reglamento (EB) Nr. 1781/2006 15 straipsnio 3 dalį prižiūrėti ar stebėti, ar laikomasi tuose aktuose nustatytų reikalavimų.
5. Pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį EBI skelbia kompetentingoms institucijoms gaires dėl elementų, kuriuos reikia apsvarstyti priimant sprendimą, ar mokėjimo įstaigos veikla, apie kurią pranešama ir kurią ketinama vykdyti kitoje valstybėje narėje pagal šio straipsnio 1 dalį, atitiktų naudojimosi įsisteigimo teise arba laisve teikti paslaugas požymius. Tos gairės paskelbiamos iki [... per dvejus metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos].
6. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose patikslinama šio straipsnio 1 dalyje nurodyto buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų bendradarbiavimo ir keitimosi informacija su priimančiosios valstybės narės kompetentingomis institucijoms pagal šį straipsnį ir 18 straipsnį sistema. Techninių reguliavimo standartų projektuose patikslinamas bendradarbiavimo pranešant apie tarpvalstybinę veiklą vykdančias mokėjimo įstaigas metodus, priemonės bei detalės ir visų pirma teiktinos informacijos aprėptis ir traktavimas, įskaitant bendrą terminiją ir standartinius pranešimo šablonus siekiant užtikrinti pranešimų teikimo proceso nuoseklumą ir efektyvumą.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai iki (*įterpti datą*) [... per dvejus metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos].

7. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose patikslinama buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų bendradarbiavimo ir keitimosi informacija su priimančiosios valstybės narės kompetentingomis institucijoms pagal šio straipsnio 2, 3 ir

4 dalis ir 22 straipsnį sistema. Techninių reguliavimo standartų projektuose patikslinamas bendradarbiavimo prižiūrint tarpvalstybinę veiklą vykdančias mokėjimo įstaigas metodus, priemonės bei detalės ir visų pirma informacijos, kuria keičiamasi, aprėptis ir traktavimas, siekiant užtikrinti mokėjimo įstaigų, tarpvalstybiniu mastu teikiančių mokėjimo paslaugas, priežiūros nuoseklumą ir efektyvumą.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai iki (*įterpti datą*) [... per dvejus metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos].

8. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti 6 ir 7 dalyse nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

4 SKIRSNIS

IŠIMTIS

27 straipsnis

Sąlygos

1. Nepaisant 13 straipsnio, valstybės narės gali netaikyti arba leisti jų kompetentingoms institucijoms visai arba iš dalies netaikyti 1–3 skirsniuose, išskyrus 21, 23, 24 ir 25 straipsnius, nustatytos procedūros ir sąlygų bei leisti į 13 straipsnį numatytą registrą įregistruoti fizinius ar juridinius asmenis, kai:
 - (a) atitinkamo asmens, įskaitant tarpininkus, už kuriuos jis prisiima visą atsakomybę, per pastaruosius 12 mėnesių įvykdytų mokėjimo operacijų sumos vidurkis neviršija 1 mln. EUR per mėnesį. Šis reikalavimas įvertinamas atsižvelgiant į jo verslo plane planuojamą mokėjimo operacijų bendrą sumą, išskyrus atvejus, kai kompetentingos institucijos reikalauja patikslinti šį planą;
 - (b) nei vienas iš fizinių asmenų, atsakingų už veiklos valdymą ar vykdymą, nebuvo pripažintas kaltu padaręs nusikaltimus, susijusius su pinigų plovimu ar teroristų finansavimu, arba kitus finansinius nusikaltimus.
2. Reikalaujama, kad visų pagal 1 dalį įregistruotų fizinių ar juridinių asmenų pagrindinė buveinė arba gyvenamoji vieta būtų valstybėje narėje, kurioje jie faktiškai vykdo veiklą.
3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys laikomi mokėjimo įstaigomis, tačiau 10 straipsnio 9 dalis ir 26 straipsnis jiems netaikomi.
4. Valstybės narės taip pat gali nustatyti, kad kiekvienas pagal šio straipsnio 1 dalį įregistruotas fizinis ar juridinis asmuo gali vykdyti tik tam tikras iš 17 straipsnyje nurodytų veiklos rūšių.
5. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys praneša kompetentingoms institucijoms apie visus jų padėties, susijusios su toje dalyje nurodytomis sąlygomis, pokyčius. Valstybės narės imasi reikalingų priemonių siekdamos užtikrinti, kad tuo atveju, kai nebetenkinamos 1, 2 ir 4 dalyse nustatytos sąlygos, tas asmuo paprašo leidimo per 30 kalendorinių dienų 10 straipsnyje nurodyta tvarka.
6. Šio straipsnio 1–5 dalys netaikomos Direktyvos 2005/60/EB nuostatoms ar nacionalinėms kovos su pinigų plovimu nuostatoms.

28 straipsnis

Pranešimas ir informavimas

Jei valstybė narė pasinaudoja 27 straipsnyje numatyta išimtimi, ji apie savo sprendimą praneša Komisijai iki [*įterpti datą* (galutinę perkėlimo į nacionalinę teisę datą)] ir nedelsdama praneša apie bet kuriuos vėlesnius pokyčius. Be to, valstybė narė praneša Komisijai atitinkamų fizinių ir

juridinių asmenų skaičių ir kasmet – įvykdytų mokėjimo operacijų sumą pagal kiekvienų kalendorinių metų gruodžio 31 d. duomenis, kaip nurodyta 27 straipsnio 1 dalies a punkte.

2 SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

29 straipsnis

Teisė naudotis mokėjimo sistemomis

1. Valstybės narės užtikrina, kad leidimą turinčių arba registruotų mokėjimo paslaugų teikėjų, kurie yra juridiniai asmenys, teisę naudotis mokėjimo sistemomis reglamentuojančios taisyklės būtų objektyvios, nediskriminuojančios ir proporcingos bei tos taisyklės nevaržytų šios teisės daugiau, nei būtina apsaugoti nuo konkrečios rizikos, pvz., atsiskaitymo, operacinės bei veiklos rizikos, ir užtikrinti mokėjimo sistemos finansinį ir veiklos stabilumą.

Mokėjimo sistemų taisyklėse mokėjimo paslaugų teikėjams, mokėjimo paslaugų vartotojams ar kitoms mokėjimo sistemoms negalima nustatyti nė vieno iš šių reikalavimų:

- (a) veiksmingą dalyvavimą kitose mokėjimo sistemose ribojančių taisyklių;
- (b) leidimą turinčius mokėjimo paslaugų teikėjus arba registruotus mokėjimo paslaugų teikėjus diskriminuojančių taisyklių, susijusių su dalyvių teisėmis, pareigomis ir teisėmis į turtą;
- (c) apribojimų institucinio statuso pagrindu.

2. 1 dalis netaikoma:

- (a) pagal Direktyvą 98/26/EB nustatytoms mokėjimo sistemoms;
- (b) mokėjimo sistemoms, kuriose dalyvauja tik mokėjimo paslaugų teikėjai, priklausantys grupei, sudarytai iš kapitalu susietų subjektų, kai vienas iš susietų subjektų vykdo faktišką kitų susietų subjektų kontrolę.

Šios dalies pirmos pastraipos a punkto atžvilgiu valstybės narės užtikrina, kad, kai nustatytos mokėjimo sistemos taisyklėse leidžiama mokėjimo paslaugų teikėjui pervedimo nurodymus sistemoje perduoti per tiesioginį dalyvį, tokia teisė netiesiogiai naudotis sistemos paslaugomis pagal prašymą būtų suteikta ir kitiems leidimą turintiems arba registruotiems mokėjimo paslaugų teikėjams laikantis 1 dalies.

30 straipsnis

Draudimas ne mokėjimo paslaugų teikėjams teikti mokėjimo paslaugas ir pranešimo pareiga

1. Valstybės narės draudžia fiziniams ar juridiniams asmenims, kurie nėra mokėjimo paslaugų teikėjai ar kurių atžvilgiu aiškiai nenumatyta, kad jiems ši direktyva netaikoma, teikti mokėjimo paslaugas.
2. Valstybės narės reikalauja, kad prieš pradėdami 3 straipsnio k punkte nurodytą veiklą, kurios atžvilgiu mokėjimo operacijų apimtis, apskaičiuota pagal 27 straipsnio 1 dalies a punktą, viršija jame nurodytą ribą, paslaugų teikėjai apie savo ketinimus praneštų kompetentingoms institucijoms ir pateiktų prašymą ją pripažinti kaip ribotą tinklą.

Per mėnesį nuo prašymo dėl pripažinimo gavimo kompetentinga institucija remdamasi 3 straipsnio k punkte nurodytais kriterijais priima motyvuotą sprendimą tą veiklą pripažinti kaip ribotą tinklą arba jos tokia nepripažinti ir apie tai informuoja paslaugų teikėją. Sprendimo santrauka viešai pateikiama 13 straipsnyje numatyjame viešajame registre.

Kompetentingos institucijos praneša Komisijai apie sprendimus, priimtus pagal antrą pastraipą.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

MOKĖJIMO PASLAUGŲ TEIKIMO SĄLYGŲ SKAIDRUMAS IR INFORMAVIMO REIKALAVIMAI

1 SKYRIUS

Bendrosios taisyklės

31 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši antraštinė dalis taikoma vieno mokėjimo operacijoms, bendrosioms sutartims ir mokėjimo operacijoms, kurias jos apima. Šalys gali susitarti visos šios antraštinės dalies ar jos dalies netaikyti tais atvejais, kai mokėjimo paslaugų vartotojas nėra vartotojas.
2. Valstybės narės gali nustatyti, kad šios antraštinės dalies nuostatos mikroįmonėms taikomos taip pat, kaip vartotojams.
3. Ši direktyva nedaro įtakos Direktyvai 2008/48/EB arba kitiems susijusiems Sąjungos teisės aktams ar nacionalinėms priemonėms, susijusioms su kreditų suteikimo vartotojams sąlygomis, kurios nederinamos pagal šią direktyvą ir neprieštarauja Sąjungos teisei.

32 straipsnis

Kitos Sąjungos teisės aktų nuostatos

Šios antraštinės dalies nuostatos nedaro įtakos kitų Sąjungos teisės aktų nuostatoms, apimančioms papildomus reikalavimus dėl išankstinio informavimo.

Tačiau tais atvejais, kai taikoma ir Direktyva 2002/65/EB, vietoj tos direktyvos 3 straipsnio 1 dalyje nustatytų informacijos reikalavimų, išskyrus tos dalies 2 punkto c–g papunkčius, 3 punkto a, d ir e papunkčius bei 4 punkto b papunktį, taikomos šios direktyvos 37, 38, 44 ir 45 straipsnių nuostatos.

33 straipsnis

Mokesčiai už informavimą

1. Mokėjimo paslaugų teikėjas negali mokėjimo paslaugų vartotojo apmokestinti už informacijos pateikimą pagal šią antraštinę dalį.
2. Mokėjimo paslaugų teikėjas ir mokėjimo paslaugų vartotojas gali susitarti dėl mokesčių už mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu teikiamą papildomą ar dažnesnį informavimą arba už informacijos perdavimą kitomis ryšio priemonėmis nei nurodytos bendrojoje sutartyje.
3. Tais atvejais, kai mokėjimo paslaugų teikėjas gali nustatyti mokesčius už informavimą pagal 2 dalį, jie turi būti pagrįsti ir atitikti mokėjimo paslaugų teikėjo faktines išlaidas.

34 straipsnis

Su informavimo reikalavimais susijusi įrodinėjimo pareiga

Valstybės narės gali nustatyti, kad įrodinėjimo pareiga tenka mokėjimo paslaugų teikėjui, ir jis turi įrodyti, kad įvykdė šioje antraštinėje dalyje nustatytus informavimo reikalavimus.

35 straipsnis

Nuo informavimo reikalavimų nukrypti leidžianti nuostata, taikoma mažos vertės mokėjimo priemonėms ir elektroniniams pinigams

1. Mokėjimo priemonių, kurios pagal bendrąją sutartį susijusios tik su atskiromis mokėjimo operacijomis, neviršijančiomis 30 EUR, arba kurioms nustatyta 150 EUR išlaidų riba arba kuriose laikoma ne didesnė nei 150 EUR suma bet kuriuo metu, atvejais:
 - (a) nukrypstant nuo 44, 45 ir 49 straipsnių, mokėjimo paslaugų teikėjas pateikia mokėtojui tik informaciją apie mokėjimo paslaugos pagrindines savybes, įskaitant būdą, kaip galima naudotis mokėjimo priemone, atsakomybę, taikomus mokesčius ir kitą svarbią informaciją, reikalingą pagrįstam sprendimui priimti, taip pat nurodo, kur lengvai prieinamu būdu galima susipažinti su visa kita pagal 45 straipsnį nurodyta informacija ir sąlygomis;
 - (b) gali būti susitarta, kad nukrypstant nuo 47 straipsnio, iš mokėjimo paslaugų teikėjo nereikalaujama pasiūlyti bendrosios sutarties sąlygų pakeitimus tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 44 straipsnio 1 dalyje;
 - (c) gali būti susitarta, kad, nukrypstant nuo 50 ir 51 straipsnių, atlikus mokėjimo operaciją:
 - i) mokėjimo paslaugų teikėjas pateikia tik nuorodą, pagal kurią mokėjimo paslaugų vartotojas gali nustatyti mokėjimo operaciją, jos sumą bei mokesčius už ją ir (arba) tam pačiam gavėjui atliktų kelių tokios pat rūšies mokėjimo operacijų atveju – tik informaciją apie visą sumą ir šių mokėjimo operacijų mokesčius, arba sudaro sąlygas su tokia nuoroda susipažinti;
 - ii) iš mokėjimo paslaugų teikėjo nereikalaujama teikti i papunktyje nurodytos informacijos arba sudaryti sąlygų su ja susipažinti, jei mokėjimo priemonė naudojama anonimiškai arba jei kitu atveju mokėjimo paslaugų teikėjas dėl techninių priežasčių negali jos pateikti. Tačiau mokėjimo paslaugų teikėjas suteikia mokėtojui galimybę patikrinti laikomų lėšų sumą.
2. Nacionalinių mokėjimo operacijų atvejais valstybės narės ar jų kompetentingos institucijos gali sumažinti arba padvigubinti 1 dalyje nurodytas sumas. Valstybės narės gali padidinti tas sumas išankstinio mokėjimo priemonėms iki 500 EUR.

2 SKYRIUS

Vieno mokėjimo operacijos

36 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis skyrius taikomas vieno mokėjimo operacijoms, kurioms netaikoma bendroji sutartis.
2. Kai mokėjimo nurodymas vieno mokėjimo operacijai įvykdyti perduodamas naudojant bendrojoje sutartyje numatytą mokėjimo priemonę, mokėjimo paslaugų teikėjas neprivalo pateikti tos informacijos arba sudaryti sąlygas susipažinti su ta informacija, kuri mokėjimo paslaugų vartotojui jau pateikta remiantis su kitu mokėjimo paslaugų teikėju sudaryta bendrąja sutartimi arba kuri jam bus pateikta pagal tą bendrąją sutartį.

37 straipsnis

Išankstinė bendro pobūdžio informacija

1. Valstybės narės reikalauja, kad iki mokėjimo paslaugų vartotojo įpareigojimo vieno mokėjimo operacijos sutartimi arba oferta mokėjimo paslaugų teikėjas lengvai prieinamu būdu sudarytų mokėjimo paslaugų vartotojui galimybę susipažinti su 38 straipsnyje

nurodyta informacija ir sąlygomis. Mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu mokėjimo paslaugų teikėjas informaciją pateikia ir sąlygas nurodo popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną. Informacija ir sąlygos išdėstomos lengvai suprantamais žodžiais, aiškia ir suprantama forma, valstybės narės, kurioje siūloma mokėjimo paslauga, oficialia kalba arba kita kalba, dėl kurios susitarė šalys.

2. Jei sutartis dėl vieno mokėjimo paslaugos sudaroma mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu naudojant nuotolinio ryšio priemones, kurios nesudaro sąlygų mokėjimo paslaugų teikėjui laikytis 1 dalies, mokėjimo paslaugų teikėjas įvykdo savo pareigas pagal tą dalį iš karto, įvykdžius mokėjimo operaciją.
3. Pareigos pagal šio straipsnio 1 dalį taip pat gali būti įvykdytos pateikus sutarties dėl vieno mokėjimo paslaugos projekto kopiją arba mokėjimo nurodymo projektą, kuriame pateikiama informacija ir sąlygos, nurodytos 38 straipsnyje.

38 straipsnis

Informacija ir sąlygos

1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų vartotojui būtų pateikta ši informacija ir pranešta apie šias sąlygas arba sudarytos sąlygos su jomis susipažinti:
 - (a) informacija arba unikalūs identifikatoriai, kuriuos turi nurodyti mokėjimo paslaugų vartotojas, kad mokėjimo nurodymas būtų tinkamai inicijuotas arba įvykdytas;
 - (b) maksimali mokėjimo paslaugos, kuri bus teikiama, vykdymo trukmė;
 - (c) visi mokėjimo paslaugų vartotojo mokėjimo paslaugų teikėjui mokami mokesčiai ir, kai taikytina, visų mokesčių sumų išskaidymas;
 - (d) kai taikytina, faktinis arba pagrindinis valiutos keitimo kursas, kuris turi būti taikomas mokėjimo operacijai.
2. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo inicijavimo paslaugų atveju mokėjimo paslaugas teikianti trečioji šalis mokėtojui pateiktų informaciją apie siūlomą paslaugą ir informaciją ryšiams su mokėjimo paslaugas teikiančia trečiąja šalimi.
3. Atitinkamais atvejais mokėjimo paslaugų vartotojui turi būti sudarytos sąlygos lengvai prieinamu būdu susipažinti su kita 42 straipsnyje nurodyta atitinkama informacija ir sąlygomis.

39 straipsnis

Mokėtojo ir gavėjo informavimas teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugą

Kai mokėjimo paslaugas teikianti trečioji šalis mokėtojo prašymu inicijuoja mokėjimo nurodymą, mokėtojui ir, kai taikytina, gavėjui iškart po inicijavimo pateikia tokius duomenis arba sudaro sąlygas su jais susipažinti:

- (a) patvirtinimą, kad mokėjimo nurodymas sėkmingai inicijuotas su mokėtojo sąskaitą tvarkančiu mokėjimo paslaugų teikėju;
- (b) nuorodą, pagal kurią mokėtojas ir gavėjas gali nustatyti mokėjimo operaciją ir atitinkamais atvejais mokėtoją, bei visą informaciją, perduotą atliekant mokėjimo operaciją;
- (c) mokėjimo operacijos sumą;
- (d) kai taikytina, visų mokesčių už mokėjimo operaciją sumą, ir, kai taikytina, jos išskaidymą.

40 straipsnis

Mokėtojo sąskaitą tvarkančio mokėjimo paslaugų teikėjo informavimas teikiant mokėjimo inicijavimo paslaugą

Kai mokėjimo nurodymą inicijuoja pačios mokėjimo paslaugas teikiančios trečiosios šalies sistema, sukčiavimo arba ginčo atveju mokėtojai ir sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui jis pateikia operacijų nuorodą ir autorizavimo informaciją.

41 straipsnis

Mokėtojai teikiama informacija gavus mokėjimo nurodymą

Gavęs mokėjimo nurodymą, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 37 straipsnio 1 dalyje, mokėtojai nedelsdamas pateikia tokius duomenis arba sudaro sąlygas su jais susipažinti:

- (a) nuorodą, pagal kurią mokėtojas gali nustatyti mokėjimo operaciją ir atitinkamais atvejais su gavėju susijusią informaciją;
- (b) mokėjimo operacijos sumą mokėjimo nurodyme naudota valiuta;
- (c) visų už mokėjimo operaciją mokėtojo mokamų mokesčių sumą ir, kai taikytina, visų tokių mokesčių sumų išskaidymą;
- (d) kai taikytina, mokėjimo operacijai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo taikytą valiutos keitimo kursą arba nuorodą į jį, kai šis kursas skiriasi nuo nurodyto pagal 38 straipsnio 1 dalies d punktą, ir mokėjimo operacijos sumą po valiutos perskaičiavimo;
- (e) mokėjimo nurodymo gavimo datą.

42 straipsnis

Įvykdžius operaciją gavėjui teikiama informacija

Įvykdžius mokėjimo operaciją, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 37 straipsnio 1 dalyje, gavėjui nedelsdamas pateikia visus šiuos duomenis arba sudaro sąlygas su jais susipažinti:

- (a) nuorodą, pagal kurią gavėjas gali nustatyti mokėjimo operaciją ir atitinkamais atvejais mokėtoją, bei visą informaciją, perduotą atliekant mokėjimo operaciją;
- (b) mokėjimo operacijos sumą ta valiuta, kuria lėšos suteikiamos gavėjui;
- (c) visų už mokėjimo operaciją gavėjo mokamų mokesčių sumą ir, kai taikytina, visų mokesčių sumų išskaidymą;
- (d) kai taikytina, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo mokėjimo operacijai taikytą valiutos keitimo kursą ir mokėjimo operacijos sumą iki to valiutos perskaičiavimo;
- (e) įskaitymo į sąskaitą datą.

3 SKYRIUS

Bendrosios sutartys

43 straipsnis

Taikymo sritis

Šis skyrius taikomas mokėjimo operacijoms, kurias apima bendroji sutartis.

44 straipsnis

Išankstinė bendro pobūdžio informacija

1. Valstybės narės reikalauja, kad likus pakankamai laiko iki mokėjimo paslaugų vartotojo įpareigojimo bendrąja sutartimi arba oferta mokėjimo paslaugų teikėjas popieriuje arba naudodamas kitą patvariąją laikmeną suteiktų mokėjimo paslaugų vartotojui 45 straipsnyje nurodytą informaciją ir praneštų apie jame nurodytas sąlygas. Informacija ir sąlygos išdėstomos lengvai suprantamais žodžiais, aiškia ir suprantama forma, valstybės narės, kurioje siūloma mokėjimo paslauga, oficialia kalba arba kita kalba, dėl kurios susitarė šalys.
2. Jei bendroji sutartis buvo sudaryta mokėjimo paslaugų vartotojo prašymu naudojant nuotolinio ryšio priemones, kuriomis nesudaromos sąlygos mokėjimo paslaugų teikėjui laikytis 1 dalies, mokėjimo paslaugų teikėjas įvykdo savo pareigas pagal tą dalį iš karto, sudarius bendrąją sutartį.
3. Pareigos pagal 1 dalį taip pat gali būti įvykdytos pateikus bendrosios sutarties projekto, kuriame pateikiama informacija ir sąlygos, nurodytos 45 straipsnyje, kopiją.

45 straipsnis

Informacija ir sąlygos

Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų vartotojui būtų pateikta ši informacija ir pranešta apie šias sąlygas:

1. dėl mokėjimo paslaugų teikėjo:
 - (a) mokėjimo paslaugų teikėjo pavadinimas, jo pagrindinės buveinės adresas ir atitinkamais atvejais jo tarpininko ar filialo, įsisteigusio valstybėje narėje, kurioje siūloma mokėjimo paslauga, adresas, taip pat kiti adresai, įskaitant elektroninio pašto adresą, kuriuos galima naudoti ryšiams su mokėjimo paslaugų teikėju;
 - (b) atitinkamų priežiūros institucijų ir 13 straipsnyje numatyto registro ar kito atitinkamo viešojo registro, kuriame užregistruotas mokėjimo paslaugų teikėjo leidimas, duomenys ir registracijos numeris arba lygiavertės identifikavimo tame registre priemonės;
2. dėl mokėjimo paslaugų panaudojimo:
 - (a) mokėjimo paslaugos, kuri bus teikiama, pagrindinių savybių aprašymas;
 - (b) informacija arba unikalus identifikatorius, kuriuos turi nurodyti mokėjimo paslaugų vartotojas, kad mokėjimo nurodymas būtų tinkamai inicijuotas arba įvykdytas;
 - (c) sutikimo inicijuoti arba įvykdyti mokėjimo operaciją davimo ir tokio sutikimo panaikinimo pagal 57 ir 71 straipsnius forma bei procedūra;
 - (d) nuoroda į mokėjimo nurodymo gavimo momentą, kaip nurodyta 69 straipsnyje ir mokėjimo paslaugų teikėjo nustatytą laiką, po kurio gautas mokėjimo nurodymas bus laikomas gautu kitą mokėjimo paslaugos teikėjo darbo dieną (jei toks laikas nustatomas);
 - (e) maksimali teikiamų mokėjimo paslaugų vykdymo trukmė;
 - (f) ar galima susitarti dėl mokėjimo priemonės naudojimui nustatytų išlaidų ribų pagal 60 straipsnio 1 dalį;
3. dėl mokesčių, palūkanų ir valiutos keitimo kursų:
 - (a) visi mokėjimo paslaugų vartotojo mokėjimo paslaugų teikėjui mokami mokesčiai ir, kai taikytina, visų mokesčių sumų išskaidymas;

- (b) kai taikytina, taikomos palūkanų normos ir valiutos keitimo kursai arba, jei taikomos pagrindinės palūkanų normos ir pagrindiniai valiutos keitimo kursai, faktinių palūkanų apskaičiavimo metodas ir šių pagrindinių palūkanų normų ar valiutos keitimo kursų nustatymo atitinkama data ir indeksas ar pagrindas;
- (c) jei susitarta, nedelsiant taikomos pasikeitusios pagrindinės palūkanų normos ar valiutos keitimo kursai bei su šiais pasikeitimas susiję informavimo reikalavimai pagal 47 straipsnio 2 dalį;

4. dėl ryšių:

- (a) kai taikytina, ryšio priemonės, įskaitant techninius reikalavimus mokėjimo paslaugų vartotojo ryšio įrangai ir programinei įrangai, kurias šalys susitaria naudoti informacijai ar pranešimams perduoti pagal šią direktyvą;
- (b) informacijos pagal šią direktyvą teikimo arba sąlygų su ja susipažinti sudarymo būdas ir dažnumas;
- (c) kalba arba kalbos, kuriomis sudaroma bendroji sutartis ir palaikomi ryšiai esant šiems sutartiniams santykiams;
- (d) mokėjimo paslaugų vartotojo teisė gauti bendrosios sutarties sutartines sąlygas ir informaciją bei pranešimus apie sąlygas pagal 46 straipsnį;

5. dėl apsaugos ir taisomųjų priemonių:

- (a) kai taikytina, veiksmų, kurių imasi mokėjimo paslaugų vartotojas, siekdamas apsaugoti mokėjimo priemonę, aprašymas ir mokėjimo paslaugų teikėjo informavimo 61 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytais tikslais būdas; taip pat saugi procedūra, pagal kurią mokėjimo paslaugų teikėjas informuoja klientą apie įtariamą arba faktinį sukčiavimą arba grėsmes saugumui;
- (b) jei susitarta, sąlygos, kuriomis mokėjimo paslaugų teikėjas pasilieka teisę blokuoti mokėjimo priemonę pagal 60 straipsnį;
- (c) mokėtojo atsakomybė pagal 66 straipsnį, įskaitant informavimą apie atitinkamą sumą;
- (d) kaip ir per kokį laikotarpį mokėjimo paslaugų vartotojas turi informuoti mokėjimo paslaugų teikėją apie neautorizuotą ar netinkamai inicijuotą arba įvykdytą mokėjimo operaciją pagal 63 straipsnį bei mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už neautorizuotas mokėjimo operacijas pagal 65 straipsnį;
- (e) mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už mokėjimo operacijų inicijavimą arba vykdymą pagal 80 straipsnį;
- (f) grąžinimo pagal 67 ir 68 straipsnius sąlygos;

6. dėl bendrosios sutarties pakeitimų ir nutraukimo:

- (a) jei susitarta, informacija, kad laikoma, jog mokėjimo paslaugų vartotojas sutinka su sąlygų pakeitimais pagal 47 straipsnį, jeigu iki siūlomos jų įsigaliojimo dienos mokėjimo paslaugų teikėjui jis nepraneš, kad su jais nesutinka;
- (b) sutarties galiojimo trukmė;
- (c) mokėjimo paslaugų vartotojo teisė nutraukti bendrąją sutartį ir visi susitarimai, susiję su nutraukimu pagal 47 straipsnio 1 dalį ir 48 straipsnį;

7. dėl teisių gynimo:

- (a) sutartinė sąlyga dėl bendrajai sutarčiai taikomos teisės ir (arba) kompetentingo teismo;

- (b) neteisminio skundų sprendimo ir teisių gynimo procedūros, kuriomis mokėjimo paslaugų vartotojas gali naudotis pagal 88–91 straipsnius.

46 straipsnis

Informacijos prieinamumas ir bendrosios sutarties sąlygos

Sutartinių santykių metu mokėjimo paslaugų vartotojas turi teisę bet kada, pateikęs prašymą, gauti bendrosios sutarties sutartines sąlygas ir 45 straipsnyje nurodytą informaciją ir sąlygas, pateikiamas popieriuje ar naudojant kitą patvariąją laikmeną.

47 straipsnis

Bendrosios sutarties sąlygų pakeitimai

1. Visus bendrosios sutarties bei 45 straipsnyje nurodytos informacijos ir sąlygų pakeitimus mokėjimo paslaugų teikėjas pasiūlo tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 44 straipsnio 1 dalyje, ir ne vėliau kaip likus dviem mėnesiams iki siūlomos jų taikymo datos.

Atitinkamais atvejais pagal 45 straipsnio 6 dalies a punktą mokėjimo paslaugų teikėjas praneša mokėjimo paslaugų vartotojui, kad laikoma, jog mokėjimo paslaugų vartotojas sutinka su šiais pakeitimais, jeigu jis iki jų siūlomos įsigaliojimo dienos mokėjimo paslaugų teikėjui nepraneša, kad su jais nesutinka. Šiuo atveju mokėjimo paslaugų teikėjas nurodo, kad mokėjimo paslaugų vartotojas turi teisę nedelsdamas ir nemokėdamas jokių mokesčių nutraukti bendrąją sutartį prieš dieną, kurią, kaip siūloma, pradedami taikyti pakeitimai.
2. Palūkanų normų ar valiutos keitimo kursų pakeitimai gali būti taikomi nedelsiant ir be išpėjimo, jei tokia teisė nustatyta bendrojoje sutartyje ir jei pakeitimai grindžiami pagrindinėmis palūkanų normomis ar pagrindiniais valiutos keitimo kursais, dėl kurių susitarta pagal 45 straipsnio 3 dalies b ir c punktus. Mokėjimo paslaugų vartotojas informuojamas apie bet kokį palūkanų normos pakeitimą kuo anksčiau tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 44 straipsnio 1 dalyje, išskyrus atvejus, kai šalys konkrečiai susitaria dėl informacijos pateikimo ar sąlygų su ja susipažinti sudarymo dažnumo ar būdo. Tačiau palūkanų normos ar valiutos keitimo kursų pakeitimai, kurie yra palankesni mokėjimo paslaugų vartotojui, gali būti taikomi be išpėjimo.
3. Mokėjimo operacijoms taikytos palūkanų normos ar valiutos keitimo kurso pakeitimai įgyvendinami ir apskaičiuojami nešališkai, nediskriminuojant mokėjimo paslaugų vartotojų.

48 straipsnis

Bendrosios sutarties nutraukimas

1. Mokėjimo paslaugų vartotojas gali nutraukti bendrąją sutartį bet kuriuo metu, išskyrus atvejus, kai šalys susitaria dėl išpėjimo pateikimo laikotarpio. Šis laikotarpis negali būti ilgesnis nei vienas mėnuo.
2. Nutraukdamas bendrąją sutartį, sudarytą ilgesniam nei 12 mėnesių ar neapibrėžtam laikotarpiui, praėjus 12 mėnesių mokėjimo paslaugų vartotojas nemoka jokių mokesčių. Visais kitais atvejais sutarties nutraukimo mokesčiai turi būti pagrįsti ir atitikti išlaidas.
3. Jei tai nustatyta bendrojoje sutartyje, mokėjimo paslaugų teikėjas gali nutraukti bendrąją sutartį, sudarytą neapibrėžtam laikotarpiui, ne mažiau kaip prieš du mėnesius pateikdamas pranešimą tokiu pačiu būdu, kaip numatyta 44 straipsnio 1 dalyje.
4. Reguliariai už mokėjimo paslaugas imami mokesčiai mokėjimo paslaugos vartotojo mokami tik proporcingai iki tos datos, kai mokėjimo paslaugų vartotojas nutraukia sutartį. Jei tokie mokesčiai sumokėti iš anksto, jie proporcingai grąžinami.

5. Šio straipsnio nuostatos nedaro įtakos valstybių narių įstatymams ir kitiems teisės aktams, reglamentuojantiems šalių teises pareikšti, kad bendroji sutartis yra negaliojanti ar niekinė.
6. Valstybės narės gali nustatyti palankesnes nuostatas mokėjimo paslaugų vartotojams.

49 straipsnis

Informacija prieš vykdant atskirą mokėjimo operaciją

Kai vykdoma mokėtojo inicijuota atskira mokėjimo operacija pagal bendrąją sutartį, mokėjimo paslaugų teikėjas, mokėtoju pateikus prašymą dėl tos konkrečios mokėjimo operacijos, suteikia aiškią informaciją apie maksimalų vykdymo laiką ir mokesčius, kuriuos mokėtojas turi sumokėti, bei atitinkamais atvejais visų mokesčių sumų išskaidymą.

50 straipsnis

Mokėtoju teikiama informacija apie atskiras mokėjimo operacijas

1. Po to, kai atskiros mokėjimo operacijos suma nurašoma iš mokėtojo sąskaitos, arba, kai mokėtojas nenaudoja mokėjimo sąskaitos, gavęs mokėjimo nurodymą, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas mokėtoju tokiu pačiu būdu, kaip nustatyta 44 straipsnio 1 dalyje, nepagrįstai nedelsdamas pateikia šią informaciją:
 - (a) nuorodą, pagal kurią mokėtojas gali nustatyti kiekvieną mokėjimo operaciją ir atitinkamais atvejais su gavėju susijusią informaciją;
 - (b) mokėjimo operacijos sumą valiuta, kuria suma nurašoma iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos, arba mokėjimo nurodyme naudota valiuta;
 - (c) visų mokesčių už mokėjimo operaciją sumą, ir, kai taikytina, jos išskaidymą arba mokėtojo mokamas palūkanas;
 - (d) kai taikytina, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo mokėjimo operacijai taikytą valiutos keitimo kursą ir mokėjimo operacijos sumą po valiutos perskaičiavimo;
 - (e) nurašymo iš sąskaitos datą arba mokėjimo nurodymo gavimo datą.
2. Bendrojoje sutartyje gali būti nustatyta sąlyga, jog 1 dalyje nurodyta informacija turi būti pateikta ar sąlygos su ja susipažinti sudaromos reguliariai ne rečiau kaip kartą per mėnesį bei sutartu būdu, kad mokėtojas galėtų saugoti ir atkurti nepakitusią informaciją.
3. Tačiau valstybės narės gali reikalauti, kad mokėjimo paslaugų teikėjai kartą per mėnesį nemokamai pateiktų informaciją popieriuje.

51 straipsnis

Gavėjui teikiama informacija apie atskiras mokėjimo operacijas

1. Įvykdęs atskirą mokėjimo operaciją, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas gavėjui tokiu pačiu būdu, kaip nustatyta 44 straipsnio 1 dalyje, nepagrįstai nedelsdamas pateikia šią informaciją:
 - (a) nuorodą, pagal kurią gavėjas gali nustatyti mokėjimo operaciją ir atitinkamais atvejais mokėtoją, bei visą informaciją, perduotą atliekant mokėjimo operaciją;
 - (b) mokėjimo operacijos sumą valiuta, kuria suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo sąskaitą;
 - (c) visų mokesčių už mokėjimo operaciją sumą, ir, kai taikytina, jos išskaidymą arba gavėjo mokamas palūkanas;
 - (d) kai taikytina, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo mokėjimo operacijai taikytą valiutos keitimo kursą ir mokėjimo operacijos sumą iki to valiutos perskaičiavimo;
 - (e) įskaitymo į sąskaitą datą.

2. Bendrojoje sutartyje gali būti nustatyta sąlyga, jog 1 dalyje nurodyta informacija turi būti pateikta ar sąlygos su ja susipažinti sudaromos reguliariai ne rečiau kaip kartą per mėnesį bei sutartu būdu, kad gavėjas galėtų saugoti ir atkurti nepakitusią informaciją.
3. Tačiau valstybės narės gali reikalauti, kad mokėjimo paslaugų teikėjai kartą per mėnesį nemokamai pateiktų informaciją popieriuje.

4 SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

52 straipsnis

Valiuta ir valiutos perskaičiavimas

1. Mokėjimai atliekami valiuta, dėl kurios susitarė šalys.
2. Jeigu valiutos perskaičiavimo paslauga siūloma iki mokėjimo operacijos inicijavimo ir jeigu ši valiutos perskaičiavimo paslauga siūloma pardavimo vietoje arba ją siūlo gavėjas, valiutos perskaičiavimo paslaugą mokėtojui siūlanti šalis mokėtojui nurodo visus mokesčius ir valiutos keitimo kursą, kuris turi būti taikomas perskaičiuojant mokėjimo operacijos valiutą.

Mokėtojas turi sutikti, kad valiutos perskaičiavimo paslauga būtų teikiama šiuo pagrindu.

53 straipsnis

Informacija apie papildomus mokesčius ar nuolaidas

1. Kai už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą gavėjas pareikalauja mokesčio arba pasiūlo nuolaidą, jis mokėtoją apie tai informuoja iki mokėjimo operacijos inicijavimo.
2. Kai už tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą mokėjimo paslaugų teikėjas ar trečioji šalis pareikalauja mokesčio, ji mokėjimo paslaugų vartotoją apie tai informuoja iki mokėjimo operacijos inicijavimo.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

TEISĖS IR PAREIGOS, SUSIJUSIOS SU MOKĖJIMO PASLAUGŲ TEIKIMU IR NAUDOJIMU

1 SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

54 straipsnis

Taikymo sritis

1. Kai mokėjimo paslaugų vartotojas nėra vartotojas, mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti visai ar iš dalies netaikyti 55 straipsnio 1 dalies, 57 straipsnio 3 dalies, 64, 66, 67, 68, 71 ir 80 straipsnių. Mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas taip pat gali susitarti dėl kitokio laikotarpio, nei nustatyta 63 straipsnyje.
2. Valstybės narės gali numatyti, kad 91 straipsnis netaikomas tuo atveju, kai mokėjimo paslaugų vartotojas nėra vartotojas.
3. Valstybės narės gali nustatyti, kad šios antraštinės dalies nuostatos mikroįmonėms taikomos taip pat, kaip vartotojams.
4. Ši direktyva nedaro įtakos Direktyvai 2008/48/EB arba kitiems susijusiems Sąjungos ar nacionalinės teisės aktams, susijusiems su kreditų suteikimo vartotojams sąlygomis, kurios nederinamos pagal šią direktyvą ir neprieštarauja Sąjungos teisei.

55 straipsnis

Taikomi mokesčiai

1. Mokėjimo paslaugų teikėjas negali iš mokėjimo paslaugų vartotojo imti mokesčių už savo informavimo pareigų vykdymą ar taisomąsias ir prevencines priemones pagal šią antraštinę dalį, išskyrus atvejus, kai 70 straipsnio 1 dalyje, 71 straipsnio 5 dalyje ir 79 straipsnio 2 dalyje nurodyta kitaip. Mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas turi susitarti dėl šių mokesčių, kurie turi būti pagrįsti ir atitikti mokėjimo paslaugų teikėjo faktines išlaidas.
2. Jeigu mokėjimo operacijos metu valiuta neperskaičiuojama, valstybės narės reikalauja, kad gavėjas mokėtų mokesčius, kuriais jį apmokestina jo mokėjimo paslaugų teikėjas, o mokėtojas mokėtų mokesčius, kuriais jį apmokestina jo mokėjimo paslaugų teikėjas.
3. Mokėjimo paslaugų teikėjas netrukdo gavėjui iš mokėtojo reikalauti mokesčio, jam siūlyti nuolaidą ar kitaip jį skatinti naudoti tam tikrą mokėjimo priemonę. Tačiau taikomi mokesčiai neviršija gavėjo patiriamų išlaidų, susijusių su konkrečios mokėjimo priemonės naudojimu.
4. Tačiau valstybės narės užtikrina, kad gavėjas nereikalautų mokesčių už mokėjimo priemonių, su kuriomis susiję tarpbankiniai mokesčiai reglamentuojami Reglamentu (ES) Nr. [XX/XX/XX] [Leidinių biuro prašoma įterpti reglamento numerį, kai jis bus priimtas], naudojimą.

Mažos vertės mokėjimų priemonėms ir elektroniniams pinigams taikoma nukrypti leidžianti nuostata

1. Mokėjimo priemonių, kurios pagal bendrąją sutartį susijusios tik su atskiromis mokėjimo operacijomis, neviršijančiomis 30 EUR, arba kurioms nustatyta 150 EUR išlaidų riba arba kuriose bet kuriuo metu laikoma ne didesnė nei 150 EUR suma, atvejais mokėjimo paslaugų teikėjai gali susitarti su savo mokėjimo paslaugų vartotojais, kad:
 - (a) 61 straipsnio 1 dalies b punktas, 62 straipsnio 1 dalies c bei d punktai ir 66 straipsnio 2 dalis netaikomi, jei negalima mokėjimo priemonės blokuoti arba užkirsti kelią jai toliau naudoti;
 - (b) 64 straipsnis, 65 straipsnis, 66 straipsnio 1 bei 2 dalys netaikomi, jei mokėjimo priemonė yra naudojama anonimiškai arba jei mokėjimo paslaugų teikėjas dėl kitų priežasčių, susijusių su mokėjimo priemone, negali įrodyti, kad mokėjimo operacija buvo autorizuota;
 - (c) nukrypstant nuo 70 straipsnio 1 dalies, nereikalaujama, kad mokėjimo paslaugų teikėjas praneštų mokėjimo paslaugų vartotojui apie atsisakymą vykdyti mokėjimo nurodymą, jei akivaizdu, kad mokėjimo nurodymas nebus įvykdytas;
 - (d) nukrypstant nuo 71 straipsnio, mokėtojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai mokėjimo nurodymas perduotas arba sutikimas įvykdyti mokėjimo operaciją duotas gavėjui;
 - (e) nukrypstant nuo 74 ir 75 straipsnių, taikomi kiti vykdymo laikotarpiai.
2. Nacionalinių mokėjimo operacijų atvejais valstybės narės ar jų kompetentingos institucijos gali sumažinti arba padvigubinti 1 dalyje nurodytas sumas. Išankstinio mokėjimo priemonėms sumas jos gali padidinti iki 500 EUR.
3. Šios direktyvos 65 ir 66 straipsniai taip pat taikomi elektroniniams pinigams, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/110/EB 2 straipsnio 2 punkte, išskyrus atvejus, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas negali išaldyti mokėjimo sąskaitos ar blokuoti mokėjimo priemonės. Valstybės narės gali apriboti šią nukrypti leidžiančią nuostatą ir ją taikyti tik tam tikroms mokėjimo sąskaitoms ar tam tikros vertės mokėjimo priemonėms.

2 SKYRIUS

Mokėjimo operacijų autorizavimas

Sutikimas ir sutikimo panaikinimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo operacija būtų laikoma autorizuota tik tada, kai mokėtojas davė sutikimą įvykdyti mokėjimo operaciją. Mokėtojas gali autorizuoti mokėjimo operaciją iki jos įvykdymo arba ją įvykdžius, jei taip susitaria mokėtojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas.
2. Sutikimas įvykdyti mokėjimo operaciją ar keletą mokėjimo operacijų duodamas mokėtojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo sutarta forma. Sutikimas taip pat gali būti tiesiogiai arba netiesiogiai duodamas per gavėją. Taip pat laikoma, kad sutikimas įvykdyti mokėjimo operaciją yra duotas, kai mokėtojas autorizuoja mokėjimo paslaugas teikiančią trečiąją šalį inicijuoti mokėjimo operaciją su sąskaitą tvarkančiu mokėjimo paslaugų teikėju.
Jei nėra sutikimo, laikoma, kad mokėjimo operacija yra neautorizuota.
3. Mokėtojas gali panaikinti sutikimą bet kuriuo metu, bet ne vėliau kaip iki neatšaukiamumo momento pagal 71 straipsnį. Sutikimas įvykdyti kelias mokėjimo operacijas gali būti taip

pat panaikintas, ir tai reiškia, jog visos būsimos mokėjimo operacijos yra laikomos neautorizuotomis.

4. Mokėtojas ir atitinkamas (-i) mokėjimo paslaugų teikėjas (-ai) turi susitarti dėl sutikimo davimo procedūros.

58 straipsnis

Mokėjimo paslaugas teikiančios trečiosios šalies prieiga prie mokėjimo sąskaitos informacijos ir tos informacijos naudojimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad I priedo 7 punkte nurodytoms mokėjimo paslaugoms, kuriomis suteikiama galimybė naudotis mokėjimo sąskaitomis, gauti mokėtojas turėtų teisę pasitelkti mokėjimo paslaugas teikiančią trečiąją šalį.
2. Kai mokėtojas autorizuoja mokėjimo paslaugas teikiančią trečiąją šalį teikti 1 dalyje nurodytas mokėjimo paslaugas, pastaroji turi šias pareigas:
 - (a) užtikrinti, kad mokėjimo paslaugos vartotojo personalizuotais saugumo požymiais negalėtų naudotis kitos šalys;
 - (b) nedviprasmiškai patvirtinti savo tapatybę sąskaitos savininko sąskaitą tvarkančiam (-iems) mokėjimo paslaugų teikėjui (-ams);
 - (c) nelaikyti neskelbtinų mokėjimo duomenų arba personalizuotų skiriamųjų mokėjimo paslaugų vartotojo saugumo duomenų.
3. Mokėjimo inicijavimo paslaugos atveju sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas, gavęs mokėtojo mokėjimo nurodymą per mokėjimo paslaugas teikiančios trečiosios šalies tarnybas, nedelsdamas pastarajam praneša, kad gavo mokėjimo nurodymą, ir pateikia informaciją, ar yra pakankamai lėšų konkrečiai mokėjimo operacijai įvykdyti.
4. Sąskaitas tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai per mokėjimo paslaugas teikiančios trečiosios šalies tarnybas gautus mokėjimo nurodymus, jei nėra objektyvių priežasčių elgtis kitaip, vykdo nediskriminuodami įvykdymo laiko ir prioriteto atžvilgiu, palyginti su paties mokėtojo tiesiogiai pateiktais mokėjimo nurodymais.

59 straipsnis

Mokėjimo priemonės išduodančių trečiųjų šalių prieiga prie mokėjimo sąskaitos informacijos ir tos informacijos naudojimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo kortelių paslaugoms gauti mokėtojas turėtų teisę pasitelkti mokėjimo priemones išduodančią trečiąją šalį.
2. Jei mokėtojas davė sutikimą, kad mokėjimo priemones išduodanti trečioji šalis, kuri yra mokėtojui išdavusi mokėjimo priemonę, gautų informaciją, ar konkrečioje mokėtojo turimoje mokėjimo sąskaitoje yra pakankamai lėšų konkrečiai mokėjimo operacijai įvykdyti, tą konkrečią mokėjimo sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas, gavęs mokėtojo mokėjimo nurodymą, tokią informaciją nedelsdamas pateikia mokėjimo priemonės išduodančiai trečiajai šaliai.
3. Sąskaitas tvarkantys mokėjimo paslaugų teikėjai per mokėjimo priemones išduodančios trečiosios šalies tarnybas gautus mokėjimo nurodymus, jei nėra objektyvių priežasčių elgtis kitaip, vykdo nediskriminuodami įvykdymo laiko ir prioriteto atžvilgiu, palyginti su asmeniškai mokėtojo tiesiogiai pateiktais mokėjimo nurodymais.

60 straipsnis

Mokėjimo priemonės naudojimo ribos

1. Kai sutikimui duoti naudojama speciali mokėjimo priemonė, mokėtojas ir mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti dėl išlaidų ribų mokėjimo operacijose, kurios vykdomos naudojant tą mokėjimo priemonę.
2. Jei susitarta bendrojoje sutartyje, tai mokėjimo paslaugų teikėjas gali pasilikti teisę blokuoti mokėjimo priemonę dėl objektyviai pagrįstų priežasčių, susijusių su mokėjimo priemonės saugumu, įtariamam neautorizuotam ar nesąžiningu mokėjimo priemonės naudojimu arba mokėjimo priemonės su kredito linija atveju – labai padidėjusia rizika, kad mokėtojas gali negalėti įvykdyti savo mokėjimo įsipareigojimo.
3. Tokiais atvejais mokėjimo paslaugų teikėjas mokėtoją sutartu būdu informuoja apie mokėjimo priemonės blokavimą ir blokavimo priežastis, jei įmanoma, iki mokėjimo priemonės blokavimo ir ne vėliau kaip tuoj pat užblokavus priemonę, išskyrus atvejus, kai tokia informacija susilpnintų objektyviai pagrįstas saugumo priežastis ar būtų draudžiama pagal kitus atitinkamus Sąjungos ar nacionalinės teisės aktus.
4. Mokėjimo paslaugų teikėjas panaikina mokėjimo priemonės blokavimą ar ją pakeičia nauja mokėjimo priemone, kai nebelieka mokėjimo priemonės blokavimo priežasčių.

61 straipsnis

Mokėjimo paslaugų vartotojo pareigos, susijusios su mokėjimo priemonėmis

1. Mokėjimo paslaugų vartotojas, turintis teisę naudotis mokėjimo priemone, turi šias pareigas:
 - (a) naudotis mokėjimo priemone objektyviomis, nediskriminuojamomis ir proporcingomis sąlygomis, kuriomis reglamentuojamas mokėjimo priemonės išdavimas ir naudojimas;
 - (b) sužinojus apie mokėjimo priemonės praradimą, vagystę arba neteisėtą įgijimą ar neautorizuotą jos naudojimą, nepagrįstai nedelsiant pranešti apie tai mokėjimo paslaugų teikėjui arba pastarojo nurodytam subjektui.
2. Siekiant 1 dalies a punkte nurodytų tikslų, mokėjimo paslaugų vartotojas iš karto, gavęs mokėjimo priemonę, visų pirma imasi visų pagrįstų veiksmų, kad apsaugotų savo personalizuotus saugumo požymius. Mokėjimo paslaugų vartotojų apdairumo pareigos neturi trukdyti naudotis mokėjimo priemonėmis ir paslaugomis, kurios leidžiamos pagal šią direktyvą.

62 straipsnis

Mokėjimo paslaugų teikėjo pareigos, susijusios su mokėjimo priemonėmis

1. Mokėjimo paslaugų teikėjas, išduodamas mokėjimo priemonę, turi šias pareigas:
 - (a) užtikrinti, kad mokėjimo priemonės personalizuotais saugumo požymiais negalėtų naudotis kitos šalys, o tik mokėjimo paslaugų vartotojas, turintis teisę naudoti mokėjimo priemonę, nedarant įtakos 61 straipsnyje numatytiems mokėjimo paslaugų vartotojo pareigoms;
 - (b) nesiųsti neužsakytos mokėjimo priemonės, išskyrus atvejus, kai mokėjimo paslaugų vartotojui jau išduota mokėjimo priemonė turi būti pakeista;
 - (c) užtikrinti, kad visada būtų prieinamos tinkamos priemonės, kuriomis naudodamasis mokėjimo paslaugų vartotojas galėtų pateikti pranešimą pagal 61 straipsnio 1 dalies b punktą ar pareikalauti, kad mokėjimo priemonės blokavimas būtų panaikintas pagal 60 straipsnio 4 dalį; paprašius mokėjimo paslaugų teikėjas turi suteikti mokėjimo

paslaugų vartotojui priemonės, kuriomis per 18 mėnesių nuo pranešimo pateikimo jis gali įrodyti, kad yra pateikęs tokį pranešimą;

- (d) mokėtojui suteikti galimybę nemokamai pateikti pranešimą pagal 61 straipsnio 1 dalies b punktą ir mokesčių (jei jis yra) imti tik už pakeitimo išlaidas, tiesiogiai priskiriamas mokėjimo priemonei;
 - (e) neleisti naudoti mokėjimo priemonės, kai yra pateiktas pranešimas pagal 61 straipsnio 1 dalies b punktą.
2. Mokėjimo paslaugų teikėjui tenka mokėjimo priemonės siuntimo mokėtojui ar šios priemonės personalizuotų saugumo požymių siuntimo rizika.

63 straipsnis

Pranešimas apie neautorizuotas ar netinkamai įvykdytas mokėjimo operacijas

1. Mokėjimo paslaugų vartotojui ištaisymą sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas atlieka tik tuo atveju, jei jis, sužinojęs apie visas neautorizuotas ar netinkamai įvykdytas mokėjimo operacijas, dėl kurių gali būti pateikiami reikalavimai, įskaitant 80 straipsnyje nurodytus reikalavimus, praneša mokėjimo paslaugų teikėjui nepagrįstai nedelsdamas ir ne vėliau kaip per 13 mėnesių nuo nurašymo iš sąskaitos datos, išskyrus atvejus, kai taikytina, kuriais mokėjimo paslaugų teikėjas nepateikė informacijos apie tą mokėjimo operaciją ar nesudarė sąlygų su ja susipažinti pagal III antraštinę dalį.
2. Kai vykdamas operaciją dalyvauja mokėjimo paslaugas teikianti trečioji šalis, mokėjimo paslaugų vartotojui sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas ištaisymą taip pat atlieka pagal šio straipsnio 1 dalį, nedarant įtakos 65 straipsnio 2 daliai ir 80 straipsnio 1 daliai.

64 straipsnis

Mokėjimo operacijų autentiškumo patvirtinimo ir įvykdymo įrodymas

1. Valstybės narės reikalauja, kad jei mokėjimo paslaugų vartotojas neigia autorizavęs mokėjimo operaciją, kuri buvo įvykdyta, ar teigia, kad mokėjimo operacija buvo įvykdyta netinkamai, tai mokėjimo paslaugų teikėjas ir atitinkamais atvejais mokėjimo paslaugas teikianti trečioji šalis, jei ji operacijoje dalyvauja, turi įrodyti, kad mokėjimo operacijos autentiškumas buvo patvirtintas, ji buvo tinkamai užregistruota, įrašyta į sąskaitas ir jos nepaveikė techninis sutrikimas arba kitas trūkumas.

Jei mokėjimo operacija inicijuota per mokėjimo paslaugas teikiančią trečiąją šalį, tai jis ir turi įrodyti, kad mokėjimo operacijos nepaveikė techninis sutrikimas arba kiti trūkumai, susiję su mokėjimo paslauga, už kurią jis atsako.

2. Kai mokėjimo paslaugų vartotojas neigia autorizavęs mokėjimo operaciją, kuri yra įvykdyta, mokėjimo paslaugų teikėjo, įskaitant atitinkamais mokėjimo paslaugas teikiančią trečiąją šalį, užregistruotas mokėjimo priemonės naudojimas nebūtinai yra pakankamas įrodymas, kad mokėtojas autorizavo mokėjimo operaciją ar kad mokėtojas veikė nesąžiningai arba tyčia ar dėl didelio neatsargumo neįvykdė vienos ar kelių savo pareigų pagal 61 straipsnį.

65 straipsnis

Mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už neautorizuotas mokėjimo operacijas

1. Valstybės narės užtikrina, kad, nedarant įtakos 63 straipsniui, neautorizuotos mokėjimo operacijos atveju mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas mokėtojui sugrąžintų neautorizuotos mokėjimo operacijos sumą ir atitinkamais atvejais atkurtų mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų, jeigu neautorizuota mokėjimo

operacija nebūtų buvusi atlikta. Šiuo atveju taip pat užtikrinama, kad sumos įskaitymo į mokėtojo mokėjimo sąskaitą data turėtų būti ne vėlesnė nei data, kada ta suma nurašyta nuo sąskaitos.

2. Kai vykdančią operaciją dalyvauja mokėjimo paslaugas teikianti trečioji šalis, sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas grąžina neautorizuotos mokėjimo operacijos sumą ir atitinkamais atvejais atkuria mokėjimo sąskaitas, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų, jei neautorizuota mokėjimo operacija nebūtų buvusi atlikta. Gali būti taikoma mokėjimo paslaugas teikiančios trečiosios šalies finansinė kompensacija sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui.
3. Gali būti nustatyta tolesnė finansinė kompensacija laikantis mokėtojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo sudarytai sutarčiai arba, jei taikytina, mokėtojo ir mokėjimo paslaugas teikiančios trečiosios šalies sudarytai sutarčiai taikomos teisės nuostatų.

66 straipsnis

Mokėtojo atsakomybė už neautorizuotas mokėjimo operacijas

1. Nukrypstant nuo 65 straipsnio, mokėtoju gali tekti pareiga neviršijant 50 EUR maksimalios sumos padengti su neautorizuotomis mokėjimo operacijomis susijusius nuostolius, patirtus dėl prarastos ar pavogtos mokėjimo priemonės panaudojimo arba dėl neteisėto jos įgijimo.

Mokėtoju tenka visi su neautorizuotomis mokėjimo operacijomis susiję nuotoliai, jei jis juos patyrė veikdamas nesąžiningai arba dėl didelio neatsargumo ar tyčia neįvykdęs vienos ar kelių pareigų pagal 61 straipsnį. Tokiais atvejais šio straipsnio 1 dalyje nustatyta maksimali suma netaikoma. Mokėjimų, atliekamų nuotolinio ryšio priemonėmis, kai mokėjimo paslaugų teikėjas nereikalauja griežto kliento autentiškumo patvirtinimo, atveju finansinės pasekmės mokėtoju tenka tik tuomet, jei jis veikė nesąžiningai. Jei gavėjas arba gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas nepriima griežto kliento autentiškumo patvirtinimo, jie kompensuoja padarytą finansinę žalą mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui.

2. Mokėtoju netenka jokių finansinių pasekmių, atsiradusių dėl prarastos, pavogtos ar neteisėtai pasisavintos mokėjimo priemonės, po to, kai jis pateikė pranešimą pagal 61 straipsnio 1 dalies b punktą, išskyrus atvejus, kai mokėtojas veikė nesąžiningai. Jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas nesuteikia tinkamų priemonių, kad būtų galima bet kuriuo metu pranešti apie prarastą, pavogtą arba neteisėtai įgytą mokėjimo priemonę, kaip reikalaujama 62 straipsnio 1 dalies c punkte, mokėtojas neatsako už finansines pasekmes, atsiradusias dėl tos mokėjimo priemonės naudojimo, išskyrus atvejus, kai jis veikė nesąžiningai.

67 straipsnis

Gavėjo ar per jį inicijuotų mokėjimo operacijų sumų grąžinimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėtoju būtų suteikta teisė, jog mokėjimo paslaugų teikėjas grąžintų gavėjo ar per jį inicijuotos autorizuotos ir jau įvykdytos mokėjimo operacijos sumą, jeigu tenkinamos šios sąlygos:
 - (a) autorizuojant nebuvo nurodyta tiksli mokėjimo operacijos suma;
 - (b) mokėjimo operacijos suma yra didesnė už sumą, kurios pagrįstai galėjo tikėtis mokėtojas atsižvelgdamas į ankstesnių išlaidų struktūrą, bendrosios sutarties sąlygas ir atitinkamas aplinkybes tuo atveju.

Mokėjimo paslaugų teikėjo prašymu mokėtojas turi įrodyti, kad tokios sąlygos tenkinamos.

Grąžinama suma yra visa įvykdytos mokėjimo operacijos suma. Šiuo atveju tai reiškia ir tai, kad sumos įskaitymo į mokėtojo mokėjimo sąskaitą data turi būti ne vėlesnė nei data, kada ta suma nurašyta nuo sąskaitos.

Tiesioginio debeto atveju mokėtojas turi besąlygišką teisę į grąžinimą per 68 straipsnyje nustatytą laiką, išskyrus atvejus, kai gavėjas jau įvykdė sutartines pareigas ir paslaugos jau suteiktos mokėtojui arba prekės mokėtojo jau suvartotos. Mokėjimo paslaugų teikėjo prašymu gavėjas turi įrodyti, kad trečioje pastraipoje nurodytos sąlygos tenkinamos.

2. Tačiau taikant 1 dalies pirmos pastraipos b punktą mokėtojas negali remtis valiutos keitimo priežastimis, jeigu buvo taikomas pagrindinis valiutos keitimo kursas, dėl kurio jis susitarė su savo mokėjimo paslaugų teikėju, pagal 38 straipsnio 1 dalies d punktą ir 45 straipsnio 3 dalies b punktą.
3. Mokėtojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo bendrojoje sutartyje gali būti susitarta, kad mokėtojas neturi teisės į grąžinimą, jei jis davė savo sutikimą įvykdyti mokėjimo operaciją tiesiogiai mokėjimo paslaugų teikėjui, ir mokėjimo paslaugų teikėjas arba gavėjas mokėtojui sutartu būdu pateikė, kai taikytina, informaciją apie būsimą mokėjimo operaciją ar sudarė sąlygas su ja susipažinti ne mažiau kaip prieš keturias savaites iki numatyto mokėjimo operacijos įvykdymo.

68 straipsnis

Prašymai dėl gavėjo ar per jį inicijuotų mokėjimo operacijų sumų grąžinimo

1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėtojas galėtų prašyti grąžinti gavėjo ar per jį inicijuotos autorizuotos mokėjimo operacijos sumą, kaip nurodyta 67 straipsnyje, per aštuonias savaites nuo dienos, kai lėšos buvo nurašytos iš sąskaitos.
2. Gavęs prašymą dėl grąžinimo, per 10 darbo dienų mokėjimo paslaugų teikėjas grąžina visą mokėjimo operacijos sumą arba nurodo pateisinančias aplinkybes, dėl kurių jis atsisako ją grąžinti, nuroydamas įstaigas, į kurias mokėtojas gali kreiptis pagal 88–91 straipsnius, jeigu nesutinka su nurodytomis pateisinančiomis aplinkybėmis.

Pirmoje pastraipoje nurodyta mokėjimo paslaugų teikėjo atsisakymo atlikti grąžinimą teisė netaikoma 67 straipsnio 1 dalies ketvirtoje pastraipoje nurodytu atveju.

3 SKYRIUS

Mokėjimo operacijų vykdymas

1 SKIRSNIS

MOKĖJIMO NURODYMAI IR PERVESTOS SUMOS

69 straipsnis

Mokėjimo nurodymų gavimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad gavimo momentu būtų laikomas momentas, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas gauna mokėjimo nurodymą, kurį tiesiogiai inicijavo mokėtojas arba jo vardu veikianti mokėjimo paslaugas teikianti trečioji šalis arba kuris netiesiogiai gautas iš gavėjo ar per gavėją. Jei gavimo momentas nėra mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo darbo diena, laikoma, kad mokėjimo nurodymas gautas kitą darbo dieną. Mokėjimo paslaugų teikėjas gali nustatyti laiką besibaigiant darbo dienai, po kurio bet kuris gautas mokėjimo nurodymas laikomas gautu po jos einančią darbo dieną.
2. Jei mokėjimo nurodymą inicijuojantis mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas susitaria, kad mokėjimo nurodymas turi būti pradėtas vykdyti konkrečią dieną ar tam tikro laikotarpio pabaigoje, arba dieną, kai mokėtojas pateikia lėšas mokėjimo

paslaugų teikėjui, laikoma, kad gavimo momentas 74 straipsnio tikslais įvyksta tą sutartą dieną. Jei sutarta diena nėra mokėjimo paslaugų teikėjo darbo diena, laikoma, kad mokėjimo nurodymas gautas po jos einančią darbo dieną.

70 straipsnis

Atsisakymas vykdyti mokėjimo nurodymus

1. Kai mokėjimo paslaugų teikėjas atsisako vykdyti mokėjimo nurodymą, mokėjimo paslaugų vartotojui pranešama apie atsisakymą ir, jei įmanoma, apie atsisakymo priežastis ir visų faktinių klaidų, dėl kurių atsisakoma, ištaisymo procedūrą, išskyrus atvejus, kai tai draudžiama pagal kitus atitinkamus Sąjungos ar nacionalinės teisės aktus.

Mokėjimo paslaugų teikėjas sutartu būdu nedelsdamas pateikia pranešimą ar sudaro sąlygas su juo susipažinti, tačiau visais atvejais – per 74 straipsnyje nurodytus laikotarpius.

Bendrojoje sutartyje gali būti nustatyta sąlyga, kad mokėjimo paslaugų teikėjas gali imti mokesť už tokį pranešimą, jei atsisakymas yra objektyviai pagrįstas.
2. Kai įvykdytos visos mokėtojo bendrojoje sutartyje nustatytos sąlygos, mokėtojo sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas negali atsisakyti įvykdyti autorizuotos mokėjimo nurodymo nepriklausomai nuo to, ar mokėjimo nurodymas inicijuotas mokėtojo, jo vardu veikiančios mokėjimo paslaugas teikiančios trečiosios šalies, ar gavėjo arba per jį, išskyrus atvejus, kai tai draudžiama pagal kitus atitinkamus Sąjungos ar nacionalinės teisės aktus.
3. Taikant 74 ir 80 straipsnius, mokėjimo nurodymas, kurį atsisakyta vykdyti, laikomas negautu.

71 straipsnis

Mokėjimo nurodymo neatšaukiamumas

1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų vartotojas negalėtų atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai jį gauna mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, išskyrus atvejus, kai šiame straipsnyje nurodoma kitaip.
2. Kai mokėjimo operacija inicijuojama mokėtojo vardu veikiančios mokėjimo paslaugas teikiančios trečiosios šalies, gavėjo ar per jį, mokėtojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai mokėjimo paslaugas teikiančiai trečiajai šaliai duotas sutikimas inicijuoti mokėjimo operaciją arba gavėjui perduotas mokėjimo nurodymas arba duotas sutikimas atlikti mokėjimo operaciją.
3. Tačiau tiesioginio debeto atveju ir nedarant įtakos teisei į grąžinimą mokėtojas gali atšaukti mokėjimo nurodymą vėliausiai iki darbo dienos prieš dieną, kurią susitarta nurašyti lėšas iš sąskaitos, pabaigos.
4. 69 straipsnio 2 dalyje nurodytu atveju mokėjimo paslaugų vartotojas gali atšaukti mokėjimo nurodymą vėliausiai iki darbo dienos, einančios prieš sutartą dieną, pabaigos.
5. Suėjus 1–4 dalyse nurodytiems terminams, mokėjimo nurodymas gali būti atšauktas tik tuomet ir tik tokiu mastu, kai dėl to susitaria mokėjimo paslaugų vartotojas ir atitinkami mokėjimo paslaugų teikėjai. Be to, 2 ir 3 dalyse nurodytais atvejais taip pat būtinas gavėjo sutikimas. Atitinkamas mokėjimo paslaugų teikėjas gali imti mokesť už atšaukimą, jei tai numatyta bendrojoje sutartyje.

72 straipsnis

Pervestos ir gautos sumos

1. Valstybės narės reikalauja, kad mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas (-ai), gavėjas mokėjimo paslaugų teikėjas (-ai) ir mokėjimo paslaugų teikėjų tarpininkai pervestų visą mokėjimo operacijos sumą ir neatskaitytų mokesčių iš pervestos sumos.
2. Tačiau gavėjas ir mokėjimo paslaugų teikėjas gali susitarti, kad atitinkamas mokėjimo paslaugų teikėjas atskaito savo mokesčius iš pervedamos sumos prieš ją įskaitant į gavėjo sąskaitą. Tokiu atveju gavėjui pateikiamoje informacijoje visa mokėjimo operacijos suma ir mokesčiai nurodomi atskirai.
3. Jei iš pervestos sumos atskaitomi kiti negu 2 dalyje nurodyti mokesčiai, mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad gavėjas gautų visą mokėtojo inicijuotos mokėjimo operacijos sumą. Tais atvejais, kai mokėjimo operacija inicijuojama gavėjo ar per jį, mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad gavėjas gautų visą mokėjimo operacijos sumą.

2 SKIRSNIS

ĮVYKDYMO LAIKAS IR ĮSKAITYMO DATA

73 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis skirsnis taikomas:
 - (a) mokėjimo operacijoms eurai;
 - (b) nacionalinėms mokėjimo operacijoms euro zonai nepriklausančios valstybės narės valiuta;
 - (c) mokėjimo operacijoms, kurių metu atliekamas tik vienas valiutos perskaičiavimas tarp euro ir euro zonai nepriklausančios valstybės narės valiutos, laikantis sąlygos, kad reikiamas valiutos perskaičiavimas atliekamas atitinkamoje euro zonai nepriklausančioje valstybėje ir, tarptautinių mokėjimo operacijų atveju, tarptautinis pervedimas atliekamas eurai.
2. Jei mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas nesusitaria kitaip, šis skirsnis taikomas kitoms mokėjimo operacijoms, išskyrus 78 straipsnį, kuris nėra šalių dispozicijoje. Tačiau tuo atveju, jei mokėjimo paslaugų vartotojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas susitaria dėl ilgesnio laikotarpio, nei nustatyta 74 straipsnyje, Sąjungos viduje atliekamų mokėjimo operacijų atveju toks laikotarpis neviršija 4 darbo dienų nuo gavimo momento pagal 69 straipsnį.

74 straipsnis

Mokėjimo į mokėjimo sąskaitą operacijos

1. Valstybės narės reikalauja, kad mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrintų, jog po gavimo momento pagal 69 straipsnį mokėjimo operacijos suma būtų įskaityta į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą ne vėliau kaip iki kitos darbo dienos pabaigos. Šie laikotarpiai gali būti pratęsti dar viena darbo diena popierine forma inicijuotų mokėjimo operacijų atveju.
2. Valstybės narės reikalauja, kad gavėjas mokėjimo paslaugų teikėjas nustatytų įskaitymo datą ir pervestų mokėjimo operacijos sumą į gavėjo mokėjimo sąskaitą, kai mokėjimo paslaugų teikėjas gauna lėšas, kaip numatyta 78 straipsnyje.
3. Valstybės narės reikalauja, kad gavėjas mokėjimo paslaugų teikėjas mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui perduotų gavėjo ar per gavėją inicijuoto mokėjimo nurodymą per gavėjo

ir mokėjimo paslaugų teikėjo sutartą laikotarpį, sudarant galimybę, kad mokėjimas tiesioginio debeto atveju būtų atliktas sutartą nustatytą dieną.

75 straipsnis

Atvejis, kai gavėjas neturi mokėjimo sąskaitos mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje

Jei gavėjas neturi mokėjimo sąskaitos mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje, tai mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris gauna gavėjui skirtas lėšas, jas perveda gavėjui per 74 straipsnyje nustatytą laikotarpį.

76 straipsnis

Į mokėjimo sąskaitą įmokėti grynieji pinigai

Jei vartotojas įmoka grynuosius pinigus į mokėjimo sąskaitą toje mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje tos mokėjimo sąskaitos valiuta, tai mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad suma būtų galima disponuoti ir įskaitymo data būtų nustatyta iš karto po lėšų gavimo momento. Kai mokėjimo paslaugų vartotojas nėra vartotojas, suma galima disponuoti ir jos įskaitymo data turi būti ne vėliau kaip kitą darbo dieną po lėšų gavimo.

77 straipsnis

Nacionalinės mokėjimo operacijos

Nacionalinių mokėjimo operacijų atvejais valstybės narės gali numatyti trumpesnę, nei numatyta šiame skirsnyje, maksimalų mokėjimo operacijos įvykdymo terminą.

78 straipsnis

Įskaitymo data ir disponavimas lėšomis

1. Valstybės narės užtikrina, kad įskaitymo į gavėjo mokėjimo sąskaitą data būtų ne vėlesnė nei darbo diena, kurią mokėjimo operacijos suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą.
Gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas užtikrina, kad gavėjas galėtų naudotis mokėjimo operacijos suma iš karto po to, kai ta suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą, įskaitant mokėjimus, atliekamus vieno mokėjimo paslaugų teikėjo.
2. Valstybės narės užtikrina, kad nurašymo iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos data būtų ne ankstesnė nei momentas, kuriuo mokėjimo operacijos suma nurašoma iš tos mokėjimo sąskaitos.

3 SKIRSNIS

ATSAKOMYBĖ

79 straipsnis

Netinkami unikalūs identifikatoriai

1. Mokėjimo nurodymą vykdant pagal unikalų identifikatorių, jis laikomas tinkamai įvykdytu gavėjo, nurodyto unikaliu identifikatoriumi, atžvilgiu.
2. Jei mokėjimo paslaugų vartotojo pateiktas unikalus identifikatorius yra netinkamas, tai mokėjimo paslaugų teikėjas neatsako pagal 80 straipsnį už operacijos neįvykdymą arba netinkamą įvykdymą.
3. Tačiau mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas turi dėti deramas pastangas siekdamas atgauti mokėjimo operacijos lėšas.

4. Mokėjimo paslaugų teikėjas gali iš mokėjimo paslaugų vartotojo imti mokesį už lėšų gražinimą, jei tai numatyta bendrojoje sutartyje.
5. Jei mokėjimo paslaugų vartotojas pateikia ne tik informaciją, nurodytą 38 straipsnio 1 dalies a punkte ar 45 straipsnio 2 dalies b punkte, bet ir papildomą informaciją, tai mokėjimo paslaugų teikėjas atsako tik už mokėjimo operacijų vykdymą pagal mokėjimo paslaugų vartotojo pateiktą unikalų identifikatorių.

80 straipsnis

Mokėjimo operacijos neįvykdymas arba netinkamas ar pavėluotas įvykdymas

1. Mokėtojui tiesiogiai inicijavus mokėjimo nurodymą, mokėjimo paslaugų teikėjas, nedarant įtakos 63 straipsnio, 79 straipsnio 2 ir 3 dalių bei 83 straipsnio nuostatoms, atsako mokėtojui už tinkamą mokėjimo operacijos vykdymą, nebent jis gali įrodyti mokėtojui ir atitinkamais atvejais gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui, kad gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo operacijos sumą gavo pagal 74 straipsnio 1 dalies nuostatas. Tokiu atveju gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas atsako gavėjui už tinkamą mokėjimo operacijos vykdymą.

Mokėtojui inicijavus mokėjimo nurodymą per mokėjimo paslaugas teikiančią trečiąją šalį, mokėjimo paslaugas teikianti trečioji šalis, nedarant įtakos 63 straipsnio, 79 straipsnio 2 ir 3 dalių bei 83 straipsnio nuostatoms, atsako mokėtojui už tinkamą mokėjimo operacijos vykdymą, nebent ji gali įrodyti mokėtojui ir atitinkamais atvejais mokėtojo sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui, kad mokėtojo sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo inicijavimo rezultata gavo pagal 69 straipsnio nuostatas. Tokiu atveju mokėtojo sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas atsako gavėjui už tinkamą mokėjimo operacijos vykdymą.

Kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui arba mokėjimo paslaugas teikiančiai trečiajai šaliai kyla atsakomybė pagal pirmą arba antrą pastraipą, atitinkamas mokėjimo paslaugų teikėjas nepagrįstai nedelsdamas gražina mokėtojui neįvykdytos ar netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos sumą ir atitinkamais atvejais atkuria mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų, jei netinkamai įvykdyta mokėjimo operacija nebūtų buvusi atlikta. Sumos įskaitymo į mokėtojo mokėjimo sąskaitą data turi būti ne vėlesnė nei data, kada ta suma nurašyta nuo sąskaitos.

Pavėluoto mokėjimo operacijos įvykdymo atveju mokėtojas gali nuspręsti, kad sumos įskaitymo į gavėjo mokėjimo sąskaitą data būtų ne vėlesnė nei data, kurią suma turėjo būti įskaityta į sąskaitą, jei operacija būtų buvusi įvykdyta tinkamai.

Kai gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui kyla atsakomybė pagal pirmą pastraipą, jis nedelsdamas suteikia gavėjui mokėjimo operacijos sumą ir atitinkamais atvejais įskaityti atitinkamą sumą į gavėjo mokėjimo sąskaitą. Sumos įskaitymo data turi būti ne vėlesnė nei data, kurią suma turėjo būti įskaityta į sąskaitą, jei operacija būtų buvusi įvykdyta tinkamai.

Jei mokėtojo inicijuoto mokėjimo nurodymo atveju mokėjimo operacija neįvykdoma arba įvykdoma netinkamai, mokėjimo paslaugų teikėjas nepriklausomai nuo atsakomybės pagal šią dalį pareikalavus nedelsdamas imasi priemonių siekdamas atsekti mokėjimo operaciją ir praneša mokėtojui paieškos rezultatus. Mokestis už tai iš mokėtojo neimamas.

2. Gavėjui ar per jį inicijavus mokėjimo nurodymą, mokėjimo paslaugų teikėjas, nedarant įtakos 63 straipsnio, 79 straipsnio 2 ir 3 dalių bei 83 straipsnio nuostatoms, atsako gavėjui už tinkamą mokėjimo nurodymo perdavimą mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui pagal 74 straipsnio 3 dalies nuostatas. Kai gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra atsakingas pagal šią pastraipą, jis nedelsdamas atitinkamą mokėjimo nurodymą perduoda mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjui. Pavėluoto mokėjimo nurodymo perdavimo atveju sumos

įskaitymo į gavėjo mokėjimo sąskaitą data turi būti ne vėlesnė nei data, kurią suma turėjo būti įskaityta į sąskaitą, jei operacija būtų buvusi įvykdyta tinkamai.

Be to, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas, nedarant įtakos 63 straipsnio, 79 straipsnio 2 ir 3 dalių bei 83 straipsnio nuostatoms, atsako gavėjui už mokėjimo operacijos tvarkymą laikydamasis 78 straipsnyje nustatytų pareigų. Kai gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra atsakingas pagal šią pastraipą, jis užtikrina, kad mokėjimo operacijos suma būtų pateikta gavėjui iš karto po to, kai ta suma įskaitoma į gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo sąskaitą. Sumos įskaitymo į gavėjo mokėjimo sąskaitą data turi būti ne vėlesnė nei data, kurią suma turėjo būti įskaityta į sąskaitą, jei operacija būtų buvusi įvykdyta tinkamai.

Neįvykdytos ar netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos, už kurią gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas neatsako pagal pirmą ir antrą pastraipas, atveju mokėtoju atsako mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas. Kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas yra šiuo atveju atsakingas, jis tinkamai ir nepagrįstai nedelsdamas grąžina mokėtoju neįvykdytos arba netinkamai įvykdytos mokėjimo operacijos sumą ir kiekvienu atveju atkuria mokėjimo sąskaitos, iš kurios ta suma nurašyta, likutį, kuris būtų, jei netinkamai įvykdyta mokėjimo operacija nebūtų buvusi atlikta. Sumos įskaitymo į mokėtojo mokėjimo sąskaitą data turi būti ne vėlesnė nei data, kada ta suma nurašyta nuo sąskaitos.

Pavėluoto mokėjimo operacijos įvykdymo atveju mokėtojas gali nuspręsti, kad sumos įskaitymo į gavėjo mokėjimo sąskaitą data būtų ne vėlesnė nei data, kurią suma turėjo būti įskaityta į sąskaitą, jei operacija būtų buvusi įvykdyta tinkamai.

Jei gavėjo ar per gavėją inicijuoto mokėjimo nurodymo atveju mokėjimo operacija neįvykdoma arba įvykdoma netinkamai, mokėjimo paslaugų teikėjas nepriklausomai nuo atsakomybės pagal šią dalį pareikalavus nedelsdamas imasi priemonių siekdamas atsekti mokėjimo operaciją ir praneša gavėjui paieškos rezultatus. Mokestis už tai iš gavėjo neimamas.

3. Be to, mokėjimo paslaugų teikėjai atsako savo atitinkamiems mokėjimo paslaugų vartotojams už visus mokesčius, už kuriuos jie yra atsakingi, ir už visas palūkanas, kurios tenka mokėjimo paslaugų vartotojui dėl mokėjimo operacijos neįvykdymo arba netinkamo, įskaitant pavėluotą, įvykdymo.

81 straipsnis

Papildoma finansinė kompensacija

Sprendimas dėl papildomos finansinės kompensacijos (be tos, kuri numatyta pagal šį skirsnį) gali būti priimtas pagal teisės aktus, taikomus mokėjimo paslaugų vartotojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo sudarytai sutarčiai.

82 straipsnis

Atgręžtinio reikalavimo teisė

1. Jei mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė pagal 80 straipsnį yra priskirtina kitam mokėjimo paslaugų teikėjui arba tarpininkui, tai tas kitas mokėjimo paslaugų teikėjas ar tarpininkas kompensuoja pirmojo mokėjimo paslaugų teikėjo patirtus nuostolius arba pagal 80 straipsnį sumokėtas sumas. Tai apima ir kompensaciją, kai kuris nors mokėjimo paslaugų teikėjas netaiko griežto kliento autentiškumo patvirtinimo.
2. Papildoma finansinė kompensacija gali būti nustatyta remiantis mokėjimo paslaugų teikėjų ir (arba) tarpininkų susitarimais ir šiems susitarimams taikoma teise.

83 straipsnis
Atsakomybės netaikymas

Atsakomybė pagal 2 ir 3 skyrius netaikoma esant neįprastoms ir nenumatytoms aplinkybėms, kurių šalis, prašanti atsižvelgti į šias aplinkybes, negalėjo kontroliuoti ir kurių pasekmės būtų neišvengiamos nepaisant visų pastangų jų išvengti, arba kai mokėjimo paslaugų teikėją saisto kitos teisinės pareigos, nustatytos nacionalinės arba Sąjungos teisės aktuose.

4 SKYRIUS
DUOMENŲ APSAUGA

84 straipsnis
Duomenų apsauga

Taikant šią direktyvą asmens duomenys tvarkomi laikantis Direktyvos 95/46/EB, nacionalinių taisyklių, kuriomis Direktyva 95/46/EB perkeliama į nacionalinę teisę, ir Reglamento (EB) Nr. 45/2001.

5 SKYRIUS
VEIKLA, SAUGUMAS IR AUTENTIŠKUMO PATVIRTINIMAS

85 straipsnis
Saugumo reikalavimai ir pranešimas apie incidentus

1. Mokėjimo paslaugų teikėjams taikoma Direktyva [TIS direktyva] [Leidinių biuro prašoma įterpti direktyvos numerį, kai ji bus priimta] ir konkrečiai jos 14 ir 15 straipsniuose nustatyti rizikos valdymo ir pranešimo apie incidentus reikalavimai.
2. Pagal Direktyvos [TIS direktyva] [Leidinių biuro prašoma įterpti direktyvos numerį, kai ji bus priimta] 6 straipsnio 1 dalį paskirta institucija buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai ir EBI nepagrįstai nedelsdama praneša apie mokėjimo paslaugų teikėjų pateiktus pranešimus apie TIS incidentus.
3. Gavusi pranešimą, kai taikytina, EBI informuoja kitų valstybių narių kompetentingas institucijas.
4. Be Direktyvos [TIS direktyva] [Leidinių biuro prašoma įterpti direktyvos numerį, kai ji bus priimta] 14 straipsnio 4 dalies nuostatų, kai saugumo incidentas gali turėti poveikio mokėjimo paslaugų teikėjo mokėjimo paslaugų vartotojų finansiniams interesams, nepagrįstai nedelsdamas jis praneša apie incidentą savo mokėjimo paslaugų vartotojams ir juos informuoja apie galimas rizikos mažinimo priemones, kurių jie patys gali imtis, kad sumažintų neigiamas incidento pasekmes.

86 straipsnis
Igyvendinimas ir ataskaitų teikimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai institucijai, paskirtai pagal Direktyvos [TIS direktyva] [Leidinių biuro prašoma įterpti direktyvos numerį, kai ji bus priimta] 6 straipsnio 1 dalį, kas metus teiktų atnaujintą informaciją apie operacinės ir saugumo rizikos, susijusios su jų teikiamomis mokėjimo paslaugomis, vertinimą ir reaguojant į tą riziką įgyvendintų rizikos mažinimo priemonių ir kontrolės mechanizmų adekvatumą. Pagal Direktyvos [TIS direktyva] [Leidinių biuro prašoma įterpti direktyvos numerį, kai ji bus priimta] 6 straipsnio 1 dalį paskirta institucija šios informacijos kopiją nepagrįstai nedelsdama perduoda buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai.

2. Nedarant įtakos Direktyvos [TIS direktyva] [Leidinių biuro prašoma įterpti direktyvos numerį, kai ji bus priimta] 14 ir 15 straipsniams, glaudžiai bendradarbiaudama su ECB, EBI parengia gaires dėl saugumo priemonių nustatymo, įgyvendinimo ir stebėsenos, įskaitant atitinkamais atvejais sertifikavimo procesus. Ji atsižvelgia, *inter alia*, į standartus ir (arba) specifikacijas, kuriuos Komisija paskelbė pagal Direktyvos [TIS direktyva] [Leidinių biuro prašoma įterpti direktyvos numerį, kai ji bus priimta] 16 straipsnio 2 dalį.
3. Glaudžiai bendradarbiaudama su ECB, EBI gaires reguliariai, bet ne rečiau kaip kas dvejus metus, peržiūri.
4. Nedarant įtakos Direktyvos [TIS direktyva] [Leidinių biuro prašoma įterpti direktyvos numerį, kai ji bus priimta] 14 ir 15 straipsniams, EBI paskelbia gaires, kurios padėtų mokėjimo paslaugų teikėjams nustatyti, kada incidentai yra dideli ir kokiomis aplinkybėmis mokėjimo įstaiga turi pranešti apie saugumo incidentą. Tos gairės paskelbiamos iki (įterpti datą – dveji metai nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos).

87 straipsnis

Autentiškumo patvirtinimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad kai mokėtojas inicijuoja elektroninio mokėjimo operaciją, mokėjimo paslaugų teikėjas taikytų griežtą kliento autentiškumo patvirtinimą, nebent EBI gairėse numatytos konkrečios išimtys atsižvelgiant į riziką, susijusią su teikiama mokėjimo paslauga. Ši nuostata taikoma ir mokėjimo paslaugas teikiančiai trečiajai šaliai, mokėtojo vardu inicijuojančiai mokėjimo operaciją. Sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas leidžia mokėjimo paslaugas teikiančiai trečiajai šaliai, veikiančiai mokėjimo paslaugų teikėjo vardu, kliautis sąskaitą tvarkančio mokėjimo paslaugų teikėjo autentiškumo patvirtinimo metodais.
2. Kai mokėjimo paslaugų teikėjas teikia I priedo 7 punkte nurodytas paslaugas, jis patvirtina savo tapatybę sąskaitos savininko sąskaitą tvarkančiam mokėjimo paslaugų teikėjui.
3. Pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį, glaudžiai bendradarbiaudama su ECB, EBI paskelbia mokėjimo paslaugų teikėjams, nustatytiems šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalyje, skirtas gaires dėl moderniausio kliento autentiškumo patvirtinimo ir griežto kliento autentiškumo patvirtinimo naudojimo išimčių. Tos gairės paskelbiamos iki (įterpti datą – dveji metai nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos) ir prireikus reguliariai atnaujinamos.

6 SKYRIUS

NETEISMINIO SKUNDŲ SPRENDIMO IR TEISIŲ GYNIMO PROCEDŪROS GINČAMS SPRĘSTI

1 SKIRSNIS

SKUNDŲ SPRENDIMO PROCEDŪROS

88 straipsnis

Skundai

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų sukurtos procedūros, pagal kurias mokėjimo paslaugų vartotojai ir kitos suinteresuotos šalys, įskaitant vartotojų asociacijas, galėtų kompetentingoms institucijoms pateikti skundus, jei įtaria, kad mokėjimo paslaugų teikėjai pažeidė šios direktyvos nuostatas.
2. Tinkamais atvejais ir nedarant įtakos teisei paduoti skundą teismui pagal nacionalinę proceso teisę, kompetingos institucijos savo atsakyme skundą pateikusį asmenį informuoja apie 91 straipsnyje nustatyta tvarka sukurtas neteisminio skundų sprendimo ir teisių gynimo procedūras.

Kompetentingos institucijos

1. Valstybės narės paskiria kompetentingas institucijas, kurios užtikrintų ir stebėtų veiksmingą šios direktyvos laikymąsi. Tos kompetentingos institucijos imasi visų priemonių, būtinų direktyvos laikymuisi užtikrinti. Jos yra nepriklausomos nuo mokėjimo paslaugų teikėjų. Jos yra kompetentingos institucijos, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 1039/2010 4 straipsnio 2 dalyje.
2. 1 dalyje nurodytos institucijos turi visus savo pareigoms atlikti būtinus įgaliojimus. Jeigu veiksmingą šios direktyvos laikymąsi užtikrinti ir stebėti yra įgaliota daugiau negu viena kompetentinga institucija, tai valstybės narės užtikrina tų institucijų glaudų bendradarbiavimą, kad jos galėtų veiksmingai vykdyti savo atitinkamas pareigas.
3. Pagal III ir IV antraštinės dalis priimtų nacionalinės teisės aktų nuostatų pažeidimo ar įtariamo pažeidimo atveju šio straipsnio 1 dalyje nurodytos kompetentingos institucijos yra mokėjimo paslaugų teikėjo buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, tačiau filialų ir tarpininkų, veikiančių naudojantis įsisteigimo teise, atveju – priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos.
4. Valstybės narės praneša Komisijai apie 1 dalyje nurodytas paskirtas kompetentingas institucijas ne vėliau kaip [... metai nuo šios direktyvos įsigaliojimo]. Jos informuoja Komisiją apie pareigų paskirstymą toms institucijoms. Jos nedelsdamos praneša Komisijai apie visus vėlesnius su tų institucijų paskyrimu ir atitinkama kompetencija susijusius pasikeitimus.

2 SKIRSNIS

NETEISMINIO TEISIŲ GYNIMO PROCEDŪROS IR SANKCIJOS

Vidinis ginčų sprendimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai nustatytų tinkamas ir veiksmingas vartotojų skundų sprendimo procedūras, skirtas mokėjimo paslaugų vartotojų skundams dėl pagal šią direktyvą kylančių teisių ir pareigų nagrinėti.
2. Valstybės narės reikalauja mokėjimo paslaugų teikėjus dėti kuo daugiau pastangų, kad per tinkamą laiką ir ne ilgiau kaip per 15 darbo dienų būtų raštu atsakyta į mokėjimo paslaugų vartotojų skundus ir visus juose iškeltus klausimus. Išskirtiniais atvejais, jei dėl priežasčių, kurių mokėjimo paslaugų teikėjas negalėjo kontroliuoti, atsakymo neįmanoma pateikti per 15 darbo dienų, jis turi išsiųsti negalutinį atsakymą aiškiai nurodęs atsakymo į skundą vėlavimo priežastis ir terminą, iki kurio vartotojas gaus galutinį atsakymą. Bet kuriuo atveju tas terminas negali būti vėliau nei dar po 30 darbo dienų.
3. Mokėjimo paslaugų teikėjas mokėjimo paslaugų vartotoją informuoja, kurie neteisminio teisių gynimo subjektai yra kompetentingi nagrinėti ginčus dėl pagal šią direktyvą kylančių teisių ir pareigų.
4. 2 dalyje nurodyta informacija paprastai, tiesiogiai, aiškiai ir nuolat teikiama mokėjimo paslaugų teikėjo interneto svetainėje, jei tokia yra, mokėjimo paslaugų teikėjo ir mokėjimo paslaugų sutarties bendrosiose nuostatose ir su tokiomis sutartimis susijusiose sąskaitose faktūrose bei kvituose. Ją teikiant nurodoma, kaip galima rasti daugiau informacijos apie atitinkamą neteisminio teisių gynimo subjektą ir kreipimosi į jį sąlygas.

91 straipsnis
Neteisminis teisių gynimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad pagal atitinkamus nacionalinės ir Sąjungos teisės aktus būtų nustatytos tinkamos ir veiksmingos neteismo skundų sprendimo ir teisių gynimo procedūros, skirtos mokėjimo paslaugų vartotojų ir jų mokėjimo paslaugų teikėjų ginčams dėl pagal šią direktyvą kylančių teisių ir pareigų spręsti, atitinkamai atvejais pasitelkiant esamas įstaigas. Valstybės narės užtikrina, kad tokios procedūros būtų taikomos mokėjimo paslaugų teikėjams ir kad jos taip pat būtų taikomos paskirtiems atstovams.
2. Valstybės narės reikalauja, kad 1 dalyje nurodytos įstaigos bendradarbiautų spręsdamos tarpvalstybinius ginčus dėl pagal šią direktyvą kylančių teisių ir pareigų.

92 straipsnis
Sankcijos

1. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai ir mokėjimo paslaugas teikiančios trečiosios šalys atsakytų už pagal šią direktyvą priimtų nacionalinių nuostatų pažeidimus.
2. Nedarant įtakos valstybių narių teisei taikyti baudžiamąsias sankcijas, valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos galėtų imtis tinkamų administracinių priemonių ir taikyti administracines sankcijas, kai 1 dalyje nurodyti mokėjimo paslaugų teikėjai ir mokėjimo paslaugas teikiančios trečiosios šalys pažeidžia šią direktyvą perkeliant į nacionalinę teisę priimtas nacionalines nuostatas, taip pat užtikrina, kad jos būtų taikomos. Tos priemonės ir sankcijos yra veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.

V ANTRAŠTINĖ DALIS DELEGUOTIEJI AKTAI

93 straipsnis Deleguotieji aktai

Komisijai pagal 94 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais:

- (a) pritaikoma nuoroda šios direktyvos 4 straipsnio 29 punkte į Rekomendaciją 2003/361/EB, kai ta rekomendacija iš dalies pakeičiama;
- (b) atnaujinamos 27 straipsnio 1 dalyje ir 66 straipsnio 1 dalyje nurodytos sumos siekiant atsižvelgti į infliaciją ir reikšmingus pokyčius rinkoje.

94 straipsnis Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.
2. 93 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo [įterpti datą – teisėkūros akto įsigaliojimo datą].
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 93 straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
5. Pagal 93 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

95 straipsnis

Visiškas suderinimas

1. Nedarant įtakos 31 straipsnio 2 dalies, 34 straipsnio, 35 straipsnio 2 dalies, 48 straipsnio 6 dalies, 50 straipsnio 3 dalies, 51 straipsnio 3 dalies, 54 straipsnio 2 dalies, 56 straipsnio 2 dalies, 77 ir 96 straipsnių taikymui, kai šioje direktyvoje numatytos suderintos nuostatos, valstybės narės negali toliau taikyti arba nustatyti kitų nuostatų, nei nustatytos šioje direktyvoje.
2. Kai valstybė narė naudojasi 1 dalyje nurodytomis galimybėmis, ji informuoja apie tai ir apie visus tolesnius pakeitimus Komisiją. Komisija paskelbia informaciją interneto svetainėje arba sudaro sąlygas visuomenei susipažinti su ja kitu lengvai prieinamu būdu.
3. Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo paslaugų teikėjai nenukryptų mokėjimo paslaugų vartotojų nenaudai nuo šios direktyvos nuostatas įgyvendinančių arba jas atitinkančių nacionalinės teisės aktų nuostatų, išskyrus atvejus, kai tai aiškiai joje nustatyta.

Tačiau mokėjimo paslaugų teikėjai gali nuspręsti mokėjimo paslaugų vartotojams taikyti palankesnes sąlygas.

96 straipsnis

Nuostata dėl peržiūros

Per penkerius metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo Komisija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui bei Europos Centriniam Bankui šios direktyvos taikymo ir poveikio, visų pirma 55 straipsnio 3 ir 4 dalyse nustatytų mokesčių taisyklių tinkamumo ir poveikio, ataskaitą.

97 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostata

1. Valstybės narės leidžia juridiniams asmenims, kurie pagal nacionalinę teisę, perkeliančią Direktyvą 2007/64/EB, mokėjimo įstaigos veiklą pradėjo prieš [*Leidinių biuro prašoma įterpti galutinio perkėlimo į nacionalinę teisę datą*], tęsti tą veiklą pagal Direktyvoje 2007/64/EB nustatytus reikalavimus iki [*Leidinių biuro prašoma įterpti datą, kuri bus 6 mėnesiai po galutinio perkėlimo į nacionalinę teisę dienos*] be šios direktyvos 5 straipsnyje numatyto leidimo ir nereikalaujant, kad jie atitiktų kitas šios direktyvos II antraštinėje dalyje nustatytas ar minimas nuostatas.

Valstybės narės reikalauja, kad pirmoje pastraipoje nurodyti juridiniai asmenys pateiktų kompetentingoms institucijoms visą reikalingą informaciją, kad šios galėtų ne vėliau kaip [*Leidinių biuro prašoma įterpti datą, kuri bus 6 mėnesiai po galutinio perkėlimo į nacionalinę teisę dienos*] įvertinti, ar tie juridiniai asmenys laikosi šioje direktyvoje nustatytų reikalavimų, ir jeigu ne, kokių priemonių turi būti imtasi siekiant užtikrinti jų laikymąsi arba ar yra pagrindas panaikinti leidimą.

Pirmoje pastraipoje nurodytiems juridiniams asmenims, kurie kompetentingoms institucijoms patikrinus laikosi šios direktyvos II antraštinėje dalyje nustatytų reikalavimų, suteikiamas leidimas ir jie įtraukiami į buveinės valstybės narės registrą ir EBI registrą pagal šios direktyvos 13 ir 14 straipsnius. Jei tie juridiniai asmenys iki [*Leidinių biuro prašoma įterpti datą, kuri bus 6 mėnesiai po galutinio perkėlimo į nacionalinę teisę dienos*] nesilaiko šios direktyvos II antraštinėje dalyje nustatytų reikalavimų, pagal šios direktyvos 30 straipsnį jiems draudžiama teikti mokėjimo paslaugas.

2. Valstybės narės gali numatyti, kad šio straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytiems juridiniams asmenims leidimas suteikiamas automatiškai ir šie asmenys įtraukiami į buveinės valstybės narės nacionalinį registrą ir EBI registrą pagal 13 ir 14 straipsnius, jei kompetentingoms institucijoms įrodyta, kad 5 ir 10 straipsniuose nustatyti reikalavimai yra tenkinami. Prieš suteikdamos leidimus atitinkamiems subjektams, kompetentingos institucijos juos apie tai informuoja.
3. Valstybės narės leidžia fiziniams arba juridiniams asmenims, kurie mokėjimo įstaigos, kaip apibrėžta šioje direktyvoje, veiklą pradėjo prieš [*Leidinių biuro prašoma įterpti galutinio perkėlimo į nacionalinę teisę datą*] ir kuriems taikoma išimtis pagal Direktyvos 2007/64/EB, tęsti tą veiklą atitinkamoje valstybėje narėje pagal Direktyvos 2000/46/EB nuostatas iki [*Leidinių biuro prašoma įterpti datą, kuri bus 12 mėnesių po galutinio perkėlimo į nacionalinę teisę dienos*] be šios direktyvos 5 arba 27 straipsnyje numatyto leidimo ir nereikalaujant, kad jie atitiktų kitas šios direktyvos II antraštinėje dalyje nustatytas ar minimas nuostatas. Visiems asmenims, kuriems šiuo laikotarpiu pagal šią direktyvą leidimas nesuteikiamas arba nepradedama taikyti išimtis, draudžiama teikti mokėjimo paslaugas pagal šios direktyvos 30 straipsnį.

98 straipsnis

Direktyvos 2002/65/EB pakeitimai

Direktyvos 2002/65/EB 4 straipsnio 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Kai taikytina ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva [*Leidinių biuro prašoma įterpti šios direktyvos numerį*]*, šios direktyvos 3 straipsnio 1 dalyje esančios su informavimu susijusios nuostatos, išskyrus 2 punkto c–g papunkčius, 3 punkto a, d ir e papunkčius bei 4 punkto b papunktį, pakeičiamos tos direktyvos 37, 38, 44 ir 45 straipsniais.“

* [data] Europos Parlamento ir Tarybos direktyva ... [*įterpti visą pavadinimą*] (OL L..).

99 straipsnis

Direktyvos 2013/36/ES pakeitimas

Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/36/ES⁵⁰ I priedo 4 punktą pakeičiamas taip:

„(4) Mokėjimo paslaugos, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/XX/ES* [*Leidinių biuro prašoma įterpti šios direktyvos pavadinimą ir numerį, kai ji bus priimta*] 4 straipsnio 3 punkte.“

* [data] Europos Parlamento ir Tarybos direktyva ...

100 straipsnis

Direktyvos 2009/110/EB pakeitimai

Direktyvos 2009/110/EB 18 straipsnis papildomas šia 4 dalimi:

„4. Valstybės narės leidžia elektroninių pinigų įstaigoms, kurios pradėjo veiklą prieš priimant Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą [*Leidinių biuro prašoma įterpti šios direktyvos numerį*]*, kaip numatyta šioje direktyvoje ir Direktyvoje 2007/64/EB, valstybėje narėje, kurioje yra jų pagrindinė buveinė, tęsti tą veiklą toje valstybėje narėje arba kitoje valstybėje narėje iki [*Leidinių*

⁵⁰ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

biuro prašoma įterpti datą, kuri bus 6 mėnesiai po galutinio perkėlimo į nacionalinę teisę dienos] be šios direktyvos 3 straipsnyje numatyto leidimo ir nereikalaujant, kad šios įstaigos atitiktų kitus šios direktyvos II antraštinėje dalyje nustatytus ar minimumus reikalavimus.

Valstybės narės reikalauja, kad pirmoje pastraipoje nurodyti juridiniai asmenys pateiktų kompetentingoms institucijoms visą reikalingą informaciją, kad šios galėtų ne vėliau kaip [Leidinių biuro prašoma įterpti datą, kuri bus 6 mėnesiai po galutinio perkėlimo į nacionalinę teisę dienos] įvertinti, ar tie juridiniai asmenys laikosi šios direktyvos II antraštinėje dalyje nustatytų reikalavimų, ir jeigu ne, kokių priemonių turi būti imtasi siekiant užtikrinti jų laikymąsi arba ar yra pagrindas panaikinti leidimą.

Pirmoje pastraipoje nurodytiems juridiniams asmenims, kurie kompetentingoms institucijoms patikrinus laikosi šios direktyvos II antraštinėje dalyje nustatytų reikalavimų, suteikiamas leidimas ir jie įtraukiami į registrą. Jei tie juridiniai asmenys iki [Leidinių biuro prašoma įterpti datą, kuri bus 6 mėnesiai po galutinio perkėlimo į nacionalinę teisę dienos] nesilaiko šios direktyvos II antraštinėje dalyje nustatytų reikalavimų, jiems draudžiama leisti elektroninius pinigus.“

* [data] Europos Parlamento ir Tarybos direktyva ... [įterpti visą pavadinimą] (OL L..).

**

101 straipsnis **Panaikinimas**

Direktyva 2007/64/EB panaikinama nuo [*Leidinių biuro prašoma įrašyti datą, t. y. kitą dieną po 102 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje nustatytos dienos*].

Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos pagal II priede pateiktą atitikmenų lentelę.

102 straipsnis **Perkėlimas į nacionalinę teisę**

1. Valstybės narės ne vėliau kaip iki [*dveji metai po priėmimo*] priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.
2. Tas nuostatas jos taiko nuo [...].
Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.
3. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

103 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

104 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

*Europos Parlamento vardu
Pirmininkas*

*Tarybos vardu
Pirmininkas*

I PRIEDAS
MOKĖJIMO PASLAUGOS (4 STRAIPSNIO 3 PUNKTAS)

1. Paslaugos, kuriomis sudaromos sąlygos grynuosius pinigus įmokėti į mokėjimo sąskaitas, ir visos su mokėjimo sąskaitos tvarkymu susijusios operacijos.
2. Paslaugos, kuriomis sudaromos sąlygos grynuosius pinigus išimti iš mokėjimo sąskaitos, ir visos su mokėjimo sąskaitos tvarkymu susijusios operacijos.
3. Mokėjimo operacijų vykdymas, įskaitant lėšų pervedimą į mokėjimo sąskaitą, atidarytą vartotojo mokėjimo paslaugų teikėjo arba kito mokėjimo paslaugų teikėjo įstaigoje:
 - (a) tiesioginio debeto pervedimų vykdymas, įskaitant vienkartinius tiesioginio debeto pervedimus,
 - (b) mokėjimo operacijų vykdymas naudojantis mokėjimo kortele arba panašia priemone,
 - (c) kredito pervedimų vykdymas, įskaitant periodinius pervedimus.
4. Mokėjimo operacijų vykdymas, kai mokėjimo paslaugų vartotojui lėšos suteiktos pagal kredito liniją:
 - (a) tiesioginio debeto pervedimų vykdymas, įskaitant vienkartinius tiesioginio debeto pervedimus,
 - (b) mokėjimo operacijų vykdymas naudojantis mokėjimo kortele arba panašia priemone,
 - (c) kredito pervedimų vykdymas, įskaitant periodinius pervedimus.
5. Mokėjimo priemonių išdavimas ir (arba) mokėjimo operacijų aptarnavimas.
6. Pinigų perlaidos.
7. Prieiga prie mokėjimo sąskaitų grindžiamos paslaugos, kurias teikia mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris nėra sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas, ir kurios gali būti:
 - (a) mokėjimo inicijavimo paslaugos;
 - (b) informacijos apie sąskaitas paslaugos.

II PRIEDAS
ATITIKMENŲ LENTELĖ

Ši direktyva		Direktyva 2007/64/EB	
1 straipsnio 1 dalis		1 straipsnio 1 dalis	
1 straipsnio 2 dalis		1 straipsnio 2 dalis	
2 straipsnio 1 dalis		2 straipsnio 1 dalis	
2 straipsnio 2 dalis		2 straipsnio 2 dalis	
2 straipsnio 3 dalis		2 straipsnio 3 dalis	
3 straipsnis Išbrauktas o punktas		3 straipsnis	
4 straipsnis Pridėta apibrėžčių		4 straipsnis	
		5 straipsnis. Pridėtos taisyklės dėl leidimo prašymų	
6 straipsnis		6 straipsnis	
7 straipsnio 1 dalis		7 straipsnio 1 dalis	
7 straipsnio 2 dalis		7 straipsnio 2 dalis	
7 straipsnio 3 dalis		7 straipsnio 3 dalis	
8 straipsnio 1 dalis		8 straipsnio 1 dalis	
8 straipsnio 2 dalis		8 straipsnio 2 dalis	
8 straipsnio 3 dalis		8 straipsnio 3 dalis	
9 straipsnio 1 dalis		9 straipsnio 1 dalis	
		9 straipsnio 2 dalis Išbrauktos 9 straipsnio 3 ir 4 dalys	
10 straipsnio 1 dalis		10 straipsnio 1 dalis	
10 straipsnio 2 dalis		10 straipsnio 2 dalis	
10 straipsnio 3 dalis		10 straipsnio 3 dalis	
10 straipsnio 4 dalis		10 straipsnio 4 dalis	
10 straipsnio 5 dalis		10 straipsnio 5 dalis	
10 straipsnio 6 dalis		10 straipsnio 6 dalis	
10 straipsnio 7 dalis		10 straipsnio 7 dalis	
10 straipsnio 8 dalis		10 straipsnio 8 dalis	
10 straipsnio 9 dalis		10 straipsnio 9 dalis	
11 straipsnis		11 straipsnis	
12 straipsnio 1 dalis		12 straipsnio 1 dalis	
12 straipsnio 2 dalis		12 straipsnio 2 dalis	
12 straipsnio 3 dalis		12 straipsnio 3 dalis	
13 straipsnis		13 straipsnis	
14 straipsnio 1 dalis			
14 straipsnio 2 dalis			
14 straipsnio 3 dalis			
14 straipsnio 4 dalis			
15 straipsnis		14 straipsnis	
16 straipsnio 1 dalis		15 straipsnio 1 dalis	
16 straipsnio 2 dalis		15 straipsnio 2 dalis	
16 straipsnio 3 dalis		15 straipsnio 3 dalis	
16 straipsnio 4 dalis		15 straipsnio 4 dalis	
17 straipsnio 1 dalis		16 straipsnio 1 dalis	

17 straipsnio 2 dalis	16 straipsnio 2 dalis	
17 straipsnio 3 dalis		
17 straipsnio 4 dalis	16 straipsnio 3 dalis	
17 straipsnio 5 dalis	16 straipsnio 4 dalis	
17 straipsnio 6 dalis	16 straipsnio 5 dalis	
18 straipsnio 1 dalis	17 straipsnio 1 dalis	
18 straipsnio 2 dalis	17 straipsnio 2 dalis	
18 straipsnio 3 dalis	17 straipsnio 3 dalis	
18 straipsnio 4 dalis	17 straipsnio 4 dalis	
18 straipsnio 5 dalis	17 straipsnio 5 dalis	
18 straipsnio 6 dalis	17 straipsnio 6 dalis	
18 straipsnio 7 dalis	17 straipsnio 7 dalis	
18 straipsnio 8 dalis	17 straipsnio 8 dalis	
18 straipsnio 9 dalis		
19 straipsnio 1 dalis	18 straipsnio 1 dalis	
19 straipsnio 2 dalis	18 straipsnio 2 dalis	
20 straipsnis	19 straipsnis	
21 straipsnio 1 dalis	20 straipsnio 1 dalis	
21 straipsnio 2 dalis	20 straipsnio 2 dalis	
21 straipsnio 3 dalis	20 straipsnio 3 dalis	
21 straipsnio 4 dalis	20 straipsnio 4 dalis	
21 straipsnio 5 dalis	20 straipsnio 5 dalis	
22 straipsnio 1 dalis	21 straipsnio 1 dalis	
22 straipsnio 2 dalis	21 straipsnio 2 dalis	
22 straipsnio 3 dalis	21 straipsnio 3 dalis	
23 straipsnio 1 dalis	22 straipsnio 1 dalis	
23 straipsnio 2 dalis	22 straipsnio 2 dalis	
23 straipsnio 3 dalis	22 straipsnio 3 dalis	
24 straipsnio 1 dalis	23 straipsnio 1 dalis	
24 straipsnio 2 dalis	23 straipsnio 2 dalis	
25 straipsnio 1 dalis	24 straipsnio 1 dalis	
25 straipsnio 2 dalis, išbrauktas d punktas	24 straipsnio 2 dalis	
26 straipsnio 1 dalis	25 straipsnio 1 dalis	
26 straipsnio 2 dalis	25 straipsnio 2 dalis	
26 straipsnio 3 dalis	25 straipsnio 3 dalis	
26 straipsnio 4 dalis	25 straipsnio 4 dalis	
26 straipsnio 5 dalis	25 straipsnio 5 dalis	
26 straipsnio 6 dalis		
26 straipsnio 7 dalis		
26 straipsnio 8 dalis		
26 straipsnio 9 dalis		
27 straipsnio 1 dalis	26 straipsnio 1 dalis	
27 straipsnio 2 dalis	26 straipsnio 2 dalis	
27 straipsnio 3 dalis	26 straipsnio 3 dalis	
27 straipsnio 4 dalis	26 straipsnio 4 dalis	
27 straipsnio 5 dalis	26 straipsnio 5 dalis	
27 straipsnio 6 dalis	26 straipsnio 6 dalis	

28 straipsnis	27 straipsnis	
29 straipsnio 1 dalis	28 straipsnio 1 dalis	
29 straipsnio 2 dalis, išbrauktas c punktas	28 straipsnio 2 dalis	
30 straipsnio 1 dalis	29 straipsnis	
30 straipsnio 2 dalis		
31 straipsnio 1 dalis	30 straipsnio 1 dalis	
31 straipsnio 2 dalis	30 straipsnio 2 dalis	
31 straipsnio 3 dalis	30 straipsnio 3 dalis	
32 straipsnis	31 straipsnis	
33 straipsnio 1 dalis	32 straipsnio 1 dalis	
33 straipsnio 2 dalis	32 straipsnio 2 dalis	
33 straipsnio 3 dalis	32 straipsnio 3 dalis	
34 straipsnis	33 straipsnis	
35 straipsnio 1 dalis	34 straipsnio 1 dalis	
35 straipsnio 2 dalis	34 straipsnio 2 dalis	
36 straipsnio 1 dalis	35 straipsnio 1 dalis	
36 straipsnio 2 dalis	35 straipsnio 2 dalis	
37 straipsnio 1 dalis	36 straipsnio 1 dalis	
37 straipsnio 2 dalis	36 straipsnio 2 dalis	
37 straipsnio 3 dalis	36 straipsnio 3 dalis	
38 straipsnio 1 dalis	37 straipsnio 1 dalis	
38 straipsnio 2 dalis		
38 straipsnio 3 dalis	37 straipsnio 2 dalis	
39 straipsnis		
40 straipsnis		
41 straipsnis	38 straipsnis	
42 straipsnis	39 straipsnis	
43 straipsnis	40 straipsnis	
44 straipsnio 1 dalis	41 straipsnio 1 dalis	
44 straipsnio 2 dalis	41 straipsnio 2 dalis	
44 straipsnio 3 dalis	41 straipsnio 3 dalis	
45 straipsnio 1 dalis	42 straipsnio 1 dalis	
45 straipsnio 2 dalis	42 straipsnio 2 dalis	
45 straipsnio 3 dalis	42 straipsnio 3 dalis	
45 straipsnio 4 dalis	42 straipsnio 4 dalis	
45 straipsnio 5 dalis	42 straipsnio 5 dalis	
45 straipsnio 6 dalis	42 straipsnio 6 dalis	
45 straipsnio 7 dalis	42 straipsnio 7 dalis	
46 straipsnis	43 straipsnis	
47 straipsnio 1 dalis	44 straipsnio 1 dalis	
47 straipsnio 2 dalis	44 straipsnio 2 dalis	
47 straipsnio 3 dalis	44 straipsnio 3 dalis	
48 straipsnio 1 dalis	45 straipsnio 1 dalis	
48 straipsnio 2 dalis	45 straipsnio 2 dalis	
48 straipsnio 3 dalis	45 straipsnio 3 dalis	
48 straipsnio 4 dalis	45 straipsnio 4 dalis	
48 straipsnio 5 dalis	45 straipsnio 5 dalis	

48 straipsnio 6 dalis	45 straipsnio 6 dalis	
49 straipsnis	46 straipsnis	
50 straipsnio 1 dalis	47 straipsnio 1 dalis	
50 straipsnio 2 dalis	47 straipsnio 2 dalis	
50 straipsnio 3 dalis	47 straipsnio 3 dalis	
51 straipsnio 1 dalis	48 straipsnio 1 dalis	
51 straipsnio 2 dalis	48 straipsnio 2 dalis	
51 straipsnio 3 dalis	48 straipsnio 3 dalis	
52 straipsnio 1 dalis	49 straipsnio 1 dalis	
52 straipsnio 2 dalis	49 straipsnio 2 dalis	
53 straipsnio 1 dalis	50 straipsnio 1 dalis	
53 straipsnio 2 dalis	50 straipsnio 2 dalis	
54 straipsnio 1 dalis	51 straipsnio 1 dalis	
54 straipsnio 2 dalis	51 straipsnio 2 dalis	
54 straipsnio 3 dalis	51 straipsnio 3 dalis	
54 straipsnio 4 dalis	51 straipsnio 4 dalis	
55 straipsnio 1 dalis	52 straipsnio 1 dalis	
55 straipsnio 2 dalis	52 straipsnio 2 dalis	
55 straipsnio 3 dalis	52 straipsnio 3 dalis	
55 straipsnio 4 dalis		
56 straipsnio 1 dalis	53 straipsnio 1 dalis	
56 straipsnio 2 dalis	53 straipsnio 2 dalis	
56 straipsnio 3 dalis	53 straipsnio 3 dalis	
57 straipsnio 1 dalis	54 straipsnio 1 dalis	
57 straipsnio 2 dalis	54 straipsnio 2 dalis	
57 straipsnio 3 dalis	54 straipsnio 3 dalis	
57 straipsnio 4 dalis	54 straipsnio 4 dalis	
58 straipsnio 1 dalis		
58 straipsnio 2 dalis		
58 straipsnio 3 dalis		
58 straipsnio 4 dalis		
59 straipsnio 1 dalis		
59 straipsnio 2 dalis		
59 straipsnio 3 dalis		
60 straipsnio 1 dalis	55 straipsnio 1 dalis	
60 straipsnio 2 dalis	55 straipsnio 2 dalis	
60 straipsnio 3 dalis	55 straipsnio 3 dalis	
60 straipsnio 4 dalis	55 straipsnio 4 dalis	
61 straipsnio 1 dalis	56 straipsnio 1 dalis	
61 straipsnio 2 dalis	56 straipsnio 2 dalis	
62 straipsnio 1 dalis	57 straipsnio 1 dalis	
62 straipsnio 2 dalis	57 straipsnio 2 dalis	
63 straipsnio 1 dalis	58 straipsnis	
63 straipsnio 2 dalis		
64 straipsnio 1 dalis	59 straipsnio 1 dalis	
64 straipsnio 2 dalis	59 straipsnio 2 dalis	
65 straipsnio 1 dalis	60 straipsnio 1 dalis	

65 straipsnio 2 dalis		
65 straipsnio 3 dalis	60 straipsnio 2 dalis	
66 straipsnio 1 dalis	61 straipsnio 1 ir 2 dalys	
66 straipsnio 2 dalis	61 straipsnio 4 ir 5 dalys	
67 straipsnio 1 dalis	62 straipsnio 1 dalis	
67 straipsnio 2 dalis	62 straipsnio 2 dalis	
67 straipsnio 3 dalis	62 straipsnio 3 dalis	
68 straipsnio 1 dalis	63 straipsnio 1 dalis	
68 straipsnio 2 dalis	63 straipsnio 2 dalis	
69 straipsnio 1 dalis	64 straipsnio 1 dalis	
69 straipsnio 2 dalis	64 straipsnio 2 dalis	
70 straipsnio 1 dalis	65 straipsnio 1 dalis	
70 straipsnio 2 dalis	65 straipsnio 2 dalis	
70 straipsnio 3 dalis	65 straipsnio 3 dalis	
71 straipsnio 1 dalis	66 straipsnio 1 dalis	
71 straipsnio 2 dalis	66 straipsnio 2 dalis	
71 straipsnio 3 dalis	66 straipsnio 3 dalis	
71 straipsnio 4 dalis	66 straipsnio 4 dalis	
71 straipsnio 5 dalis	66 straipsnio 5 dalis	
72 straipsnio 1 dalis	67 straipsnio 1 dalis	
72 straipsnio 2 dalis	67 straipsnio 2 dalis	
72 straipsnio 3 dalis	67 straipsnio 3 dalis	
73 straipsnio 1 dalis	68 straipsnio 1 dalis	
73 straipsnio 2 dalis	68 straipsnio 2 dalis	
74 straipsnio 1 dalis	69 straipsnio 1 dalis	
74 straipsnio 2 dalis	69 straipsnio 2 dalis	
74 straipsnio 3 dalis	69 straipsnio 3 dalis	
75 straipsnis	70 straipsnis	
76 straipsnis	71 straipsnis	
77 straipsnis	72 straipsnis	
78 straipsnio 1 dalis	73 straipsnio 1 dalis	
78 straipsnio 2 dalis	73 straipsnio 2 dalis	
79 straipsnio 1 dalis	74 straipsnio 1 dalis	
79 straipsnio 2 dalis	74 straipsnio 2 dalis	
79 straipsnio 3 dalis	74 straipsnio 2 dalis	
79 straipsnio 4 dalis	74 straipsnio 2 dalis	
79 straipsnio 5 dalis	74 straipsnio 3 dalis	
80 straipsnio 1 dalis	75 straipsnio 1 dalis	
80 straipsnio 2 dalis	75 straipsnio 2 dalis	
80 straipsnio 3 dalis	75 straipsnio 3 dalis	
81 straipsnis	76 straipsnis	
82 straipsnio 1 dalis	77 straipsnio 1 dalis	
82 straipsnio 2 dalis	77 straipsnio 2 dalis	
83 straipsnis	78 straipsnis	
84 straipsnis	79 straipsnis	
85 straipsnio 1 dalis		
85 straipsnio 2 dalis		

85 straipsnio 3 dalis		
85 straipsnio 4 dalis		
86 straipsnio 1 dalis		
86 straipsnio 2 dalis		
86 straipsnio 3 dalis		
86 straipsnio 4 dalis		
87 straipsnio 1 dalis		
87 straipsnio 2 dalis		
87 straipsnio 3 dalis		
88 straipsnio 1 dalis	80 straipsnio 1 dalis	
88 straipsnio 2 dalis	80 straipsnio 2 dalis	
89 straipsnio 1 dalis		
89 straipsnio 2 dalis		
89 straipsnio 3 dalis	82 straipsnio 2 dalis	
89 straipsnio 4 dalis		
90 straipsnio 1 dalis		
90 straipsnio 2 dalis		
90 straipsnio 3 dalis		
91 straipsnio 1 dalis	83 straipsnio 1 dalis	
91 straipsnio 2 dalis	83 straipsnio 2 dalis	
92 straipsnio 1 dalis		
92 straipsnio 2 dalis		
93 straipsnis	84 straipsnis	
94 straipsnio 1 dalis		
94 straipsnio 2 dalis		
94 straipsnio 3 dalis		
94 straipsnio 4 dalis		
94 straipsnio 5 dalis		
95 straipsnio 1 dalis	86 straipsnio 1 dalis	
95 straipsnio 2 dalis	86 straipsnio 2 dalis	
95 straipsnio 3 dalis	86 straipsnio 3 dalis	
96 straipsnis	87 straipsnis	
97 straipsnis	88 straipsnis	
98 straipsnio 1 dalis		
98 straipsnio 2 dalis		
99 straipsnio 1 dalis		
99 straipsnio 2 dalis		
101 straipsnis		
102 straipsnio 1 dalis	94 straipsnio 1 dalis	
102 straipsnio 2 dalis	94 straipsnio 1 dalis	
102 straipsnio 3 dalis	94 straipsnio 2 dalis	
103 straipsnis	95 straipsnis	
104 straipsnis	96 straipsnis	
I priedas	Priedas	

III PRIEDAS
Finansinė teisės akto pasiūlymo pažyma „Agentūros“

- 1. PASIŪLYMO (INICIATYVOS) STRUKTŪRA**
 - 1.1. Pasiūlymo (iniciatyvos) pavadinimas**
 - 1.2. Atitinkama (-os) politikos sritis (-ys) VGV / VGB sistemoje**
 - 1.3. Pasiūlymo (iniciatyvos) pobūdis**
 - 1.4. Tikslas (-ai)**
 - 1.5. Pasiūlymo (iniciatyvos) pagrindas**
 - 1.6. Trukmė ir finansinis poveikis**
 - 1.7. Numatytas (-i) valdymo būdas (-ai)**

- 2. VALDYMO PRIEMONĖS**
 - 2.1. Priežiūros ir atskaitomybės taisyklės**
 - 2.2. Valdymo ir kontrolės sistema**
 - 2.3. Sukčiavimo ir pažeidimų prevencijos priemonės**

- 3. NUMATOMAS PASIŪLYMO (INICIATYVOS) FINANSINIS POVEIKIS**
 - 3.1. Atitinkama (-os) daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija (-os) ir biudžeto išlaidų eilutė (-ės)**
 - 3.2. Numatomas poveikis išlaidoms**
 - 3.2.1. Numatomo poveikio išlaidoms suvestinė*
 - 3.2.2. Numatomas poveikis [įstaigos] asignavimams*
 - 3.2.3. Numatomas poveikis [įstaigos] žmogiškiesiems ištekliams*
 - 3.2.4. Suderinamumas su dabartine daugiamete finansine programa*
 - 3.2.5. Trečiųjų šalių įnašai*
 - 3.3. Numatomas poveikis įplaukoms**

FINANSINĖ TEISĖS AKTO PASIŪLYMO PAŽYMA

1. PASIŪLYMO (INICIATYVOS) STRUKTŪRA

1.1. Pasiūlymo (iniciatyvos) pavadinimas

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB ir 2013/36/ES ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB.

1.2. Atitinkama (-os) politikos sritis (-ys) VGV / VGB sistemoje⁵¹

Vidaus rinka – mažmeninės finansinės paslaugos

Vartotojų apsauga – finansinės paslaugos

1.3. Pasiūlymo (iniciatyvos) pobūdis

Pasiūlymas (iniciatyva) susijęs (-usi) su **nauja priemone**

1.4. Tikslas (-ai)

1.4.1. *Komisijos daugiametis (-čiai) strateginis (-iai) tikslas (-ai), kurio (-ių) siekiama šiuo pasiūlymu (šia iniciatyva)*

Skatinti pažangų ir integracinį augimą.

Skatinti ekonominę, socialinę ir teritorinę sanglaudą.

1.4.2. *Konkretus (-ūs) tikslas (-ai) ir atitinkama VGV / VGB veikla*

Kurti visos ES elektroninių mokėjimų rinką, kuri sudarys sąlygas vartotojams, mažmenininkams ir kitiems rinkos dalyviams pajusti visą ES vidaus rinkos naudą.

Spręsti mokėjimų kortele, internetu ir mobiliuoju telefonu standartizacijos ir sąveikos spragų klausimą.

Šalinti konkurencijos kliūtis, visų pirma mokėjimų kortele ir internetu atžvilgiu.

Geriau suderinti mokesčių taikymo ir skatinamąją praktiką, susijusią su mokėjimo paslaugomis visoje ES.

Užtikrinti, kad naujoviškų rūšių mokėjimo paslaugų ir priemonių teikėjams būtų taikoma ES mažmeninių mokėjimų reglamentavimo sistema.

Užtikrinti nuoseklų teisės aktų sistemos (MPD) taikymą visose valstybėse narėse ir suderinti su mokėjimo paslaugomis susijusių licencijų suteikimo ir priežiūros taisyklių praktinį veikimą visose valstybėse narėse.

Užtikrinti tinkamą ir nuoseklią vartotojų interesų apsaugą atliekant mokėjimo operacijas ir pradėti taikyti teisės aktais nustatytą apsaugą naujiems kanalams ir novatoriškoms mokėjimo paslaugoms.

1.4.3. *Numatomas (-i) rezultatas (-ai) ir poveikis*

Nurodyti poveikį, kurį pasiūlymas (iniciatyva) turėtų turėti tiksliniams gavėjams (tikslinėms grupėms).

Priėmus siūlomus pakeitimus bus užtikrintas didesnis teisinis aiškumas ir vienodos veiklos sąlygos, o dėl to mažėtų ir vienodėtų išlaidos bei kainos mokėjimo paslaugų vartotojams, išaugtų mokėjimo paslaugų pasirinkimas ir skaidrumas, kartu taptų lengviau teikti novatoriškas mokėjimo paslaugas ir užtikrinti saugias bei skaidrias mokėjimo paslaugas. Siūlomomis priemonėmis ketinama to pasiekti technologiškai neutraliu būdu, kuris tobulėjant mokėjimo paslaugoms nepasens. Šių tikslų bus pasiekta atnaujinus ir papildžius esamą mokėjimo paslaugų sistemą; numačius taisykles, kuriomis užtikrinamas didesnis skaidrumas, inovacijos bei saugumas mažmeninių mokėjimų srityje ir geresnis nacionalinių taisyklių nuoseklumas, daugiausia dėmesio skiriant teisėtiems vartotojų poreikiams.

⁵¹ VGV – veikla grindžiamas valdymas, VGB – veikla grindžiamas biudžeto sudarymas.

1.4.4. Rezultatų ir poveikio rodikliai

Kai direktyvą įgyvendins bent didžioji dauguma valstybių narių, remdamasi nacionalinių įgyvendinimo priemonių atitikties vertinimu ir direktyvos poveikio rinkai tyrimu Komisija turės įvertinti šios direktyvos įgyvendinimą ir poveikį. Komisija Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Europos Centriniam Bankui turi pranešti apie rezultatus ir siūlomus tolesnius veiksmus.

1.5. Pasiūlymo (iniciatyvos) pagrindas

1.5.1. Trumpalaikiai arba ilgalaikiai poreikiai

Įgyvendinus direktyvą, turint omenyje, kad reikia turėti novatoriškų, efektyvių ir saugių mokėjimo priemonių, pagerės mokėjimo paslaugų ir apskritai visų prekių ir paslaugų vidaus rinkos veikimas. Visų pirma ja siekiama:

- užtikrinti konkurencingas vienodas veiklos sąlygas visų kategorijų mokėjimo paslaugų teikėjams, įskaitant naujus paslaugų teikėjus, dėl to savo ruožtu didėja mažmeninių mokėjimų pasirinkimas, efektyvumas, skaidrumas ir saugumas,
- užtikrinant bendrąją visų mažmeninių mokėjimų rinką sudaryti geresnes sąlygas tarpvalstybiniu mastu teikti novatoriškas mokėjimo korteles, internetu ir mobiliuoju telefonu paslaugas.

Be to, ja bus tinkamai suderinta aukšto lygio vartotojų apsauga su įmonių konkurencingumu, šitaip apribojant prekyautojų galimybes taikyti mokesčius už mokėjimo priemonių naudojimą, kad jie neviršytų patiriamų sąnaudų.

Ją įgyvendinus taip pat bus lengviau vykdyti ekonominius sandorius Sąjungoje, o tai padės įgyvendinti platesnius strategijos „Europa 2020“ tikslus ir skatinti naująjį augimą.

1.5.2. Papildoma ES dalyvavimo nauda

Vadovaujantis ES sutarties 5 straipsnyje nustatytais subsidarumo ir proporcingumo principais, valstybės narės negali deramai pasiekti siūlomo veiksmo tikslų, dėl to jų geriau siekti Sąjungos lygmeniu. Integruota elektroninių mažmeninių mokėjimų ES rinka padeda siekti Sutarties dėl Europos Sąjungos 3 straipsnyje nustatyto tikslo sukurti vidaus rinką. Rinkos integracijos nauda, be kita ko, yra didesnė mokėjimo paslaugų teikėjų tarpusavio konkurencija ir platesnis pasirinkimas, daugiau inovacijų ir didesnis saugumas mokėjimo paslaugų vartotojams, visų pirma vartotojams. Dėl mokėjimų rinkos, kuri pagrįsta valstybių sienas peržengiančiais tinklais, pobūdžio jos integracijai reikalingas visos ES požiūris, nes, siekiant užtikrinti teisinį tikrumą ir vienodas veiklos sąlygas visiems rinkos dalyviams, taikytini principai, taisyklės, procesai ir standartai turi būti nuoseklūs visose valstybėse narėse. Tokio bendro Bendrijos metodo alternatyva būtų daugiašalių ar dvišalių susitarimų sistema, kuri būtų pernelyg sudėtinga ir brangi, palyginti su Europos lygio teisės aktais. Todėl galimi ES lygio veiksmai atitinka subsidarumo principą.

1.5.3. Panašios patirties išvados

Išanalizavus dabartinę reglamentavimo sistemą ir visų pirma Mokėjimo paslaugų direktyvą išryškėjo šios problemos:

- nenuoseklus esamų taisyklių taikymas skirtingose valstybėse narėse dėl daugelio taikymo galimybių ir dažnai labai bendro pobūdžio kriterijų. Konkrečiai tam tikros MPD nustatytos išimties yra pernelyg bendro pobūdžio arba pasenusios, palyginti su pokyčiais rinkoje, ir aiškinamos labai skirtingai. Be to, atsiranda taikymo srities spragų tuomet, kai viena mokėjimo operacijos sudėtinė dalis atliekama ne EEE ir mokėjimai atliekami ne ES valiuta, o dėl to neišnyksta rinkos susiskaidymas, reguliacinis arbitražas ir konkurencijos iškreipimai;
- teisinis vakuumas tam tikrų naujai atsiradusių interneto paslaugų teikėjų, pvz., paslaugas teikiančių trečiųjų šalių, kurios siūlo internetine bankininkyste grindžiamą mokėjimo inicijavimą,

atžvilgiu. Šios paslaugos yra perspektyvi ir dažnai pigesnė mokėjimo alternatyva mokėjimams kortele, kuri patraukli ir kortelių neturintiems vartotojams. Tačiau dabartiniai verslo modeliai kelia tam tikrą susirūpinimą bankams ir tam tikroms valstybėms narėms, nes šiuo metu paslaugų teikėjams dabartinė teisinė sistema nėra taikoma. Dėl teisinio vakuumo kyla pavojus, kad bus ribojamos inovacijos ir tinkamos galimybių patekti į rinką sąlygos;

- nepakankama skirtingų mokėjimo sprendimų (mokėjimų kortele, internetu ir mobiliuoju telefonu) standartizacija ir sąveika skirtingais aspektais ir skirtingu laipsniu, ypač tarpvalstybiniu mastu, o prie to prisideda ir silpna ES mažmeninių mokėjimų rinkos valdymo tvarka;

- skirtinga ir nenuosekli mokesčių (kuriuos už naudojimąsi konkrečia mokėjimo priemone taiko prekyautojai) taikymo praktika atskirose valstybėse narėse (maždaug pusė ES valstybių narių leidžia, o kita – draudžia taikyti pridėtinius mokesčius), dėl to kyla daug painiavos užsienyje arba internetu apsiperkantiems vartotojams ir susidaro nevienodos veiklos sąlygos;

- mokėjimo kortelių srityje taikomos tam tikros konkurenciją iškraipančios ribojamosios veiklos vykdymo taisyklės ir praktika (susijusi su daugiašaliais tarpbankiniais mokesčiais ir taisyklės dėl prekyautojų pasirinkimo ir lankstumo kortelių priėmimo atžvilgiu).

2012 m. atlikus Europos sistemos ir konkrečiai MPD peržiūrą ir surengus konsultacijas dėl Komisijos žaliosios knygos mokėjimų kortele, internetu ir mobiliuoju telefonu klausimais, padaryta išvada, kad reikia imtis papildomų priemonių ir atnaujinti teisės aktus, įskaitant MPD pakeitimus, kad mokėjimų sistema geriau atitiktų veiksmingos Europos mokėjimų rinkos poreikius ir visapusiškai prisidėtų prie mokėjimų aplinkos, kurioje skatinama konkurencija, inovacijos ir saugumas.

1.5.4. Suderinamumas ir galima sąveika su kitomis atitinkamomis priemonėmis

MPD nustatyta teisine sistema, Reglamentu (EB) Nr. 924/2009 dėl tarptautinių mokėjimų ir Antrąja elektroninių pinigų direktyva 2009/110/EB jau pasiekta didelės pažangos apskritai integruojant Europos mažmeninių mokėjimų rinką. Reglamentas (ES) Nr. 260/2012, kuriuo nustatoma perėjimo prie SEPA galutinė data, t. y. perėjimo prie Europos kredito pervedimų bei Europos tiesioginio debeto operacijų, kurie nuo 2014 m. visiškai pakeis nacionalinių bei tarptautinių mokėjimų eurais nacionalines schemas Europos Sąjungoje, terminai. Reglamentavimo sistemą papildė keletas pastarųjų metų Komisijos tyrimų ir sprendimų mažmeninių mokėjimų srityje remiantis ES konkurencijos teise.

Tačiau mažmeninių mokėjimų rinka labai dinamiška ir keletą pastarųjų metų joje sparčiai diegiamos inovacijos. Svarbios mokėjimų rinkos sritys, visų pirma mokėjimų kortele ir naujomis mokėjimo priemonėmis, pvz., mokėjimų internetu ir mobiliuoju telefonu, dažnai tebėra susiskaidžiusios palei valstybių sienas, dėl to sunku veiksmingai vystyti novatoriškoms ir paprastoms naudoti skaitmeninėms mokėjimo paslaugoms ir siūlyti vartotojams bei mažmenininkams veiksmingus, patogius ir saugius mokėjimo metodus (galbūt išskyrus kredito korteles) visos Europos mastu, kad būtų galima pirkti vis įvairesnių prekių ir paslaugų. Naujausi pokyčiai šiose rinkose taip pat atskleidė tam tikrą su reglamentavimu susijusių dabartinės teisinės mokėjimų sistemos spragų ir mokėjimų kortele, internetu ir mobiliuoju telefonu rinkų nepakankamumą – šiuos klausimus siekiama spręsti šia iniciatyva.

1.6. Trukmė ir finansinis poveikis

Pasiūlymo (iniciatyvos) **trukmė ribota**

- Pasiūlymas (iniciatyva) galioja nuo MMMM [MM DD] iki MMMM [MM DD]
- Finansinis poveikis nuo MMMM iki MMMM

Pasiūlymo (iniciatyvos) **trukmė neribota**

1.7. Numatytas (-i) valdymo būdas (-ai)⁵²

2015 m. biudžetas

Netiesioginis centralizuotas valdymas, vykdymo užduotis perduodant:

vykdomosioms įstaigoms

Pasidalijamasis valdymas kartu su valstybėmis narėmis

Netiesioginis valdymas, biudžeto vykdymo užduotis perduodant:

tarptautinėms organizacijoms ir jų įstaigoms (nurodyti);

EIB ir Europos investicijų fondui;

208 ir 209 straipsniuose nurodytoms įstaigoms;

viešosios teisės įstaigoms;

įstaigoms, kurių veiklą reglamentuoja privatinė teisė, veikiančioms viešųjų paslaugų srityje, jeigu jos pateikia pakankamas finansines garantijas;

įstaigoms, kurių veiklą reglamentuoja valstybės narės privatinė teisė, kurioms pavesta įgyvendinti viešojo ir privačiojo sektorių partnerystę ir kurios pateikia pakankamas finansines garantijas;

asmenims, kuriems pavestas konkrečių BUSP veiksmų vykdymas pagal ES sutarties V antraštinę dalį, ir nurodytiems atitinkamame pagrindiniame teisės akte.

2. VALDYMO PRIEMONĖS

2.1. Priežiūros ir atskaitomybės taisyklės

Nurodyti dažnumą ir sąlygas.

Pagal Reglamento, kuriuo įsteigiama Europos bankininkystės institucija (EBI), 81 straipsnį ne vėliau kaip 2014 m. sausio 2 d., o vėliau kas 3 metus Komisija skelbia bendrąją ataskaitą apie patirtį, įgytą veikiant EBI. Todėl Komisija skelbs bendrąją ataskaitą, kuri bus teikiama Europos Parlamentui ir Tarybai. Valdymo ir kontrolės sistema

2.1.1. Nustatyta rizika

Siekiant teisiškai, ekonomiškai, produktyviai ir veiksmingai naudoti pasiūlymo įgyvendinimui skirtus asignavimus, tikimasi, kad įgyvendinant pasiūlymą nebus sudarytos sąlygos atsirasti naujai rizikai, dar nenumatyta pagal egzistuojančią EBI vidaus kontrolės sistemą.

2.1.2. Numatomas (-i) kontrolės metodas (-ai)

Bus taikomos valdymo ir kontrolės sistemos, kaip numatyta Reglamente, kuriuo įsteigiama Europos bankininkystės institucija (1093/2010).

⁵² Informacija apie valdymo būdus ir nuorodos į Finansinį reglamentą pateikiamos svetainėje „BudgWeb“ http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

2.2. Sukčiavimo ir pažeidimų prevencijos priemonės

Nurodyti dabartines arba numatytas prevencijos ir apsaugos priemones.

Siekiant kovoti su sukčiavimu, korupcija ir kita neteisėta veikla, EBI be jokių apribojimų taikomos 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1073/1999 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų nuostatos.

EBI prisijungia prie 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento, Europos Sąjungos Tarybos ir Europos Bendrijų Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų vidaus tyrimų ir nedelsdama priima atitinkamas nuostatas, taikomas visiems EBI darbuotojams.

Sprendimuose dėl finansavimo, susitarimuose ir su jais susijusiose įgyvendinimo priemonėse aiškiai nurodoma, kad Audito Rūmai ir OLAF prirėikus gali atlikti EBI skirtų lėšų gavėjų ir už tų lėšų skyrimą atsakingų darbuotojų patikrinimus vietoje.

Reglamento, kuriuo įsteigiama EBI, 64 ir 65 straipsniuose nustatytos nuostatos dėl EBI biudžeto vykdymo bei kontrolės ir taikomos finansinės taisyklės.

3. NUMATOMAS PASIŪLYMO (INICIATYVOS) FINANSINIS POVEIKIS

3.1. Atitinkama (-os) daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija (-os) ir biudžeto išlaidų eilutė (-ės)

Dabartinės biudžeto eilutės

Daugiametės finansinės programos išlaidų kategorijas ir biudžeto eilutes nurodyti eilės tvarka.

Daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija	Biudžeto eilutė	Išlaidų rūšis	Įnašas			
	Numeris [Išlaidų kategorija.....]	DA / NDA (⁵³)	ELPA šalių ⁵⁴	šalių kandidačių ⁵⁵	trečiųjų šalių	pagal Finansinio reglamento 21 straipsnio 2 dalies b punktą
1.a	12.03.02 Europos bankininkystės institucija	DA	TAIP	TAIP	NE	NE

3.2. Numatomas poveikis išlaidoms

Naujos užduotys bus atliekamos naudojant turimus žmogiškuosius išteklius pagal metinio biudžeto skyrimo procedūrą, atsižvelgiant į biudžeto apribojimus, taikomus visoms ES įstaigoms ir pagal agentūroms skirtą finansinį programavimą.

3.2.1. Numatomo poveikio išlaidoms suvestinė

mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

Daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija		1.a	Konkurencingumas augimui ir užimtumui skatinti						
Vidaus rinkos ir paslaugų GD			2015	2016	2017	2018	2019	2020	IŠ VISO
12.03.02	Įsipareigojimai	(1)	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609

⁵³ DA – diferencijuotieji asignavimai / NDA – nediferencijuotieji asignavimai.

⁵⁴ ELPA – Europos laisvosios prekybos asociacija.

⁵⁵ Šalių kandidačių ir, kai taikoma, Vakarų Balkanų potencialių šalių kandidačių.

	Mokėjimai	(2)	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609
IŠ VISO asignavimų Vidaus rinkos ir paslaugų GD	Įsipareigojimai	=1+1a +3a	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609
	Mokėjimai	=2+2a +3b	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609

mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

		2015 ⁵⁶	2016	2017	2018	2019	2020	IŠ VISO
IŠ VISO asignavimų pagal daugiametės finansinės programos 1–5 IŠLAIDŲ KATEGORIJAS	Įsipareigojimai	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609
	Mokėjimai	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609

⁵⁶

N metai yra pasiūlymo (iniciatyvos) įgyvendinimo pradžios metai.

3.2.2. *Numatomas poveikis [įstaigos] asignavimams*

- Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti veiklos asignavimai nenaudojami

3.2.3. *Numatomas poveikis [įstaigos] žmogiškiesiems ištekliams*

3.2.3.1. *Suvestinė*

- Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti administracinio pobūdžio asignavimai nenaudojami

3.2.3.2. *Numatomi kuruojančio GD žmogiškųjų išteklių poreikiai*

- Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti žmogiškieji ištekliai nenaudojami.

3.2.4. *Suderinamumas su dabartine daugiamete finansine programa*

- Pasiūlymas (iniciatyva) atitinka dabartinę daugiametę finansinę programą.

3.2.5. *Trečiųjų šalių įnašai*

Pasiūlyme (iniciatyvoje) numatytas bendras finansavimas apskaičiuojamas taip:

	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Iš viso
Valstybės narės	0,240	0,225	0,112	0,112	0,112	0,112	0,913
Iš VISO bendrai finansuojamų asignavimų	0,240	0,225	0,112	0,112	0,112	0,112	0,913

Asignavimai mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

3.3. Numatomas poveikis įplaukoms

- Pasiūlymas (iniciatyva) neturi finansinio poveikio įplaukoms

1 priedas

Atliekant MPD peržiūrą, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1093/2010 įsteigta EBI nustatyta toliau nurodyta konkreti atsakomybė ir užduotys.

14 straipsnis – interneto portalo sukūrimas ir valdymas:

- Sukurti ir valdyti interneto portalą, kuris būtų ES elektroninės prieigos punktas, sujungiantis 13 straipsnyje nurodytus nacionalinius viešuosius registrus, ir parengti reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustatomi techniniai reikalavimai dėl galimybės susipažinti su tuose viešuosiuose registruose esančia informacija.

26 straipsnis – EBI pareigos suteikiant teisę veikti visoje ES gavus leidimą vienoje valstybėje narėje:

- Parengti gaires dėl to, ar veiklos pradėjimas gavus leidimą vienoje valstybėje narėje veikti visoje ES yra naudojimas įsisteigimo teise arba laisve teikti paslaugas. Tos gairės paskelbiamos per dvejus metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.
- Parengti techninių reguliavimo standartų projektus dėl 26 straipsnio 1 dalyje nurodytų buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų bendradarbiavimo ir keitimosi informacija su priimančiosios valstybės narės kompetentingomis institucijomis pagal 26 ir 18 straipsnius, o tuose standartuose patikslinamas bendradarbiavimo pranešant apie tarpvalstybinę veiklą vykdančias mokėjimo įstaigas metodus, priemonės bei detalės ir visų pirma teiktinos informacijos aprėptis ir traktavimas, įskaitant bendrą terminiją ir standartinius pranešimo šablonus siekiant užtikrinti pranešimų teikimo proceso nuoseklumą ir efektyvumą. EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai iki per dvejus metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.
- Parengti techninių reguliavimo standartų projektus dėl buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų bendradarbiavimo ir keitimosi informacija su priimančiosios valstybės narės kompetentingomis institucijomis pagal 26 straipsnio 2–4 dalis ir 22 straipsnį, o tuose standartuose patikslinamas bendradarbiavimo prižiūrint tarpvalstybinę veiklą vykdančias mokėjimo įstaigas metodus, priemonės bei detalės ir visų pirma teiktinos informacijos aprėptis ir traktavimas, siekiant užtikrinti mokėjimo įstaigų, tarpvalstybiniu mastu teikiančių mokėjimo paslaugas, priežiūros nuoseklumą ir efektyvumą. EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai iki per dvejus metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.

86 ir 87 straipsniai – saugumo gairių parengimas ir gairių dėl mokėjimo paslaugų teikėjų veiksmų didelių saugumo incidentų atveju paskelbimas:

- Parengti gaires dėl saugumo priemonių pagal 85 straipsnį nustatymo, įgyvendinimo ir stebėsenos, įskaitant atitinkamais atvejais sertifikavimo procesus laikantis 85 straipsnio 3 dalyje nurodytų principų. Ji atsižvelgia, *inter alia*, į standartus ir (arba) specifikacijas, kuriuos Komisija paskelbė pagal TIS direktyvos 16 straipsnio 2 dalį. Glaudžiai bendradarbiaudama su ECB, EBI gaires reguliariai, bet ne rečiau kaip kas dvejus metus, peržiūri.

- Paskelbti gaires, kurios padėtų mokėjimo paslaugų teikėjams nustatyti, kada incidentai yra dideli ir kokiomis aplinkybėmis mokėjimo įstaiga turi pranešti apie saugumo incidentą. Tos gairės paskelbiamos per dvejus metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.
- Pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį, glaudžiai bendradarbiaujant su ECB, paskelbti mokėjimo paslaugų teikėjams, nustatytiems šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalyje, skirtas gaires dėl moderniausio kliento autentiškumo patvirtinimo ir griežto kliento autentiškumo patvirtinimo naudojimo išimčių. Tos gairės paskelbiamos per dvejus metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos ir prireikus reguliariai atnaujinamos.